

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 631

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 iulie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
145. — Lege privind statutul polițiștilor de penitenciare	2–36	733/354/91. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.493/265/2011/6/2012 pentru desemnarea componentei Comisiei interministeriale pentru menționi de sănătate înscrise pe produsele alimentare și privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Secretariatului Comisiei interministeriale pentru menționi de sănătate înscrise pe produsele alimentare	41
619. — Decret pentru promulgarea Legii privind statutul polițiștilor de penitenciare	36	1.212. — Ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat privind aprobarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului național multianual pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului	42
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
Decizia nr. 152 din 14 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	37–38	642. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile și criteriile de aplicare a politicii de clemență	43–47
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA	
519. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 920/2016 privind transmiterea unei părți din imobilul 888 Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pe o perioadă de 3 ani, și pentru actualizarea anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	39	9. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2019 pentru aprobarea normelor privind competențele profesionale, educația, formarea și atestarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică	48
520. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului — anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului — a unui imobil și darea acestuia în administrarea Spitalului General Căi Ferate Galați, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor	40		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind statutul polițiștilor de penitenciare****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.**CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta lege reglementează statutul funcționarilor publici cu statut special din cadrul poliției penitenciare, denumiți în continuare *polițiști de penitenciare*.

Art. 2. — (1) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate fac parte din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului și constituie sistemul administrației penitenciare, denumit în continuare *poliția penitenciară*.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor este instituție publică de interes național, cu personalitate juridică și sediul în municipiul București.

(3) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 3. — (1) Statutul special al polițistului de penitenciare este conferit de natura atribuțiilor de serviciu care implică îndatoriri și riscuri deosebite.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, polițistul de penitenciare este investit cu exercițiul autorității publice, în limitele competențelor stabilite prin lege. În executarea misiunilor de pază, escortare, supraveghere și intervenție, precum și în alte situații temeinic justificate, polițistul de penitenciare poate folosi, în condițiile legii, tehnica, mijloacele și armamentul din dotare.

(3) Autoritatea funcției nu poate fi exercitată în interes personal.

Art. 4. — (1) Activitatea profesională a personalului din sistemul administrației penitenciare se desfășoară în interesul comunității, prin punerea în aplicare a legislației privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, în limitele competențelor stabilite prin lege.

(2) Personalul din sistemul administrației penitenciare este obligat să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția și legile țării, prevederile reglementărilor interne și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind activitatea sa profesională.

(3) Polițistul de penitenciare are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris și motivat, polițistul de penitenciare este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală. Polițistul de penitenciare este obligat să aducă la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția aceste situații.

Art. 5. — Exercițarea funcției publice din sistemul administrației penitenciare se conduce după următoarele principii:

- a) supunerea deplină față de lege;
- b) respectarea drepturilor persoanelor private de libertate, în condițiile prevăzute de lege;
- c) egalitatea șanselor, pe baza meritelor și capacității profesionale;

d) responsabilitate și imparțialitate;

e) eficacitatea și îndeplinirea atribuțiilor în interes public;

f) eficiență în utilizarea resurselor;

g) ierarhia organizatorică și funcțională.

Art. 6. — (1) Valorile etice în sistemul administrației penitenciare sunt: integritatea, obiectivitatea, transparența, receptivitatea și responsabilitatea profesională.

(2) Personalul din sistemul administrației penitenciare va promova și va respecta principiile și valorile etice ale serviciului public în activitatea profesională și în relațiile cu cetățenii, precum și măsurile legale referitoare la transparența decizională, conflictul de interese și incompatibilități.

CAPITOLUL II**Clasificarea funcțiilor polițiștilor de penitenciare.****Categoriile de funcții și grade profesionale**

Art. 7. — Polițiștii de penitenciare sunt debutanți sau definitiv.

Art. 8. — Polițiștii de penitenciare debutanți sunt persoanele care ocupă, în urma concursului sau examenului, o funcție publică în sistemul administrației penitenciare, până la definitivare.

Art. 9. — (1) Polițiștii de penitenciare se împart în două categorii, în raport cu nivelul minim al studiilor necesare, după cum urmează:

a) categoria ofițerilor — cuprinde polițiștii de penitenciare cu studii superioare, absolvite cu diplomă de licență emisă de instituții acreditate, potrivit legii;

b) categoria agenților — cuprinde polițiștii de penitenciare cu studii liceale absolvite cu diplomă de bacalaureat.

(2) Categoriile de polițiști de penitenciare se împart pe grade profesionale, după cum urmează:

A. Categoria ofițerilor de poliție penitenciară:

- a) chestor șef de poliție penitenciară;
- b) chestor șef adjunct de poliție penitenciară;
- c) chestor principal de poliție penitenciară;
- d) chestor de poliție penitenciară;
- e) comisar șef de poliție penitenciară;
- f) comisar de poliție penitenciară;
- g) subcomisar de poliție penitenciară;
- h) inspector principal de poliție penitenciară;
- i) inspector de poliție penitenciară;
- j) subinspector de poliție penitenciară.

B. Categoria agenților de poliție penitenciară:

- a) agent șef principal de poliție penitenciară;
- b) agent șef de poliție penitenciară;
- c) agent șef adjunct de poliție penitenciară;
- d) agent principal de poliție penitenciară;
- e) agent de poliție penitenciară.

Art. 10. — (1) Funcțiile polițiștilor de penitenciare sunt de conducere și de execuție.

(2) Funcțiile polițiștilor de penitenciare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se diferențiază în cadrul aceleiași categorii prin grad profesional și coeficient de ierarhizare.

CAPITOLUL III
Cariera polițiștilor de penitenciare

SECȚIUNEA 1

Selecția polițiștilor de penitenciare

Art. 11. — Pot dobândi calitatea de polițist de penitenciare persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunosc limba română;
- c) îndeplinesc condițiile de studii și vechime prevăzute de lege;
- d) au 18 ani împliniți, capacitate deplină de exercițiu și sunt apte din punct de vedere medical și psihologic pentru îndeplinirea funcției;
- e) nu au antecedente penale sau nu sunt în curs de urmărire penală ori de judecată pentru săvârșirea de infracțiuni;
- f) îndeplinesc condițiile specifice postului;
- g) nu le-au încetat raporturile de serviciu dintr-o funcție publică, din motive disciplinare, în ultimii 5 ani;
- h) au un comportament corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist de penitenciare. Procedura de desfășurare a verificărilor specifice și criteriile de apreciere a comportamentului se aprobă prin ordin al ministrului justiției;
- i) nu au fost agenți sau colaboratori ai organelor de securitate și nici ai vreunui serviciu de informații;
- j) obțin autorizație, pentru funcțiile care implică lucrul cu informații clasificate, după promovarea concursului.

Art. 12. — Administrația Națională a Penitenciarelor, în procesul de selecție a polițiștilor de penitenciare, garantează aplicarea principiilor de egalitate, merit, capacitate profesională și de transparență.

Art. 13. — (1) Încadrarea reprezintă numirea ca polițist de penitenciare și se poate face prin următoarele modalități:

- a) repartizarea cu prioritate pe locurile anume rezervate în acest scop a absolvenților instituțiilor de învățământ care pregătesc personal pentru poliția penitenciară — ofițeri și agenți;
- b) concurs, din sursă externă;
- c) transferul cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului.

(2) Absolvenții instituțiilor de învățământ superior pentru pregătirea polițiștilor de penitenciare — curs de zi, cu diplomă de licență, sunt încadrați ca polițiști de penitenciare definitiv, fără concurs, în funcții publice de execuție și li se acordă gradul de subinspector de poliție penitenciară.

(3) Absolvenții instituțiilor de învățământ superior pentru pregătirea polițiștilor de penitenciare — curs de zi, cu durata studiilor mai mare de 4 ani, care au primit pe perioada studiilor un grad profesional sau militar de ofițer, sunt încadrați la absolvire polițiști de penitenciare definitiv, fără concurs, în funcții publice de execuție, li se acordă gradul de subinspector de poliție penitenciară și li se ia în calcul, la stabilirea stagiului minim în grad, perioada scursă de la ultima avansare.

(4) Candidații declarați „Admis” în cadrul instituțiilor de învățământ superior pentru pregătirea polițiștilor de penitenciare semnează un angajament prin care se obligă să lucreze cel puțin 9 ani în poliția penitenciară, după absolvirea studiilor.

(5) Absolvenții instituțiilor de învățământ pentru pregătirea agenților de poliție penitenciară, cu durata de cel puțin un an școlar, sunt încadrați ca polițiști de penitenciare definitiv, fără concurs și li se acordă gradul de agent de poliție penitenciară.

(6) Candidații declarați „Admis” la instituțiile de învățământ pentru pregătirea agenților de poliție penitenciară semnează un angajament scris prin care se obligă să lucreze cel puțin 5 ani în poliția penitenciară, după absolvirea studiilor.

(7) Persoanele prevăzute la alin. (4) și (6) care nu respectă angajamentul sunt obligate să restituie cheltuielile de școlarizare, proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului, cu excepția cazului în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile ori în cazul transferului sau încadrării la alte instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului. Obligația recuperării cheltuielilor de școlarizare revine unității la care cel în cauză era încadrat la data încetării raporturilor de serviciu.

(8) Persoanele care dețin grade militare sau profesionale, în activitate sau în rezervă, superioare celor acordate la absolvire nu pot candida pentru admiterea în instituțiile de învățământ pentru pregătirea polițiștilor de penitenciare.

Art. 14. — (1) Încadrarea ca polițist de penitenciare prin modalitatea prevăzută la art. 13 alin. (1) lit. c) se aprobă la cerere, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane prevăzute la art. 20, în raport cu funcția pe care se solicită transferul, cu respectarea condițiilor obligatorii cumulative pentru numirea în acea funcție, precum și a următoarelor condiții:

- a) atribuțiile de serviciu ale funcției pe care se solicită transferul să fie similare cu cele ale funcției anterioare sau, după caz, să corespundă specialității studiilor;
- b) transferul să se facă pe funcții din aceeași categorie și de același fel, respectiv funcții de execuție sau, după caz, funcții de conducere; în cazul persoanelor care ocupă funcții de conducere, transferul se poate face pe funcții de conducere de nivel minim, conform domeniului de activitate, sau pe funcții de execuție;

c) persoana care solicită transferul să susțină și să promoveze o evaluare a cunoștințelor profesionale;

d) să existe acordul instituției de unde se transferă și al celei unde se transferă.

(2) În situația în care mai multe persoane îndeplinesc condițiile pentru transferul pe aceeași funcție, efectuarea transferului se face în funcție de rezultatul evaluării cunoștințelor profesionale prevăzute la alin. (1) lit. c).

(3) Procedura efectuării transferului, documentele necesare, modul de desfășurare a evaluării și de încadrare a personalului se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Art. 15. — Organizarea și desfășurarea concursului prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b) se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției; la concurs poate participa, în calitate de observator, câte un reprezentant al organizațiilor sindicale ale polițiștilor de penitenciare, reprezentative la nivelul sistemului penitenciar. Perioada în care polițistul de penitenciare participă la concurs, în calitate de observator desemnat de organizația sindicală, este asimilată timpului efectiv lucrat și se poartă în mod corespunzător, în limita duratei normale a timpului de muncă. Pe această perioadă nu se acordă drepturi de cazare, diurnă sau transport.

SECȚIUNEA a 2-a

Numirea polițiștilor de penitenciare

Art. 16. — (1) Numirea în funcții publice de execuție a candidaților admiși la concursul din sursă externă se face ca polițiști de penitenciare debutanți, cu o perioadă de stagiu, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (5) și (6). În situația ofițerilor și agenților admiși la concurs în funcții publice de execuție din sectorul siguranța deținerii și aplicarea regimurilor, aceștia vor fi încadrați ca debutanți, cu excepția persoanelor prevăzute la alin. (6).

(2) Perioada de stagiu este de 12 luni pentru ofițeri, din care minimum 3 luni sunt destinate cursurilor de inițiere.

(3) Perioada de stagiu este de 6 luni pentru agenți, din care minimum 3 luni sunt destinate cursurilor de inițiere.

(4) Perioada de stagiu constituie vechime în muncă, în serviciu și în specialitate.

(5) Candidații admiși la concurs, care au cel puțin 3 ani vechime efectivă într-un post cu același nivel de studii și aceeași specialitate cu a postului scos la concurs, sunt încadrați ca polițiști de penitenciare definitiv, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(6) Candidații admiși la concurs, care au cel puțin 3 ani vechime efectivă ca militar activ și/sau funcționar public cu statut special în instituții de apărare, ordine publică și securitate națională, sunt încadrați ca polițiști de penitenciare definitiv, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(7) Candidaților admiși la concurs și încadrați ca polițiști de penitenciare li se acordă grade profesionale, potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(8) Ofițerii în activitate sau în rezervă nu pot fi încadrați în poliția penitenciară în funcții vacante prevăzute cu grade profesionale de agent de poliție penitenciară — agent șef principal de poliție penitenciară.

Art. 17. — (1) Polițiștii de penitenciare debutanți au obligația să urmeze, în perioada de stagiu, un curs de pregătire și specializare organizat de Administrația Națională a Penitenciarelor, denumit *curs de inițiere*.

(2) Polițiștii de penitenciare definitiv au obligația să urmeze un curs de perfecționare corespunzător postului în care au fost numiți, cu excepția celor încadrați potrivit prevederilor art. 13 alin. (2), (3) și (5).

Art. 18. — (1) După efectuarea perioadei de stagiu, activitatea polițistului de penitenciare debutant este evaluată de șeful ierarhic, care propune sau nu definitivarea în funcție.

(2) Pe baza propunerilor de definitivare în funcție formulate de șefii ierarhici, numirea polițistului de penitenciare debutant ca polițist de penitenciare definitiv din poliția penitenciară se face potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane.

(3) Polițistul de penitenciare debutant nemulțumit de evaluarea prevăzută la alin. (1) poate solicita reevaluarea de către o comisie formată din 3 polițiști de penitenciare din cadrul unității, care au o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani. Comisia este numită de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) Polițistul de penitenciare debutant care nu absolvă cursul de pregătire și specializare prevăzut la art. 17 alin. (1) sau, în urma evaluării prevăzute la alin. (1) sau (3), primește calificativul „nesatisfăcător” este declarat necorespunzător din punct de vedere profesional, iar raportul de serviciu încetează.

Art. 19. — (1) Personalul din sistemul administrației penitenciare, numit polițist de penitenciare definitiv, depune jurământul de credință în fața directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, a directorilor unităților din subordinea acesteia, în prezența a 2 martori, dintre care unul este conducătorul compartimentului în care a fost numit polițistul de penitenciare definitiv, iar celălalt, un alt polițist de penitenciare definitiv.

(2) Jurământul de credință are următorul conținut: „Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică.” Refuzul depunerii jurământului se consemnează în scris și atrage revocarea actului de numire în funcție.

(3) Jurământul, semnat de polițistul de penitenciare definitiv, de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de directorul unității din subordinea acesteia, se depune la dosarul profesional al polițistului de penitenciare.

(4) Polițistul de penitenciare definitiv din cadrul Ministerului Justiției depune jurământul de credință în fața ministrului justiției

sau a unui reprezentant al Ministerului Justiției împuternicit prin ordin al ministrului justiției.

Art. 20. — Numirea în funcție și încetarea raporturilor de serviciu, precum și celelalte modificări ale raporturilor de serviciu pentru funcțiile din sistemul administrației penitenciare, denumite *competențe de gestiune a resurselor umane*, se dispun după cum urmează:

a) pentru funcțiile de director general, director general adjunct, director în sistemul administrației penitenciare și director de direcție din Administrația Națională a Penitenciarelor, prin ordin al ministrului justiției;

b) pentru directorii adjuncți din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și pentru celelalte funcții de conducere și de execuție din aparatul central al Administrației Naționale a Penitenciarelor, prin decizie a directorului general;

c) pentru funcțiile de conducere din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b), precum și pentru funcțiile de execuție din aceste unități, prin decizie a directorului unității.

Art. 21. — (1) Ofițerii de poliție penitenciară se numesc în funcțiile prevăzute în statele de organizare cu grade profesionale egale sau mai mari cu cel mult două grade față de cele pe care le au.

(2) Prin excepție, în situații temeinic justificate, numirea ofițerilor de poliție penitenciară în funcții prevăzute în statele de organizare cu mai mult de două grade profesionale față de cele pe care aceștia le au se poate face cu aprobarea ministrului justiției, pentru personalul aflat în competența sa, respectiv a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru ceilalți ofițeri.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și desfășurarea perioadei de stagiu, a cursurilor de pregătire și specializare și evaluarea debutanților

§ 1. Dispoziții generale

Art. 22. — (1) Perioada de stagiu are ca obiectiv însușirea specificului activității sistemului penitenciar, formarea și evaluarea abilităților profesionale ale polițiștilor de penitenciare debutanți în scopul îndeplinirii atribuțiilor și responsabilităților funcției.

(2) Parcurgerea perioadei de stagiu pentru polițiștii de penitenciare debutanți este obligatorie.

Art. 23. — Stagiul polițiștilor de penitenciare debutanți se desfășoară în 3 etape, astfel:

- a) debutul în carieră;
- b) cursul de inițiere;
- c) formarea deprinderilor practice.

Art. 24. — (1) Perioada de stagiu se desfășoară pe baza unui program aprobat de directorul unității în care este încadrat polițistul de penitenciare debutant, la propunerea șefului ierarhic al acestuia, a îndrumătorului și a ofițerului responsabil cu formarea profesională din unitate.

(2) Prin programul de desfășurare a perioadei de stagiu se stabilesc următoarele:

- a) planificarea activităților ce urmează să fie desfășurate, în funcție de nivelul cunoștințelor teoretice și al deprinderilor practice dobândite anterior;
- b) cursul de inițiere la care trebuie să participe polițistul de penitenciare debutant;
- c) alocarea a minimum 30 de ore lunar, din timpul normal de lucru, studiului individual.

(3) Polițistul de penitenciare debutant își desfășoară activitatea conform programului de lucru al compartimentului din care face parte.

(4) Polițistului de penitenciare debutant i se asigură dreptul de a asista la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către polițiștii de penitenciare definitivi din cadrul altor compartimente.

(5) Activitatea prevăzută la alin. (4) se desfășoară sub coordonarea unui polițist de penitenciare definitiv desemnat de conducătorul compartimentului respectiv.

Art. 25. — (1) Polițistul de penitenciare debutant are următoarele drepturi specifice:

a) să fie îndrumat în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu pe parcursul perioadei de stagiu;

b) să îndeplinească atribuții de serviciu al căror nivel de dificultate și complexitate să corespundă nivelului de pregătire dobândit pe parcursul perioadei de stagiu;

c) să i se asigure timpul necesar pregătirii individuale, în scopul dobândirii cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice necesare exercitării funcției;

d) să participe la activități profesionale, în vederea desăvârșirii formării profesionale inițiale;

e) să i se asigure accesul la sursele de informare necesare specializării sale.

(2) Polițistul de penitenciare debutant are următoarele obligații specifice:

a) să își perfecționeze pregătirea profesională teoretică și să își formeze deprinderile practice necesare exercitării funcției încredințate;

b) să consulte îndrumătorul pentru realizarea lucrărilor repartizate de conducătorul compartimentului;

c) să participe la formele de pregătire profesională organizate pentru polițiștii de penitenciare debutanți;

d) să își țină evidența activităților desfășurate în cadrul programelor de formare stabilite, într-un caiet de stagiu.

Art. 26. — (1) Pe parcursul perioadei de stagiu activitatea polițistului de penitenciare debutant se desfășoară sub îndrumarea unui polițist de penitenciare definitiv, de regulă din cadrul aceleiași compartiment, denumit în continuare *îndrumător*.

(2) Îndrumătorul este numit de directorul unității, la propunerea conducătorului compartimentului în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare debutant.

(3) În situația în care, în unitatea în care a fost încadrat polițistul de penitenciare debutant, nu există niciun polițist de penitenciare definitiv care să își desfășoare activitatea în domeniul de activitate al polițistului de penitenciare debutant, la solicitarea directorului unității, Administrația Națională a Penitenciarelor va proceda la desemnarea unui îndrumător dintr-o altă unitate.

(4) Îndeplinirea atribuțiilor de îndrumător este o îndatorire de serviciu și se trece în fișa postului.

(5) Un îndrumător poate coordona activitatea mai multor polițiști de penitenciare debutanți, fără ca numărul acestora să fie mai mare de 5.

Art. 27. — (1) Îndrumătorul este desemnat de către directorul unității dintre polițiștii de penitenciare definitivi care îndeplinesc următoarele condiții:

a) au grad profesional mai mare decât polițistul de penitenciare debutant;

b) au fost apreciați cu calificativul de cel puțin „foarte bun” în ultimii 2 ani.

(2) Nu poate avea calitatea de îndrumător polițistul de penitenciare care:

a) se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

b) este soț, soție ori rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu polițistul de penitenciare debutant;

c) este director sau director adjunct al unității.

(3) Dacă îndrumătorul devine incompatibil cu această calitate în timpul coordonării stagiului de practică al polițistului de penitenciare debutant, directorul unității va stabili, la propunerea

conducătorului compartimentului în care își desfășoară activitatea acesta, un alt polițist de penitenciare care să preia aceste atribuții.

Art. 28. — Ofițerul responsabil cu formarea profesională din unitate instruește îndrumătorul desemnat privind atribuțiile, metodele și mijloacele utilizate în transmiterea informațiilor.

Art. 29. — Îndrumătorul are următoarele atribuții:

a) îndrumă, monitorizează și verifică polițistul de penitenciare debutant în îndeplinirea atribuțiilor și misiunilor primite;

b) instruește polițistul de penitenciare debutant cu privire la modul de desfășurare a activităților de serviciu și desfășoară activități de serviciu cu rol demonstrativ;

c) monitorizează activitatea profesională și conduita polițistului de penitenciare debutant îndrumat și ia măsuri de îmbunătățire a pregătirii acestuia;

d) întocmește, împreună cu șeful compartimentului în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare debutant, planul lunar al pregătirii profesionale pe care o efectuează acesta;

e) urmărește respectarea planului de pregătire lunar de către polițistul de penitenciare debutant;

f) întocmește referatul cu privire la activitatea de integrare socioprofesională a polițistului de penitenciare debutant, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

§ 2. *Debutul în carieră*

Art. 30. — (1) Debutul în carieră are durata de două săptămâni și este destinat familiarizării polițistului de penitenciare debutant cu aspectele profesionale ale funcției pe care a ocupat-o prin concurs sau examen.

(2) Pe perioada debutului în carieră, polițistului de penitenciare debutant nu i se va încredința nicio responsabilitate, iar activitatea sa este coordonată de către îndrumător.

(3) Pentru fiecare categorie de polițiști de penitenciare debutanți se întocmește de către ofițerul responsabil cu formarea profesională din unitate un program de pregătire pentru debutul în carieră, care cuprinde teme specifice tuturor domeniilor de activitate din penitenciar.

(4) După finalizarea perioadei prevăzute la alin. (1) și până la începerea cursului de inițiere, polițistul de penitenciare debutant își va desfășura activitatea în cadrul compartimentului în care este încadrat, cu îndeplinirea îndatoririlor prevăzute în fișa postului. Documentele întocmite de către debutant vor fi avizate de către îndrumător.

§ 3. *Cursul de inițiere*

Art. 31. — (1) Cursul de inițiere a polițiștilor de penitenciare debutanți se organizează în centrele de formare profesională din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, sub coordonarea Școlii Naționale de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna.

(2) În situația în care într-una sau mai multe unități se încadrează mai mult de 15 polițiști de penitenciare debutanți din același domeniu de activitate sau în raport cu numărul locurilor de cazare disponibile în centrul de formare profesională unde se organizează cursul, cursul de inițiere se poate organiza și în alte unități decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Perioada de desfășurare a cursului și locul de organizare, precum și planul de învățământ care cuprinde graficul desfășurării cursului, baza de calcul al timpului de învățământ, repartiția timpului pe categorii de pregătire și module de învățământ, precum și date privind desfășurarea examenului de absolvire se stabilesc prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) Cursul de inițiere se finalizează cu susținerea de către polițiștii de penitenciare debutanți a unui examen de absolvire, în perioada stabilită în planul de învățământ al cursului.

(5) Examenul de absolvire se desfășoară în unități nominalizate prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 32. — (1) Cursurile de inițiere a polițiștilor de penitenciare debutanți constau în cursuri de pregătire teoretică și practică a căror durată este stabilită prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Planul de învățământ al cursului de inițiere este întocmit pentru fiecare serie de polițiști de penitenciare debutanți de către Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna și este aprobat de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 33. — (1) Examenul de absolvire a cursului de inițiere se susține din următoarele domenii:

a) pregătire de specialitate, potrivit specificului domeniului de activitate al polițiștilor de penitenciare debutanți;

b) pregătire juridică;

c) management penitenciar, numai pentru ofițerii debutanți.

(2) La absolvirea cursului de inițiere, Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna eliberează un certificat de absolvire.

(3) Definitivarea în funcție a polițiștilor de penitenciare debutanți este condiționată de promovarea examenului de absolvire a cursului de inițiere.

(4) Polițiștilor de penitenciare debutanți care nu a promovat examenul de absolvire a cursului de inițiere se poate prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia. În cazul în care polițiștilor de penitenciare debutanți nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în sesiunea de reexaminare, el este declarat necorespunzător din punct de vedere profesional, iar raportul de serviciu al acestuia încetează.

§ 4. Examenul de absolvire a cursului de inițiere

Art. 34. — (1) Examenul de absolvire a cursurilor de inițiere constă în:

a) susținerea unei probe scrise sau on-line, după caz;

b) susținerea unei probe orale sau practice, după caz.

(2) Pentru ofițerii debutanți, în cadrul probelor prevăzute la alin. (1) sunt incluse și subiecte din domeniul managementului penitenciar.

(3) Proba on-line prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în rezolvarea de către cursanți a unui test pe platforme on-line.

(4) Disciplinele din care se întocmesc subiecte pentru susținerea probelor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin planul de învățământ prevăzut la art. 32 alin. (2).

(5) Tipurile de probe care sunt susținute de către cursanți în cadrul fiecărui examen de absolvire, precum și graficul de desfășurare a examenului se stabilesc prin decizie emisă de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) Pentru organizarea și desfășurarea examenului de absolvire, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, emisă cu cel puțin 15 zile înainte de începerea examenului de absolvire, se numesc următoarele comisii:

a) comisia centrală de absolvire;

b) comisia de examinare pentru verificarea competențelor profesionale, denumită *comisia de examinare*, pentru fiecare centru de examen și, după caz, pentru fiecare domeniu de activitate al cursanților;

c) comisia pentru soluționarea contestațiilor, pentru fiecare centru de examen și, după caz, pentru fiecare domeniu de activitate al cursanților.

(7) Comisia centrală de absolvire este compusă dintr-un număr de 5 membri, iar celelalte comisii sunt compuse dintr-un număr de 3 membri, unul dintre membrii acestor comisii fiind desemnat președinte al comisiei. În cazul comisiilor prevăzute la alin. (6) lit. b) și c), membrii acesteia trebuie să fie specialiști din domeniul de activitate al cursanților. Membrii comisiilor trebuie să aibă calitatea de polițist de penitenciare.

(8) Procedura de organizare și desfășurare a sesiunii de reexaminare este aceeași cu cea prevăzută pentru examenul de absolvire.

(9) Fraudarea sau tentativa de fraudare a examenului de absolvire atrage excluderea celui în cauză din examen, fără posibilitatea de reexaminare. Se consideră fraudă sau tentativă de fraudă încercarea de a folosi sau folosirea surselor de informare sau comunicare, copierea și comunicarea între cursanți.

Art. 35. — (1) În comisiile de examen nu se numesc persoane care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul IV inclusiv în rândul cursanților.

(2) Fiecare persoană desemnată în comisii semnează o declarație pe propria răspundere, în care precizează că nu se află în vreuna dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) și că va respecta confidențialitatea tuturor activităților desfășurate în cadrul comisiilor.

(3) O persoană poate deține calitatea de membru într-o singură comisie.

Art. 36. — (1) Comisia centrală de absolvire coordonează desfășurarea examenului de absolvire, asigurând aplicarea dispozițiilor legale privind organizarea și desfășurarea acestuia. Președintele comisiei centrale de absolvire propune directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în cazuri justificate, operarea unor schimbări în componența comisiilor.

(2) Comisiile de examinare asigură:

a) elaborarea subiectelor și baremelor de corectare și notare pentru proba scrisă;

b) elaborarea subiectelor pentru proba orală sau practică, după caz;

c) corectarea și notarea lucrărilor scrise, conform baremelor;

d) notarea răspunsurilor date de cursanți la proba orală, precum și a prestațiilor acestora la proba practică, după caz, în baza unui punctaj de evaluare elaborat de comisie.

(3) Comisiile de soluționare a contestațiilor asigură soluționarea contestațiilor formulate de cursanți cu privire la rezultatele obținute la probele examenului de absolvire a cursului de inițiere.

Art. 37. — (1) Subiectele pentru proba scrisă sau proba on-line, indiferent de structura subiectelor și modalitatea de desfășurare a probei, sunt întocmite în concordanță cu tematica pentru examenul de absolvire, fiind astfel formulate încât să permită verificarea cunoștințelor și competențelor cursanților.

(2) Timpul destinat susținerii de către cursanți a probei scrise sau a probei on-line este de cel mult 3 ore și jumătate și este stabilit de către președintele comisiei centrale de absolvire în funcție de complexitatea subiectelor, precum și de modalitatea de organizare și desfășurare a probei.

(3) Din momentul primirii subiectelor, cursanții mai pot părăsi sala doar în cazuri excepționale, însoțiți de unul dintre supraveghetori, până la înapoierea în sală.

(4) Cursanții care nu se află în sală în momentul primirii subiectelor din motive imputabile lor pierd dreptul de a susține proba aflată în desfășurare.

Art. 38. — (1) Pentru susținerea probei scrise, membrii comisiei de examinare stabilesc două variante de subiecte. Fiecare variantă, semnată de membrii comisiei, se introduce într-un plic care se sigilează. Baremul de corectare și notare final se afișează la sediul centrului de examen, după expirarea timpului stabilit pentru desfășurarea probei.

(2) Cursanții ocupă locurile în sală în ordinea înscrisă în tabel numai după ce le-a fost stabilită identitatea și au lăsat, în afara sălilor de examen, toate materialele sau obiectele pe care le au asupra lor: cărți, caiete, notițe, serviete, telefoane mobile și orice aparatură electronică. La susținerea probei scrise este interzisă utilizarea de către cursanți a oricăror materiale care pot constitui surse de informare.

(3) Pentru redactarea lucrărilor de către cursanți se utilizează foi tipizate și ștampilate, cu colț negru pentru secretizare. La redactarea lucrărilor cursanții folosesc numai cerneală sau pastă de culoare albastră. Se interzice înscrierea oricărui semn distinctiv care ar permite identificarea lucrării, sub sancțiunea anulării acesteia.

(4) Responsabilul de sală distribuie cursanților ciorne ștampilate, precum și, suplimentar, foi ștampilate.

(5) În cazul în care unii cursanți doresc să își transcrie lucrarea, vor primi alte foi tipizate. Transcrierea nu trebuie să depășească ora-limită stabilită. Foile tipizate de pe care s-a făcut transcrierea se anulează, sub semnătura responsabilului de sală, imediat ce a fost distribuită și secretizată o nouă foaie tipizată.

(6) Corectarea și notarea lucrărilor scrise se realizează de către comisia de examinare, în perioada stabilită în graficul de desfășurare a examenului de absolvire.

(7) Lucrările scrise se corectează și se notează de fiecare membru al comisiei de examinare, individual, inclusiv de către președintele comisiei, cu note de la 1 la 10, respectându-se baremele de corectare și notare. Președintele comisiei calculează nota finală, reprezentând media aritmetică a notelor acordate de fiecare corector, cu două zecimale, fără rotunjire.

(8) În cazul în care președintele comisiei constată la una dintre lucrări o diferență egală sau mai mare de un punct între notele acordate de membrii comisiei, acesta recorectează lucrarea în prezența acestora și stabilește nota finală a lucrării.

Art. 39. — (1) Pentru desfășurarea probei on-line, spațiul destinat desfășurării acesteia va fi amenajat astfel încât fiecare cursant să susțină proba individual și în condiții de confidențialitate. Specialistul informatician din unitatea organizatoare, împreună cu președintele comisiei de examinare, are obligația de a verifica spațiul amenajat și stațiile de lucru cu privire la starea de funcționare și asigurarea corectitudinii probei.

(2) Subiectele și baremele de corectare și notare pentru proba on-line sunt elaborate de specialiștii din sistemul penitenciar și gestionate de compartimentul de resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor.

(3) Numărul minim de întrebări care se regăsește în baza de date este de 300, câte 100 pentru fiecare dintre domeniile prevăzute la art. 33 alin. (1). Fiecare întrebare va avea 3 răspunsuri, dintre care numai unul corect.

(4) Chestionarele vor fi selectate automat de platforma on-line și vor conține câte 30 de întrebări pentru fiecare dintre domeniile prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a) și b) și 10 întrebări pentru domeniul prevăzut la art. 33 alin. (1) lit. c).

(5) Înaintea începerii probei on-line, cursanții vor fi instruiți cu privire la procedurile de urmat în vederea completării și înregistrării rezultatelor, nerealizarea acestei proceduri atrăgând după sine nevalidarea probei on-line.

(6) La ora stabilită în graficul de desfășurare a examenului de absolvire, subiectele devin vizibile cursanților pe platforma on-line, numărul de întrebări fiind cel stabilit de comisia centrală de absolvire.

(7) În timpul alocat cursanții rezolvă testele-grilă on-line, conform instrucțiunilor primite.

(8) Notarea se realizează automat de către platforma on-line.

(9) Fiecare cursant va imprima testul-grilă rezolvat în sala de examen, care include numele și prenumele cursantului și nota obținută. Acestea sunt primite de către responsabilul de sală, pe bază de proces-verbal, și predate, ulterior, președintelui comisiei de examinare.

(10) Rapoartele notelor obținute la proba on-line vor fi transmise de către specialistul informatician, în prezența tuturor membrilor comisiei de examinare, președintelui comisiei centrale.

Art. 40. — (1) În cazul în care, din motive tehnice, proba on-line nu poate fi susținută sau este întreruptă, aceasta se va susține sau, după caz, va fi reluată imediat după remedierea problemelor care au determinat întreruperea ei.

(2) În cazul în care, din motive tehnice, proba on-line nu se poate desfășura în maximum 2 ore de la ora stabilită în graficul de desfășurare a examenului de absolvire, respectiv nu se poate relua în maximum 2 ore, aceasta se amână de către președintele comisiei centrale de absolvire pentru ziua următoare.

Art. 41. — (1) Procesele-verbale cu rezultatele probei scrise sau ale probei on-line se afișează la sediul centrului de examen și al unităților în care sunt încadrați cursanții, la data și potrivit celor stabilite în graficul de desfășurare a examenului de absolvire a cursului.

(2) Cursanții nemulțumiți de nota obținută la proba scrisă sau la proba on-line pot formula contestație, solicitând recorectarea lucrărilor.

(3) Contestațiile sunt depuse personal sau transmise prin fax de către cursanți la biroul resurse umane al unității unde s-a susținut examenul, în termen de cel mult 48 de ore de la afișarea rezultatelor probelor.

(4) Birourile resurse umane transmit contestațiile înregistrate, cu rezoluția directorului unității, către președintele comisiei de soluționare a contestațiilor.

(5) Contestațiile depuse în afara termenului prevăzut la alin. (3) se resping.

Art. 42. — (1) În cazul înregistrării unei contestații, lucrarea respectivă se recorectează de către comisia pentru soluționarea contestațiilor.

(2) În vederea recorectării, președintele comisiei de examinare resigilează lucrările prin lipirea colțului drept, acoperă cu etichete notele acordate inițial și numerele de ordine și renumerotează lucrările în prezența membrilor comisiei de examinare.

(3) Președintele comisiei de examinare predă lucrările sigilate, pe bază de proces-verbal, președintelui comisiei pentru soluționarea contestațiilor.

(4) Lucrările se corectează și se notează de membrii comisiei pentru soluționarea contestațiilor, cu respectarea procedurii și a baremului de corectare și notare folosit la proba contestată.

(5) În cazul în care președintele comisiei pentru soluționarea contestațiilor constată diferențe de un punct sau mai mari între notele acordate de membrii comisiei, recorectează lucrarea în prezența acestora, stabilește nota finală a lucrării și o înscrie distinct în borderoul centralizator.

Art. 43. — (1) Proba orală sau practică se desfășoară în perioada stabilită în graficul de desfășurare a examenului de absolvire.

(2) Subiectele pentru proba orală sau practică se stabilesc de către comisia de examinare în baza temelor incluse în planul de învățământ, precum și a recomandărilor primite de la direcțiile de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, după caz.

(3) În cazul polițistilor de penitenciare debutanți care vor desfășura activități de aplicare a regimului penitenciar și siguranței deținerii, proba practică va consta în parcurgerea unui circuit practic de verificare a cunoștințelor. Circuitul practic de verificare a cunoștințelor reprezintă un itinerar în cadrul căruia se regăsesc mai multe sarcini de aplicare a regimului penitenciar și siguranței deținerii care trebuie executate de către fiecare cursant, acestea fiind corelate cu atribuțiile incluse în fișa postului și în concordanță cu planul tematic. Parcurgerea unui circuit practic de verificare a cunoștințelor se va realiza în minimum 10 minute.

(4) Verificarea cunoștințelor la proba orală sau practică se desfășoară cu bilete de examen, elaborate de comisiile de examinare. Fiecare bilet are același număr de subiecte, cu grad

de dificultate apropiat și care permite tratarea lor integrală în maximum 30 de minute. Numărul de bilete de examen este cu cel puțin 20% mai mare decât numărul cursanților care susțin proba orală sau practică în aceeași zi, la o comisie de examinare.

(5) După ce i s-a verificat identitatea, președintele comisiei de examinare solicită cursantului să aleagă unul dintre bilete. În situația în care cursantul constată că nu poate să rezolve subiectele de pe biletul ales, poate să solicite al doilea bilet, caz în care membrii comisiei de examinare scad un punct din nota acordată pentru răspunsul prezentat. Fiecărui cursant i se acordă 5 minute pentru pregătirea răspunsurilor la subiectele de pe biletele de examen.

(6) Cursanții prezintă răspunsurile la subiectele de pe biletele de examen, în ordinea intrării lor în sala de examinare. Proba orală sau practică a examenului de absolvire se înregistrează audiovideo.

(7) Membrii comisiei de examinare pot interveni cu întrebări suplimentare pentru clarificarea unor aspecte din răspunsurile prezentate de cursanți.

(8) Răspunsurile date de cursanți la subiectele de pe biletele de examen se notează de președintele și ceilalți membri ai comisiei de examinare cu note de la 1 la 10. Notarea se face în baza punctajului de evaluare elaborat de comisia de examinare.

(9) Notele acordate de fiecare membru al comisiei se înscriu într-un proces-verbal de către președintele comisiei respective. Acesta calculează nota finală, reprezentând media aritmetică a notelor acordate, cu două zecimale, fără rotunjire.

(10) La sfârșitul fiecărei zile în care se desfășoară proba orală sau practică se afișează rezultatele obținute la sediul centrului de examen și al unităților în care sunt încadrați cursanții.

Art. 44. — Împotriva notei obținute la proba orală sau practică cursanții pot formula contestație, prevederile art. 41 și 42 fiind aplicabile în mod corespunzător. Soluționarea contestației se realizează pe baza înregistrării audiovideo a probei și a punctajului de evaluare elaborat de comisia de examinare.

Art. 45. — (1) Nota finală la examenul de absolvire o reprezintă media aritmetică a rezultatelor probei scrise sau on-line și rezultatelor probei orale sau practice, cu două zecimale, fără rotunjire. Pentru a fi declarați „Promovat” la examenul de absolvire, cursanții trebuie să obțină cel puțin nota 5,00 la fiecare probă.

(2) Procesul-verbal final privind desfășurarea examenului de absolvire se afișează la data și locul stabilite în graficul de desfășurare a examenului de absolvire.

(3) Procesul-verbal final cuprinde: numele și prenumele cursanților, mediile obținute la fiecare probă de examen, nota finală a examenului de absolvire și una dintre mențiunile: „promovat”, „nepromovat”, „neprezentat”, „eliminat din examen”.

(4) Borderourile de notare și procesul-verbal final sunt transmise președintelui comisiei centrale de absolvire.

Art. 46. — (1) Sesiunea de reexaminare se organizează și se desfășoară în baza deciziei directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în termen de cel mult 30 de zile de la data finalizării examenului de absolvire.

(2) În cazul în care, în perioada prevăzută la alin. (1), intervine suspendarea raporturilor de serviciu ale cursantului, sesiunea unică de reexaminare se va organiza în termen de cel mult 30 de zile de la data revenirii acestuia în activitate.

(3) La sesiunea de reexaminare pot participa cursanții care se află în una dintre următoarele situații:

- a) au fost declarați „Nepromovat” în condițiile art. 45 alin. (1);
- b) le-au fost anulate lucrările în condițiile art. 38 alin. (3).

(4) În cazul cursanților care au lipsit motivat de la probele examenului de absolvire, precum și în cazul celor care au întrerupt examenul de absolvire din motive obiective și neimputabile lor, se va relua examenul de absolvire cu proba sau probele respective.

§ 5. Formarea deprinderilor practice

Art. 47. — (1) După absolvirea cursului de inițiere, polițistul de penitenciare debutant este repartizat în activitate sub directă îndrumare a îndrumătorului, principalul scop fiind formarea deprinderilor practice.

(2) În etapa formării deprinderilor practice, șeful compartimentului în care este încadrat polițistul de penitenciare debutant, împreună cu îndrumătorul și ofițerul cu formarea profesională, va întocmi, lunar, un program de pregătire pentru formarea deprinderilor practice.

§ 6. Evaluarea activității polițiștilor de penitenciare debutanți

Art. 48. — (1) La sfârșitul perioadei de stagi, șeful ierarhic din cadrul compartimentului în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare debutant, denumit în continuare *evaluator*, va întocmi raportul de evaluare a activității acestuia, prin care face propuneri cu privire la definitivarea sau nedefinitivarea în funcție a polițistului de penitenciare debutant. În cazul în care compartimentul în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare debutant nu este organizat sub forma unei direcții, serviciu sau birou, calitatea de evaluator o are directorul adjunct al unității.

(2) Nu poate avea calitatea de evaluator persoana care a avut calitatea de îndrumător al persoanei evaluate.

Art. 49. — (1) Evaluarea activității polițistului de penitenciare debutant constă în aprecierea modului de dobândire a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice necesare îndeplinirii atribuțiilor aferente funcției încredințate și a cunoașterii specificului activității penitenciare.

(2) Evaluarea activității polițistului de penitenciare debutant se face în termen de 5 zile lucrătoare de la terminarea perioadei de stagi.

Art. 50. — Evaluarea activității polițiștilor de penitenciare debutanți se face pe baza:

- a) referatului cu privire la activitatea de integrare socioprofesională întocmit de îndrumător;
- b) raportului de stagi întocmit de polițistul de penitenciare debutant;
- c) certificatului de absolvire a cursului de inițiere;
- d) raportului de evaluare întocmit de evaluator.

Art. 51. — (1) Referatul cu privire la activitatea de integrare socioprofesională se întocmește de către îndrumător, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, cu 5 zile lucrătoare înainte de terminarea perioadei de stagi, și cuprinde următoarele elemente:

- a) descrierea activității desfășurate de polițistul de penitenciare debutant;
- b) nivelul de însușire de către polițistul de penitenciare debutant a legislației specifice activității desfășurate;
- c) aptitudinile pe care le-a dovedit polițistul de penitenciare debutant în modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu;
- d) conduita polițistului de penitenciare debutant în timpul serviciului;
- e) concluzii privind desfășurarea perioadei de stagi și recomandări privind definitivarea sau nedefinitivarea în funcție a polițistului de penitenciare debutant.

(2) Referatul va fi înaintat persoanei care are calitatea de evaluator.

Art. 52. — (1) În cazul modificării, suspendării sau încetării raportului de serviciu al îndrumătorului sau când îi este retras dreptul de a desfășura activități ca îndrumător, acesta întocmește referatul parțial pentru perioada de stagi parcursă de polițistul de penitenciare debutant până în acel moment.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) directorul unității numește un alt îndrumător pentru perioada de stagi rămasă.

(3) Referatul parțial se înaintează noului îndrumător și este avut în vedere la evaluarea activității polițistului de penitenciare debutant, la terminarea perioadei de stagi.

Art. 53. — (1) Polițistul de penitenciare debutant întocmește raportul de stagiu, cu 5 zile lucrătoare înainte de terminarea perioadei de stagiu, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Raportul de stagiu cuprinde descrierea activității desfășurate de polițistul de penitenciare debutant pe parcursul perioadei de stagiu, prin prezentarea atribuțiilor de serviciu, a modalităților de îndeplinire a acestora, precum și a eventualelor dificultăți întâmpinate.

(3) Raportul de stagiu se înaintează evaluatorului de către polițistul de penitenciare debutant.

Art. 54. — (1) La finalul perioadei de stagiu, evaluatorul întocmește raportul de evaluare a perioadei de stagiu, prevăzut în anexa nr. 3.

(2) La întocmirea raportului de evaluare a perioadei de stagiu, evaluatorul:

- a) analizează referatul îndrumătorului și raportul de stagiu al polițistului de penitenciare debutant;
- b) verifică existența certificatului de absolvire a cursului de inițiere;
- c) notează criteriile de evaluare prevăzute în anexa nr. 3 în funcție de gradul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu;
- d) stabilește calificativul de evaluare;
- e) face propuneri cu privire la definitivarea sau nedefinitivarea în funcție a polițistului de penitenciare debutant.

Art. 55. — (1) Notarea criteriilor de evaluare și stabilirea calificativului de evaluare se fac astfel:

- a) criteriile de evaluare se notează de la 1 la 5, nota 1 fiind cea mai mică, iar nota 5 fiind cea mai mare;
- b) se calculează media aritmetică a notelor acordate pentru fiecare criteriu de evaluare;
- c) calificativul de evaluare se obține încadrând media finală după cum urmează: între 1,00—3,00 — calificativ „nesatisfăcător”; între 3,01—5,00 — calificativ „satisfăcător”.

(2) Semnificația calificativelor de evaluare este următoarea:

- a) „nesatisfăcător” — polițistul de penitenciare debutant nu a făcut dovada cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice necesare exercitării funcției;
- b) „satisfăcător” — polițistul de penitenciare debutant a făcut dovada că deține cunoștințele teoretice și deprinderile practice necesare exercitării funcției.

Art. 56. — (1) Raportul de evaluare a perioadei de stagiu se aduce la cunoștință, pe bază de semnătură, polițistului de penitenciare debutant.

(2) Polițistul de penitenciare debutant nemulțumit de rezultatul evaluării perioadei de stagiu poate solicita reevaluarea, în condițiile prezentei legi.

Art. 57. — Alte atribuții ale comisiilor de examen, precum și reguli suplimentare de natură a asigura buna organizare și desfășurare a examenului de absolvire se stabilesc prin regulament aprobat prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Evidența polițiștilor de penitenciare

Art. 58. — (1) Pentru fiecare polițist de penitenciare se va întocmi și gestiona un dosar profesional confidențial, în condițiile dispozițiilor legale privind evidența funcțiilor și a polițiștilor de penitenciare.

(2) Modul de gestionare și evidență a datelor privind polițiștii de penitenciare se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

(3) Se interzice introducerea în dosarul profesional a oricăror mențiuni sau documente referitoare la opiniile politice sau sindicale, la religie ori credință, la orientarea sexuală, origine socială sau referitoare la orice alte elemente discriminatorii, precum și a oricăror altor documente care nu sunt prevăzute la alin. (2).

(4) Polițistul de penitenciare are acces la propriul dosar profesional, fără nicio îngrădire, iar la cerere i se pot elibera copii de pe actele din dosar.

(5) Emiterea, folosirea, evidența și gestionarea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

SECȚIUNEA a 5-a

Evaluarea activității profesionale a polițiștilor de penitenciare

§ 1. Dispoziții generale

Art. 59. — (1) Evaluarea profesională a polițiștilor de penitenciare este desfășurată în scopul aprecierii conduitei profesionale manifestate, a competenței profesionale, a rezultatelor activității desfășurate, a preocupării pentru perfecționarea pregătirii, precum și a potențialului de dezvoltare a carierei.

(2) Evaluarea activității profesionale se realizează cu imparțialitate și obiectivitate, analizându-se nivelul/gradul de îndeplinire a obiectivelor și responsabilităților profesionale în strânsă legătură cu potențialul profesional și conduita interpersonală manifestate de persoanele evaluate și avându-se în vedere specificul muncii, postul ocupat și aportul concret al acestora la îndeplinirea atribuțiilor specifice.

(3) Activitatea de evaluare este un proces permanent care începe prin stabilirea de către evaluator a obiectivelor individuale, este urmat de monitorizarea gradului de îndeplinire a obiectivelor stabilite, se continuă cu evaluarea performanțelor profesionale anuale și stabilirea obiectivelor pentru următorul an.

(4) Evaluarea activității profesionale a polițiștilor de penitenciare se face anual, pe baza criteriilor și a procedurii prevăzute în prezenta lege.

(5) Calificativele care pot fi acordate în urma evaluării activității sunt „excepțional”, „foarte bun”, „bun”, „satisfăcător” și „nesatisfăcător”.

Art. 60. — (1) Polițistul de penitenciare notat cu „nesatisfăcător” sau „satisfăcător” nu poate fi avansat în funcție sau grad profesional în anul următor.

(2) Ofițerul sau agentul de poliție penitenciară notat cu calificativul „nesatisfăcător” este trecut într-o funcție inferioară, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane. În cazul în care polițistul de penitenciare nu acceptă trecerea în funcția inferioară se dispune încetarea raportului de serviciu al acestuia, conform competențelor de gestiune a resurselor umane.

(3) Ofițerilor sau agenților de poliție penitenciară notați cu calificativul „nesatisfăcător”, în anul următor trecerii într-o funcție inferioară, potrivit prevederilor alin. (2), le încetează raporturile de serviciu, conform competențelor de gestiune a resurselor umane.

Art. 61. — În înțelesul prezentei secțiuni, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *evaluat* — polițistul de penitenciare definitiv ori preotul asimilat ofițerului de penitenciare, supus evaluării;
- b) *evaluator* — persoana care are atribuții de conducere sau coordonare directă a activității evaluatului;
- c) *contrasemnatarul* — persoana care este șeful ierarhic al evaluatorului;
- d) *perioada evaluată* — perioada în care polițistul de penitenciare a desfășurat activitate profesională și care se supune evaluării;
- e) *indicator de evaluare* — element caracteristic al capacităților sau abilităților personale, profesionale și/sau manageriale ale evaluatului;
- f) *obiectiv individual* — expresia scrisă a rezultatelor care trebuie atinse de evaluat în timpul perioadei evaluate în cadrul unor activități declarate ca importante. Obiectivele trebuie să fie specifice, măsurabile/cuantificabile, realizabile, relevante și prevăzute cu termene de realizare; obiectivele individuale nu reprezintă activități propriu-zise;

g) *evaluare intermediară* — analiza efectuată de către evaluator și evaluat asupra gradului de îndeplinire a obiectivelor stabilite, cauzelor care au generat eventuala întârziere în îndeplinirea acestora și modalităților de îmbunătățire a performanțelor profesionale;

h) *interviu* — etapă a procesului de evaluare ce reprezintă un schimb de opinii între evaluator și evaluat în ceea ce privește modul de îndeplinire a indicatorilor de evaluare și obiectivelor individuale.

Art. 62. — În situația în care un polițist de penitenciare îndeplinește temporar atribuțiile altei funcții, acesta este evaluat, evaluează sau, după caz, contrasemnează fișe de evaluare, conform competențelor specifice acestei funcții, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

§ 2. *Evaluarea anuală a activității profesionale a polițiștilor de penitenciare*

Art. 63. — (1) Perioada supusă evaluării anuale a performanțelor profesionale este cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie a anului anterior.

(2) Evaluarea anuală a performanțelor profesionale se realizează pentru polițiștii de penitenciare care au desfășurat activitate profesională minimum 6 luni în perioada prevăzută la alin. (1).

(3) Pentru polițiștii de penitenciare ale căror raporturi de serviciu se nasc în timpul anului și și-au desfășurat activitatea efectiv minimum 6 luni, perioada supusă evaluării curge de la această dată până la 31 decembrie.

Art. 64. — (1) Evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale polițiștilor de penitenciare mutați, detașați sau delegați în cadrul sistemului administrației penitenciare se face în unitățile unde își desfășoară activitatea la data de 31 decembrie.

(2) Evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale polițiștilor de penitenciare detașați sau delegați în afara sistemului administrației penitenciare se face de către instituțiile în care își desfășoară activitatea la data de 31 decembrie, cu respectarea prevederilor prezentelor criterii.

§ 3. *Evaluarea parțială a performanțelor activității profesionale a polițiștilor de penitenciare*

Art. 65. — Polițiștilor de penitenciare li se întocmesc evaluări parțiale în cursul anului, la modificarea sau încetarea raporturilor de serviciu, punerea la dispoziție sau suspendarea din funcție/a raporturilor de serviciu a/ale persoanei evaluate, cu excepția cazului de arestare preventivă sau arest la domiciliu. În cazul arestării preventive și arestului la domiciliu, evaluarea se realizează la încetarea stării de arest.

Art. 66. — (1) Evaluarea parțială nu face obiectul contestației. Polițistul de penitenciare nemulțumit de rezultatul evaluării parțiale poate formula obiecții scrise, în termen de 5 zile lucrătoare de la luarea la cunoștință a calificativului acordat.

(2) Fișa de evaluare parțială și obiecțiile, în cazul în care sunt formulate, fac parte integrantă din fișa de evaluare anuală a polițiștilor de penitenciare și se anexează la aceasta.

(3) După finalizare, evaluarea parțială se depune la structura de resurse umane din unitatea în care își desfășoară activitatea evaluatul. Evaluarea parțială se transmite noului evaluator.

§ 4. *Evaluarea intermediară a activității profesionale individuale a polițiștilor de penitenciare*

Art. 67. — (1) Evaluarea intermediară se realizează în cazul în care evaluatorul identifică la persoana evaluată potențiale riscuri de neîndeplinire a obiectivelor stabilite sau când evaluatorul ori persoana evaluată consideră necesară analiza gradului de îndeplinire a obiectivelor.

(2) În urma evaluării intermediare obiectivele individuale pot fi modificate sau completate.

Art. 68. — (1) Evaluarea intermediară se face prin analiza de către evaluator și a gradului de îndeplinire a obiectivelor

individuale stabilite, a cauzelor care au generat eventuala neîndeplinire a acestora și a modalităților de îmbunătățire a performanțelor profesionale.

(2) Evaluarea intermediară și observațiile formulate se consemnează în spațiul destinat în fișa de obiective individuale, care face parte din fișa de evaluare.

(3) Evaluarea intermediară nu se finalizează prin acordarea unui calificativ și nu face obiectul contestației.

Art. 69. — (1) Evaluarea intermediară se realizează în cursul anului trimestrial sau semestrial, observațiile și concluziile fiind consemnate în spațiul special destinat.

(2) După fiecare evaluare intermediară se înscrie data și se semnează de către evaluator și evaluat.

§ 5. *Criteriile de evaluare a activității profesionale*

Art. 70. — (1) Criteriile de evaluare a activității profesionale a polițiștilor de penitenciare sunt prevăzute în fișa de evaluare, care reprezintă formularul tipizat prin care se realizează evaluarea anuală/parțială a activității profesionale a polițiștilor de penitenciare. Fișa de evaluare este cuprinsă în anexa nr. 4.

(2) Criteriile de evaluare sunt bazate pe:

a) obiective individuale;

b) indicatori de realizare a obiectivelor individuale (sau de performanță).

(3) Obiectivele individuale sunt stabilite de către evaluator pentru anul următor în cadrul unui formular tipizat, denumit *fișa de obiective individuale*, care face parte din fișa de evaluare. În situații temeinic justificate, obiectivele pot fi schimbate în cursul perioadei evaluate de către evaluator cu aducerea lor la cunoștința evaluatului. Modelul fișei de obiective individuale pentru anul următor este prevăzut în anexa nr. 5.

(4) După stabilirea obiectivelor individuale, evaluatorul trebuie să se asigure de faptul că acestea au fost corect transmise și înțelese de către cel evaluat.

(5) Indicatorii de evaluare trebuie să fie corelați direct cu obiectivele individuale și să indice gradul de îndeplinire a acestora.

§ 6. *Competența efectuării evaluării activității profesionale*

Art. 71. — (1) Pentru directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, evaluator este ministrul justiției sau, după caz, persoana din conducerea Ministerului Justiției căreia i s-a delegat prin ordin coordonarea activității Administrației Naționale a Penitenciarelor. Evaluarea activității profesionale a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nu este supusă contrasemnării.

(2) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor este evaluator, iar ministrul justiției sau, după caz, persoana din conducerea Ministerului Justiției căreia i s-a delegat prin ordin coordonarea activității Administrației Naționale a Penitenciarelor este contrasemnatar pentru:

a) directorii generali adjuncți din Administrația Națională a Penitenciarelor;

b) directorii unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) șefii structurilor din Administrația Națională a Penitenciarelor din subordinea directă a directorului general;

d) ofițerii coordonatori ai compartimentelor din Administrația Națională a Penitenciarelor din subordinea directă a directorului general.

(3) Directorul general adjunct care le coordonează activitatea este evaluator și directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor este contrasemnatar pentru:

a) șefii structurilor din Administrația Națională a Penitenciarelor din subordinea directă a acestui director general adjunct;

b) ofițerii coordonatori ai compartimentelor din Administrația Națională a Penitenciarelor din subordinea directă a acestui director general adjunct.

(4) Pentru polițiștii de penitenciare din Administrația Națională a Penitenciarelor, din subordinea șefilor de structuri și a coordonatorilor compartimentelor prevăzuți la alin. (2) și (3), evaluator este persoana care conduce structura în care își desfășoară activitatea evaluatului sau care coordonează activitatea acesteia și contrasemnatar este șeful ierarhic al evaluatorului.

(5) Directorul unității este evaluator și șeful structurii sau coordonatorul compartimentului de profil din Administrația Națională a Penitenciarelor este contrasemnatar pentru:

- a) directorii adjuncți ai unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- b) șefii structurilor din subordinea directă a directorilor unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- c) ofițerii coordonatori ai compartimentelor din subordinea directă a directorilor unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) Pentru ofițerii și agenții din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu excepția celor prevăzuți la alin. (5), evaluator este persoana care conduce/este desemnată să coordoneze structura în care își desfășoară activitatea evaluatului și contrasemnatar este șeful ierarhic al evaluatorului.

(7) Pentru șefii structurilor/coordonatorii compartimentelor de prevenire a criminalității și terorismului în mediul penitenciar din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, evaluatorul este șeful ierarhic, stabilit cu atribuții prin fișa postului, iar contrasemnatar este directorul Direcției prevenire a criminalității și terorismului.

(8) Pentru polițiștii de penitenciare din cadrul structurilor de prevenire a criminalității în mediul penitenciar din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, evaluator este persoana care conduce/este desemnată să coordoneze structura în care își desfășoară activitatea evaluatului și contrasemnatar este unul dintre șefii serviciilor din cadrul direcției de specialitate, potrivit competențelor stabilite prin fișa postului.

Art. 72. — (1) În situația în care, din motive temeinic justificate, evaluatorul nu poate realiza evaluarea anuală sau atribuțiile funcției evaluatorului nu sunt exercitate, contrasemnatarul devine evaluator.

(2) În situația în care raporturile de serviciu ale evaluatului au fost modificate pe parcursul perioadei evaluate, la întocmirea fișei de evaluare anuală se iau în considerare evaluările parțiale, proporțional cu perioadele evaluate.

§ 7. *Organizarea și desfășurarea activității de evaluare a personalului*

Art. 73. — Conducerea unității ia măsuri ca în perioada 1—31 decembrie să se desfășoare următoarele activități pregătitoare:

a) emiterea deciziei privind organizarea și desfășurarea activității de evaluare anuală a personalului pe anul în curs, care cuprinde: baza legală, etapele activității, stabilirea nominală a evaluatorilor și a personalului care urmează a fi evaluat, precum și nominalizarea evaluatorilor pentru anul următor și a personalului pentru care urmează să fie stabilite obiectivele individuale;

b) completarea de către structurile de resurse umane și formare profesională a lit. A din formularul tipizat Fișă de evaluare, prevăzut în anexa nr. 4, și distribuirea acestora în vederea realizării activității de evaluare;

c) completarea de către structurile de resurse umane și formare profesională a lit. A din formularul tipizat Fișă de obiective individuale, prevăzut în anexa nr. 5, și distribuirea acestora către evaluatori în vederea stabilirii obiectivelor individuale pentru anul următor;

d) instruirea evaluatorilor pe bază de semnătură.

Art. 74. — (1) Activitatea de evaluare a personalului se desfășoară în perioada 1 ianuarie—15 martie, după cum urmează:

- a) până la data de 31 ianuarie:
 - completarea fișei de evaluare de către evaluator;
 - desfășurarea interviului;
 - stabilirea obiectivelor individuale pentru anul următor;
 - înaintarea fișelor de evaluare contrasemnatarului;
- b) până la data de 10 februarie — contrasemnarea fișelor de evaluare;
- c) până la data de 20 februarie — aducerea la cunoștință a fișei de evaluare;
- d) până la data de 15 martie — soluționarea contestațiilor.

(2) După finalizarea activității de evaluare, până la data de 25 martie, structura de resurse umane din unitate întocmește și înaintază Administrației Naționale a Penitenciarelor — Direcția management resurse umane: raportul privind organizarea și desfășurarea activității de evaluare, situația statistică privind evaluarea personalului, întocmită conform anexei nr. 6, tabelul nominal cu întregul personal evaluat și calificativele acordate, tabelul nominal cu personalul evaluat cu calificativul „nesatisfăcător” și măsurile luate conform legii în legătură cu acesta din urmă.

(3) Până la data de 5 aprilie, Direcția management resurse umane întocmește: raportul privind organizarea și desfășurarea activității de evaluare la nivelul sistemului penitenciar, situația statistică privind evaluarea personalului, întocmită conform anexei nr. 6, precum și tabelul nominal cu personalul evaluat cu calificativul „nesatisfăcător” și măsurile luate conform legii în legătură cu acesta din urmă.

§ 8. *Procedura de evaluare*

Art. 75. — Evaluatorul realizează evaluarea și acordă punctaje rezultatelor obținute de evaluat, raportat la obiectivele individuale/indicatorii de evaluare prevăzuți în fișa de evaluare.

Art. 76. — (1) Evaluatorul are datoria de a nu se lăsa influențat de aprecierile altor persoane și de a evalua nepărtinitor, fără prejudecăți, severitate sau indulgență inutile fiecare obiectiv/indicator cuprins în fișa de evaluare.

(2) În cadrul interviului, pentru o evaluare cât mai corectă a gradului de îndeplinire a obiectivelor individuale, evaluatorul, împreună cu evaluatul, poate să analizeze documentele relevante întocmite la nivelul unității penitenciare sau în afara ei, dar în legătură cu aceste obiective.

(3) Evaluatorul și evaluatul pot solicita și folosi documente care conțin informații cu privire la activitatea supusă evaluării, cu respectarea cadrului legal privind accesul la informații clasificate. În etapa interviului, evaluatorul, dar și evaluatul se pot folosi de propriile constatări scrise întocmite cu privire la activitatea evaluată sau constatările scrise ale altor persoane sau structuri. Evaluatii pot să întocmească o analiză a propriei activități în scopul prezentării ei în timpul discuțiilor purtate cu evaluatorul.

Art. 77. — (1) Prin evaluarea anuală, parțială sau intermediară, evaluatorul va urmări:

- a) transmiterea către evaluat a unui feedback atât pozitiv, cât și negativ acolo unde este cazul;
- b) ascultarea punctelor de vedere ale evaluatului;
- c) motivarea evaluatului;
- d) aprecierea corectă și realistă a performanțelor.

(2) După finalizarea etapei interviului, fișele de evaluare se transmit prin structura de resurse umane către contrasemnatar.

Art. 78. — (1) În procesul de evaluare, contrasemnatarul este responsabil de corectitudinea și realismul calificativelor acordate evaluatilor. El monitorizează întregul proces, are un rol proactiv și ia măsuri astfel încât:

a) obiectivele individuale stabilite de evaluator să respecte cerința de a fi specifice, măsurabile/cuantificabile, realizabile, relevante și prevăzute cu termene de realizare;

b) evaluatorii să își înțeleagă rolul și să fie familiarizați cu legislația aferentă procesului de evaluare.

(2) Dacă este cazul, contrasemnatarul se poate consulta cu evaluatorii anterior demarării evaluării finale, evaluării parțiale, respectiv evaluării intermediare, pentru realizarea unui schimb de opinii cu privire la procesul de evaluare și cunoașterea nivelului de performanță atins de personalul din subordine.

(3) Dacă, din motive temeinic justificate, contrasemnatarul nu poate contrasemna fișa de evaluare sau atribuțiile funcției contrasemnatarului nu sunt exercitate, conducătorul unității în al cărei stat de organizare se regăsește funcția contrasemnatarului desemnează o persoană care realizează această activitate.

Art. 79. — În activitatea de evaluare calificativele trebuie să reflecte cu acuratețe nivelul real al performanțelor profesionale individuale. Calificativele „excepțional” și „nesatisfăcător” se acordă doar în situații temeinic justificate.

Art. 80. — (1) Fișa de evaluare se aduce la cunoștința evaluatului după contrasemnare, de regulă de către evaluator.

(2) În cazul în care persoana evaluată refuză să semneze de luare la cunoștință, dovada comunicării rezultatului evaluării activității profesionale se face prin proces-verbal constatator semnat de evaluator și doi ofițeri sau agenți, dintre care unul va fi obligatoriu din structura de resurse umane și formare profesională.

(3) Pentru persoanele care nu sunt prezente în instituție, aducerea la cunoștință a calificativului se realizează printr-un curier al unității, telefonic, prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin e-mail, păstrându-se confirmarea de trimitere ori primire. În situația în care evaluatul refuză primirea documentului se întocmește un proces-verbal conform prevederilor alin. (2).

§ 9. *Interviul de evaluare*

Art. 81. — Obiectivele interviului de evaluare sunt următoarele:

a) realizarea unui cadru organizat pentru discutarea de către evaluator și evaluat a problematicii supuse evaluării;

b) fundamentarea mai exactă a datelor privind performanța profesională a personalului, în scopul sporirii acurateței procesului de evaluare;

c) recunoașterea rezultatelor activității desfășurate;

d) clarificarea așteptărilor pe care le au atât șeful direct, cât și subordonatul față de modul de îndeplinire a atribuțiilor profesionale;

e) facilitarea autoevaluării personalului și dezvoltarea unei imagini de sine realiste;

f) îmbunătățirea procesului de comunicare între evaluat și evaluator;

g) obținerea suportului emoțional și a sprijinului direct din partea șefului ierarhic;

h) identificarea factorilor care au influențat performanța personalului;

i) creșterea motivării și a satisfacției în muncă;

j) identificarea celor mai potrivite căi pentru dezvoltarea personalului și a carierei profesionale a acestuia;

k) lămurirea unor aspecte de natură profesională insuficient cunoscute/clarificate;

l) eliminarea potențialelor surse de eroare în apreciere și limitarea, pe cât posibil, a contestării rezultatelor aprecierii.

Art. 82. — Pregătirea interviului de evaluare va cuprinde:

a) studierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților personalului evaluat, a nivelului de îndeplinire a obiectivelor individuale, a indicatorilor de evaluare, precum și a cerințelor cuprinse în fișa postului;

b) evidențierea aspectelor cuprinse în fișa de evaluare care pot genera confuzii și interpretări;

c) planificarea personalului pentru interviu și comunicarea acesteia.

Art. 83. — Desfășurarea interviului se bazează pe următoarele cerințe:

a) pe durata desfășurării interviului se recomandă imprimarea unui caracter de discuție informală și încurajarea exprimărilor deschise. Dialogul dintre evaluat și evaluator se va desfășura într-un interval rezonabil de timp;

b) se vor avea în vedere următoarele aspecte:

(i) enumerarea celor mai importante rezultate ale activității în perioada evaluată;

(ii) prezentarea principalelor deficiențe ale activității în perioada evaluată;

(iii) prezentarea factorilor care au influențat pozitiv sau negativ performanța profesională în perioada evaluată;

(iv) argumentarea eventualelor opinii ale personalului evaluat, referitor la obiectivele anului următor;

(v) alte aspecte considerate relevante de către evaluat sau evaluator;

c) evaluatorul va oferi evaluatului posibilitatea de a-și susține argumentat obiecțiile privind modul de apreciere și de a prezenta aspectele pe care le consideră relevante pentru activitatea sa;

d) în cadrul discuției purtate este obligatorie respectarea principiului legalității, responsabilității, imparțialității și a ierarhiei organizatorice și funcționale, prin urmărirea nivelului de îndeplinire a obiectivelor individuale, a indicatorilor de evaluare și a cerințelor cuprinse în fișa postului.

Art. 84. — Pentru parcurgerea acestei etape, în situații justificate, pot fi utilizate și mijloace de comunicare la distanță, evaluatul semnând ulterior fișa de evaluare. În acest caz, interviul se înregistrează, aspect care se consemnează la acest capitol.

Art. 85. — (1) În funcție de rezultatele concrete ale activității profesionale, pregătirea și conduita profesională a personalului, evaluatorul care desfășoară interviul de evaluare poate prelua sau adapta dintre întrebările prevăzute în anexa nr. 7.

(2) În cazul în care evaluatul nu poate participa la interviu direct, atunci se poate folosi o formă electronică de susținere a acestuia prin videoconferință.

§ 10. *Contestația la evaluarea performanțelor profesionale*

Art. 86. — (1) În situația în care persoana evaluată este nemulțumită de calificativul acordat, are dreptul de a contesta rezultatul evaluării performanțelor profesionale anuale, menționând explicit și motivat obiectivele individuale/indicatorii de evaluare ale căror punctaje acordate le consideră necorespunzătoare realității.

(2) Termenul de depunere a contestației este de 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a fișei de evaluare.

(3) Opțiunea de a face contestație se consemnează în fișa de evaluare, iar contestația scrisă se depune personal sau online pe adresa oficială de e-mail a unității și se înregistrează la secretariatul unității unde își desfășoară activitatea evaluatul, în termenul prevăzut la alin. (2). Contestația depusă după expirarea acestui termen nu se ia în considerare și se clasează, aspect care se comunică evaluatului în scris.

Art. 87. — Suspendarea termenului prevăzut la art. 86 alin. (2) intervine când evaluatul se află în una dintre următoarele situații:

a) se află în străinătate;

b) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă;

c) este arestat preventiv;

d) forță majoră;

e) carantină.

Art. 88. — Soluționarea contestației se efectuează de către o comisie formată din 3 membri, din care unul este președinte, numită după cum urmează:

a) prin ordin al ministrului justiției, pentru polițiștii de penitenciare prevăzuți la art. 71 alin. (1) și (2);

b) prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru polițiștii de penitenciare prevăzuți la art. 71 alin. (3), (4), (6) și (7);

c) prin decizie a directorului unității, pentru polițiștii de penitenciare prevăzuți la art. 71 alin. (5).

Art. 89. — (1) Termenul de soluționare a contestațiilor este de 10 zile lucrătoare de la data numirii comisiei, concluziile consemnându-se într-un proces-verbal semnat de comisie.

(2) Comisia de soluționare a contestațiilor poate solicita evaluatorului și/sau contrasemnatarului, precum și altor persoane, după caz, informații scrise privind activitatea evaluatului.

(3) În urma analizării documentației, comisia de soluționare a contestațiilor ia una dintre următoarele hotărâri:

a) menține punctajele și calificativul acordat;

b) modifică punctajele la unii indicatori de evaluare/unele obiective individuale, cu menținerea calificativului acordat;

c) modifică unele punctaje și se stabilește un alt calificativ.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (3) lit. b) și c), modificările punctajelor se motivează explicit în procesul-verbal. Modificarea punctajului se face prin încercuirea marcatului „x” acordat de evaluator/contrasemnatar și marcarea cu „x” de culoare roșie în căsuța corespunzătoare indicatorului de evaluare/obiectivului individual în dreptul nivelului considerat corespunzător persoanei evaluate.

(5) Hotărârea comisiei, consemnată în procesul-verbal și în fișa de evaluare, se aduce la cunoștința persoanei care a numit comisia de soluționare a contestațiilor și a evaluatului, în termen de 10 zile lucrătoare de la soluționare, și este definitivă.

(6) În cazul în care contestatarul refuză să semneze de luare la cunoștință a hotărârii comisiei sau lipsește din unitate, se procedează conform prevederilor art. 80 alin. (2) și (3).

Art. 90. — Polițistul de penitenciare nemulțumit de modul de soluționare a contestației la evaluarea performanțelor profesionale anuale se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

§ 11. Dispoziții finale

Art. 91. — Fișele de evaluare a activității profesionale anuale, împreună cu anexele acestora, însoțite, după caz, de evaluările parțiale, respectiv, obiectiile scrise și/sau procesele-verbale privind soluționarea contestațiilor, sunt introduse în dosarele profesionale ale celor evaluați, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data finalizării activității de evaluare. În același termen, calificativele acordate vor fi consemnate în documentele de evidență nominală și aplicația informatică.

Art. 92. — Imprimarele-tip necesare realizării evaluării activității profesionale se asigură de către Direcția economico-administrativă din Administrația Națională a Penitenciarelor, prin grija Direcției management resurse umane.

SECȚIUNEA a 6-a

Avansarea polițiștilor de penitenciare

Art. 93. — (1) În cariera profesională, în urma rezultatelor obținute la evaluarea activității profesionale, polițiștii de penitenciare au dreptul de a avansa în funcție și în grad profesional conform prevederilor prezentei legi.

(2) Avansarea în funcții publice de execuție vacante a polițiștilor de penitenciare, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege, se face pe bază de concurs, în limita posturilor prevăzute în statele de organizare.

(3) Avansarea polițiștilor de penitenciare într-o funcție imediat superioară la aceeași poziție din stat se face fără examen, pe baza criteriilor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(4) Avansarea în gradele profesionale se face de către:

a) Președintele României, pentru gradele de chestor de poliție penitenciară, chestor principal de poliție penitenciară,

chestor șef adjunct de poliție penitenciară și chestor șef de poliție penitenciară, la propunerea ministrului justiției;

b) ministrul justiției, pentru ofițerii din sistemul administrației penitenciare;

c) directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru agenții din sistemul administrației penitenciare.

(5) Polițiștii de penitenciare se avansează în gradul profesional următor dacă au împlinit stagiul minim în gradul profesional deținut și la ultimele două evaluări ale activității profesionale anuale din cadrul stagiului minim în gradul deținut au obținut calificativul de cel puțin „bun”.

(6) Polițiștii de penitenciare pot fi avansați în gradul profesional următor înaintea împlinirii stagiului minim, dacă au fost apreciați în ultimul an cu calificativul „excepțional” și dacă au efectuat jumătate din stagiul minim în grad. Persoanele prevăzute la art. 108, la împlinirea stagiului minim în gradul profesional, pot fi avansate în gradul profesional următor fără a fi necesară îndeplinirea condiției privind existența evaluării activității profesionale anuale.

(7) Pentru obținerea gradului profesional de chestor de poliție penitenciară este necesară promovarea examenului organizat în acest scop.

(8) Comisarii șefi de poliție penitenciară în activitate, care au o vechime în gradul profesional de minimum 5 ani și au fost încadrați, în această perioadă, cel puțin 3 ani în funcții prevăzute în statele de organizare cu grad profesional de chestor de poliție penitenciară și care au fost apreciați în ultimii 3 ani cu calificativul de cel puțin „foarte bun”, la încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare, în condițiile legii, pot fi avansați în gradul profesional de chestor de poliție penitenciară și le vor înceta raporturile de serviciu cu noul grad profesional, potrivit competențelor și criteriilor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(9) Personalul care a avut calitatea de funcționar public cu statut special, polițist de penitenciare sau cadru militar în activitate, în sistemul administrației penitenciare, căruia i-au încetat raporturile de serviciu sau a fost trecut în rezervă/retragere, poate fi avansat în gradul militar imediat următor, în cadrul aceleiași categorii, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției. Competența avansării în gradele de general în rezervă revine Președintelui României, respectiv ministrului justiției pentru celelalte grade în rezervă.

Art. 94. — Stagiul minim în gradele profesionale este:

A. Categoria ofițerilor de poliție penitenciară:

a) chestor șef adjunct de poliție penitenciară	2 ani;
b) chestor principal de poliție penitenciară	2 ani;
c) chestor de poliție penitenciară	2 ani;
d) comisar șef de poliție penitenciară	3 ani;
e) comisar de poliție penitenciară	3 ani;
f) subcomisar de poliție penitenciară	4 ani;
g) inspector principal de poliție penitenciară	3 ani;
h) inspector de poliție penitenciară	3 ani;
i) subinspector de poliție penitenciară	4 ani.

B. Categoria agenților de poliție penitenciară:

a) agent șef de poliție penitenciară	4 ani;
b) agent șef adjunct de poliție penitenciară	4 ani;
c) agent principal de poliție penitenciară	4 ani;
d) agent de poliție penitenciară	4 ani.

Art. 95. — (1) Acordarea gradelor profesionale următoare, în cadrul aceleiași categorii, se face în ordinea ierarhică a gradelor și în limita gradului maxim prevăzut pentru funcția pe care o deține polițistul de penitenciare sau pentru funcția rezervată în condițiile art. 108.

(2) Polițistul de penitenciare cu gradul de comisar șef de poliție penitenciară, care a dobândit titlul științific de doctor în specialitatea funcției pe care o deține sau într-o specialitate înrudită, este exceptat de la aplicarea prevederilor art. 93 alin. (7).

(3) Acordarea gradelor profesionale se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-au îndeplinit condițiile legale privind avansarea în gradul profesional.

Art. 96. — (1) Trecerea agenților în categoria ofițerilor de poliție penitenciară se realizează prin concurs organizat anual, în limita posturilor prevăzute în statele de organizare ale unităților de penitenciare, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta lege.

(2) Condițiile obligatorii cumulative pentru participarea la concursul pentru trecerea în categoria ofițerilor de poliție penitenciară, funcții de execuție, sunt:

a) să fie declarați „apt medical” și „apt” la testarea psihologică organizată în acest scop;

b) să aibă vechime efectivă în poliția penitenciară de minimum 2 ani;

c) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție, cu excepția celor rămași neîncadrați în funcții din cauze neimputabile;

d) să fi obținut calificativul de cel puțin „foarte bun” la ultima evaluare anuală a performanțelor activității profesionale;

e) îndeplinesc condițiile specifice postului.

(3) Agenților prevăzuți la alin. (1) li se acordă gradul profesional în funcție de vechimea efectivă în poliția penitenciară, astfel:

a) sub 5 ani — subinspector de poliție penitenciară;

b) între 5 și 10 ani — inspector de poliție penitenciară;

c) peste 10 ani — inspector principal de poliție penitenciară.

Art. 97. — (1) Funcțiile de conducere vacante din poliția penitenciară se pot ocupa prin concurs/examen, dintre ofițerii și agenții de poliție penitenciară în activitate. Agenții de poliție penitenciară pot ocupa prin concurs funcții de conducere vacante până la nivelul de șef serviciu sau echivalent.

(2) Condițiile obligatorii cumulative pentru participarea la examenul/concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor vacante de director general, director general adjunct, director de direcție în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și de director de unitate sunt următoarele:

a) să aibă studii superioare, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, emisă de instituții acreditate potrivit legii, în domeniul specific funcției sau în domeniul managementului;

b) să îndeplinească condițiile specifice postului;

c) să aibă minimum 10 ani vechime efectivă în poliția penitenciară — pentru funcțiile de director general, director general adjunct și director de unitate, respectiv să aibă minimum 10 ani vechime efectivă în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției — pentru directorii de direcție;

d) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție, cu excepția celor rămași neîncadrați în funcții din cauze neimputabile;

e) să fi obținut în ultimii 3 ani calificativul de cel puțin „foarte bun” la evaluarea anuală a performanțelor activității profesionale;

f) să aibă minimum 4 ani vechime efectivă în funcții de conducere din poliția penitenciară;

g) să fie declarați „apt medical” și „apt” la testarea psihologică organizată în acest scop.

(3) Condițiile obligatorii cumulative pentru participarea la examenul/concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor de director adjunct din poliția penitenciară sunt următoarele:

a) să aibă studii superioare, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, emisă de instituții acreditate potrivit legii, în domeniul specific funcției sau în domeniul managementului;

b) să îndeplinească condițiile specifice postului;

c) să aibă minimum 7 ani vechime efectivă în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției;

d) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție, cu excepția celor rămași neîncadrați în funcții din cauze neimputabile;

e) să fi obținut în ultimii 3 ani calificativul de cel puțin „foarte bun” la evaluarea anuală a performanțelor activității profesionale;

f) să aibă minimum 3 ani vechime efectivă în funcții de conducere din poliția penitenciară;

g) să fie declarați „apt medical” și „apt” la testarea psihologică organizată în acest scop.

(4) Condițiile obligatorii cumulative pentru participarea la examenul/concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor de șef serviciu și șef secție exterioară în poliția penitenciară sunt următoarele:

a) să aibă studii superioare, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, emisă de instituții acreditate potrivit legii, în domeniul specific funcției sau în domeniul managementului;

b) să îndeplinească condițiile specifice postului;

c) să aibă minimum 3 ani vechime efectivă în sistemul penitenciar;

d) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție, cu excepția celor rămași neîncadrați în funcții din cauze neimputabile;

e) să fi obținut în ultimii 2 ani calificativul de cel puțin „foarte bun” la evaluarea anuală a performanțelor activității profesionale;

f) să fie declarați „apt medical” și „apt” la testarea psihologică organizată în acest scop.

(5) Condițiile obligatorii cumulative pentru participarea la examenul/concursul organizat în vederea ocupării altor funcții de conducere din poliția penitenciară sunt următoarele:

a) să îndeplinească condițiile specifice postului;

b) să aibă minimum 3 ani vechime efectivă în sistemul penitenciar;

c) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție, cu excepția celor rămași neîncadrați în funcții din cauze neimputabile;

d) să fi obținut în ultimii 2 ani calificativul de cel puțin „foarte bun” la evaluarea anuală a performanțelor activității profesionale;

e) să fie declarați „apt medical” și „apt” la testarea psihologică organizată în acest scop.

(6) Funcțiile de conducere până la nivelul maxim de șef serviciu sau echivalent, rămase vacante ca urmare a neocupării, în condițiile stabilite la alin. (4) și (5), se pot ocupa prin concurs din sursă externă sau prin transferul cadrelor militare și al polițiștilor din cadrul altor instituții de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului.

(7) La concursul prevăzut la alin. (6) pot participa persoanele care îndeplinesc condițiile stabilite la art. 11 și alin. (4) și (5) ale prezentului articol. Numirea în funcții de conducere a candidaților admiși la concurs se face ca polițiști de penitenciare definitiv.

(8) Directorul general, directorii generali adjuncti și directorii de unitate din poliția penitenciară se numesc pentru un mandat de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în condițiile legii, pentru încă un mandat de 4 ani.

(9) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (8), pe durata exercitării mandatului postului ocupat anterior devine temporar vacant și se păstrează. După încheierea mandatului, ofițerul revine pe postul ocupat anterior.

(10) În cazul în care, în timpul mandatului, ofițerul dobândește un grad profesional superior celui prevăzut pentru funcția rezervată, la încheierea mandatului i se asigură în limita funcțiilor existente numirea într-o funcție corespunzătoare gradului profesional dobândit, care nu este prevăzută cu mandat, potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului justiției.

Art. 98. — (1) Funcțiile de execuție vacante din poliția penitenciară se pot ocupa prin concurs, dintre agenții și ofițerii în activitate, din cadrul aceleiași categorii.

(2) Condițiile obligatorii cumulative pentru participarea la concursul prevăzut la alin. (1) în vederea ocupării unor funcții de execuție sunt:

a) să aibă vechime efectivă în poliția penitenciară de minimum 2 ani;

b) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție, cu excepția celor rămași neîncadrați în funcții din cauze neimputabile;

c) să fi obținut în ultimii 2 ani calificativul de cel puțin „foarte bun” la evaluarea anuală a performanțelor activității profesionale;

d) îndeplinesc condițiile specifice postului;

e) să fie declarați „apt medical” și „apt” la testarea psihologică organizată în acest scop.

(3) Funcțiile de execuție vacante din poliția penitenciară se pot ocupa prin concursul din sursă externă prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b).

(4) Administrația Națională a Penitenciarelor decide cu privire la modul de ocupare a funcțiilor de execuție vacante, în funcție de modalitățile de ocupare a acestora prevăzute la alin. (1) și (3).

(5) Funcțiile de execuție neocupate în urma concursurilor prevăzute la alin. (1) și (3) se pot ocupa prin transferul cadrelor militare și al polițiștilor din cadrul altor instituții de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului, prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. c).

Art. 99. — (1) Evoluția în carieră a polițiștilor de penitenciare este reglementată prin prezenta lege și este detaliată în Ghidul carierei, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(2) Modul de organizare și desfășurare a concursurilor se stabilește prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

SECȚIUNEA a 7-a

Pregătirea și perfecționarea profesională a polițiștilor de penitenciare

Art. 100. — Pregătirea și perfecționarea polițiștilor de penitenciare se fac pe baza cerințelor generale ale practicii administrației penitenciare și a cerințelor specifice necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu corespunzătoare funcțiilor din sistemul administrației penitenciare.

Art. 101. — (1) Metodologia de organizare și desfășurare a pregătirii profesionale a polițiștilor de penitenciare și criteriile de evaluare a rezultatelor acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(2) În cazurile în care pregătirea și perfecționarea profesională se desfășoară în altă localitate decât cea de domiciliu, polițiștii de penitenciare beneficiază de drepturile de delegare prevăzute de prezenta lege.

(3) Pentru trimiterea la cursuri de formare sau specializări în străinătate, organizate sau finanțate de Administrația Națională a Penitenciarelor, polițiștii de penitenciare susțin un concurs, organizat potrivit ordinului ministrului justiției.

Art. 102. — Polițiștii de penitenciare care urmează o formă de pregătire sau perfecționare profesională cu o durată ce depășește 3 luni și care primesc, în această perioadă, drepturile salariale vor semna un angajament scris prin care se obligă să lucreze cel puțin 5 ani în sistemul administrației penitenciare, după terminarea formelor de pregătire sau perfecționare profesională.

Art. 103. — (1) Polițiștul de penitenciare care nu respectă angajamentul prevăzut la art. 102 este obligat să restituie cheltuielile de școlarizare, proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului de 5 ani.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile polițiștului de penitenciare sau în cazul transferului.

CAPITOLUL IV

Drepturile, condițiile de muncă și îndatoririle polițiștilor de penitenciare

SECȚIUNEA 1

Drepturile polițiștilor de penitenciare

Art. 104. — Polițiștul de penitenciare are dreptul la:

a) salariu lunar, potrivit legii;

b) ajutoare și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege;

c) uniformă și echipament specific și drepturi de hrană, în condițiile legii și ale hotărârii Guvernului;

d) asistență medicală și psihologică, medicamente, proteze și dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale, în mod gratuit, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului și cu respectarea dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate;

e) locuințe de serviciu și de intervenție, în condițiile legii;

f) concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

g) concedii medicale, concedii de maternitate, pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani sau a copilului cu handicap până la vârsta de 3 ani, concediu paternal, precum și pentru alte situații, în condițiile stabilite de lege;

h) bilete de odihnă, bilete de tratament balnear și bilete de recuperare fizică și psihică, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

i) pensii, în condițiile legii;

j) indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite de lege;

k) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii;

l) portul permanent al armamentului din dotare sau achiziționat personal, în condițiile legii;

m) despăgubiri acordate din fondurile bugetare ale instituției, în cazul în care viața, sănătatea ori bunurile sale, ale soțului/soției și ale copiilor aflați în întreținerea sa sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea. Despăgubirile menționate se acordă în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

n) tratament medical în străinătate pentru afecțiuni medicale dobândite în timpul exercitării profesiei, dacă nu pot fi tratate în țară, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

o) asistență juridică asigurată în mod gratuit de unitate, la cerere, prin avocat, în cazul cercetării penale, urmăririi penale sau judecării sale pentru fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în cazurile și condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției. În situația în care se constată vinovăția polițiștului de penitenciare, acesta este obligat să restituie toate cheltuielile efectuate de unitate.

Art. 105. — (1) Polițistul de penitenciare are dreptul la decontarea cheltuielilor de transport, în cazul deplasării în interes de serviciu, în cazul mutării în alte localități, în cazul deplasării de la domiciliu la locul de muncă, când domiciliază în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, în limita a 70 km dus și 70 km întors, și, o dată pe an, pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și în alte situații, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Polițistul de penitenciare nu beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării de la domiciliu la locul de muncă, când domiciliază în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, dacă în localitatea în care se află locul de muncă:

a) acesta, soțul/soția sau copiii aflați în întreținere au o locuință proprietate personală ori, după caz, le-a fost atribuită o locuință de către autoritățile administrației publice locale;

b) acesta sau soțul/soția beneficiază de locuință de serviciu;

c) beneficiază de compensarea chiriei în condițiile art. 111.

(3) Polițistul de penitenciare nu beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării de la domiciliu la locul de muncă, când domiciliază în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, dacă acesta, soțul/soția acestuia sau copiii aflați în întreținere au înstrăinat o locuință proprietate personală, în localitatea în care își desfășoară activitatea, după data încadrării în sistemul administrației penitenciare.

(4) În cazul deplasării cu autoturismul, polițiștilor de penitenciare li se decontează contravaloarea a 7,5 litri carburant la 100 km parcurși pe distanța cea mai scurtă dintre localități.

Art. 106. — Pentru apărarea intereselor profesionale, economice, sociale și culturale, personalul din sistemul administrației penitenciare are dreptul la asociere sindicală sau în alte organizații profesionale, dreptul la grevă, precum și la libertatea întrunirilor, cu condiția asigurării a cel puțin unei treimi din activitate și a garantării drepturilor deținuților și a siguranței locurilor de detenție.

Art. 107. — (1) Ministerul Justiției și Administrația Națională a Penitenciarelor, pe de o parte, și organizațiile sindicale reprezentative cel puțin la nivel de grup de unități ale polițiștilor de penitenciare sau reprezentanții polițiștilor de penitenciare, pe de altă parte, pot încheia acorduri colective care să cuprindă numai măsuri referitoare la:

a) constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;

b) sănătatea și securitatea în muncă;

c) programul zilnic de lucru;

d) perfecționarea profesională;

e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale.

(2) Acordul colectiv se încheie cu reprezentanții polițiștilor de penitenciare, desemnați în condițiile legii, în cazul în care organizația sindicală nu este reprezentativă la nivel de grup de unități sau polițiștii de penitenciare nu sunt organizați în sindicate.

(3) Acordul colectiv se încheie pe o perioadă de cel puțin un an și poate fi modificat, completat ori prelungit prin acte adiționale, cu acordul părților.

(4) Încheierea, modificarea, completarea ori prelungirea acordului colectiv se face la inițiativa scrisă a oricărei părți, în urma unor negocieri între părțile acordului.

(5) Negocierile cu privire la încheierea, modificarea, completarea sau prelungirea acordului nu vor putea începe mai târziu de 10 zile și nici mai devreme de 3 zile de la înregistrarea solicitării.

(6) Dispozițiile legale privind părțile, negocierea, conflictul colectiv de muncă, încheierea, efectele contractelor colective de muncă, cu excepția celor referitoare la înregistrarea și

publicarea contractelor colective de muncă, se aplică în mod corespunzător și acordurilor colective încheiate în condițiile prezentului articol.

(7) Ministerul Justiției și Administrația Națională a Penitenciarelor furnizează organizațiilor sindicale reprezentative sau reprezentanților polițiștilor de penitenciare informațiile necesare pentru încheierea acordului colectiv.

Art. 108. — (1) Perioada suspendării raportului de serviciu pentru îndeplinirea unei funcții de conducere salarizate în cadrul unei organizații sindicale constituie vechime în muncă, în serviciu și în specialitate, în condițiile legii. Persoana beneficiază de toate drepturile care rezultă din calitatea de polițist de penitenciare, cu excepția drepturilor salariale.

(2) Persoanei care îndeplinește o funcție de conducere salarizată în cadrul unei organizații sindicale i se mențin postul și funcția în cadrul poliției penitenciare, deținute la momentul suspendării din funcție, are dreptul de a avansa în gradul profesional, de a beneficia de gradație la împlinirea stagiilor prevăzute de lege și de a participa la concursuri pentru avansarea în carieră.

(3) Pentru perioada în care raportul de serviciu al polițistului de penitenciare este suspendat potrivit prevederilor art. 130 alin. (3), funcțiile de conducere din organizația sindicală se echivalează cu funcțiile prevăzute în legislația privind salarizarea polițiștilor de penitenciare, în vederea deschiderii drepturilor de pensie ca polițist de penitenciare.

(4) Echivalarea funcțiilor, potrivit alin. (3), se face prin ordin al ministrului justiției, la propunerea organizației sindicale și cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

(5) Drepturile reglementate de prezenta lege, cu excepția celor prevăzute la art. 104 lit. a), e)—g), j), l)—n), art. 105 și art. 111 alin. (2), se acordă, potrivit condițiilor legale în vigoare, polițistului de penitenciare aflat în situația prevăzută la art. 130 alin. (3).

Art. 109. — (1) Polițiștii de penitenciare vor fi sprijiniți în construirea sau cumpărarea, o singură dată în timpul carierei profesionale, a unei locuințe proprietate personală, în localitatea în care își are sediul unitatea la care sunt încadrați, din fondurile Administrației Naționale a Penitenciarelor sau alte fonduri guvernamentale, în condițiile legii.

(2) Polițiștii de penitenciare, titulari ai contractului de închiriere a locuinței de serviciu, care au lucrat în poliția penitenciară sau în sistemul administrației penitenciare peste 15 ani și care s-au pensionat potrivit legii, precum și cei care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă și s-au pensionat pentru invaliditate, în condițiile legii, își păstrează dreptul de folosință asupra locuinței de serviciu și după încetarea raporturilor de serviciu prin pensionare. În cazul decesului titularului, soțul/soția își păstrează drepturile locative pe tot parcursul vieții.

(3) Criteriile și condițiile de sprijin prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) În condițiile legii, prin hotărâre a Guvernului se poate înființa Casa de credit a personalului din sistemul administrației penitenciare.

Art. 110. — (1) Polițiștii de penitenciare își păstrează, pe perioada delegării, detașării ori trecerii temporare în altă funcție, funcția, gradul și drepturile salariale avute anterior, acordate conform prevederilor actelor normative privind salarizarea acestora.

(2) În situația în care drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care este detașat sau, după caz, trecut temporar în altă funcție sunt mai mari, personalul prevăzut la alin. (1) beneficiază de aceste drepturi salariale.

Art. 111. — (1) Polițiștii de penitenciare au dreptul la atribuirea unei locuințe de serviciu dacă, în localitatea unde își desfășoară activitatea, ei, soțul/soția sau copiii aflați în întreținere nu dețin o locuință în proprietate ori nu li s-a atribuit locuință de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Polițiștii de penitenciare cărora nu li s-a acordat locuință potrivit prevederilor alin. (1) și care nici ei și nici soțul/soția sau copiii aflați în întreținere nu au în proprietate o locuință în localitatea unde își desfășoară activitatea au dreptul la compensarea lunară a chiriei în cuantum de până la 50% din salariul lunar net, dar nu mai mult decât chiria prevăzută în contractul de închiriere încheiat în condițiile legii, inclusiv pentru locuințele atribuite de către autoritățile administrației publice locale sau pentru locuințele de serviciu. În situația inexistenței unui fond locativ corespunzător în localitatea unde își desfășoară activitatea, contractul de închiriere poate avea ca obiect o locuință situată într-o localitate aflată la o distanță de maximum 70 km, în cazul în care nici polițistul de penitenciare și nici soțul/soția sau copiii aflați în întreținere nu au în proprietate personală o locuință în acea localitate sau în altă localitate situată mai aproape de locul de muncă.

(3) Dacă polițiștii de penitenciare, inclusiv soțul/soția acestora sau copiii aflați în întreținerea acestora au înstrăinat o locuință, în localitatea în care își desfășoară activitatea, după data încadrării în sistemul administrației penitenciare, aceștia nu beneficiază de prevederile alin. (1) și (2).

(4) Nu se acordă compensația lunară pentru chirie în situația în care contractul de închiriere a fost încheiat cu rudele de până la gradul II inclusiv ale polițistului de penitenciare ori ale soției/soțului acestuia/acesteia.

(5) Polițiștii de penitenciare cărora li s-a atribuit o locuință de serviciu pot solicita schimbarea acesteia și atribuirea unei alte locuințe disponibile în fondul locativ al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau al unității penitenciare în cauză, care să corespundă nevoilor locative ale polițistului de penitenciare, soțului/soției acestuia și copiilor aflați în întreținere. Prevederile alin. (8) teza a 2-a rămân aplicabile. Cererile de schimb de locuințe se soluționează cu prioritate.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (2), medicii rezidenți angajați în poliția penitenciară pot solicita chirie în localitatea unde efectuează studiile de rezidențiat.

(7) De prevederile alin. (2) beneficiază și polițiștii de penitenciare cărora li s-a atribuit o locuință de serviciu din fondul locativ al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, al unității penitenciare în cauză, care nu mai corespunde nevoilor locative ale polițistului de penitenciare, soțului/soției acestuia și copiilor aflați în întreținere și la care cel în cauză renunță. Prevederile alin. (8) teza a 2-a rămân aplicabile.

(8) Beneficiază de prevederile alin. (2) și polițistul de penitenciare care a avut în proprietate o locuință, în localitatea în care își desfășoară activitatea, și care, după data încadrării în sistemul administrației penitenciare, pentru motive neimputabile, a pierdut dreptul de proprietate asupra acesteia. Dreptul prevăzut de prezentul alineat se acordă în urma efectuării unei anchete sociale, efectuată de către o comisie constituită prin act al conducătorului unității în care este încadrat polițistul de penitenciare.

(9) Polițiștii de penitenciare care îndeplinesc condițiile de acordare a compensației lunare pentru chirie potrivit alin. (2) și care contractează un credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe sau încheie un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe beneficiază de compensația lunară pentru chirie, pe o perioadă ce nu poate depăși durata de derulare a creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate, respectiv pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului sau contractului de vânzare-cumpărare cu plata în rate. În această situație, compensația lunară pentru chirie se acordă în cuantumul prevăzut la alin. (2), dar nu poate depăși rata lunară plătită pentru creditul ipotecar/imobiliar sau pentru contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate.

(10) Dreptul prevăzut la alin. (9) se menține în cazul transferului sau încadrării funcționarilor publici cu statut special într-o altă instituție din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

(11) În situația prevăzută la alin. (9) compensația lunară pentru chirie se acordă pentru o singură locuință achiziționată pe timpul carierei. Compensația lunară pentru chirie nu se poate acorda concomitent pentru situația prevăzută la alin. (2) și pentru situația prevăzută la alin. (9), caz în care polițistul de penitenciare optează pentru una dintre aceste situații.

(12) Drepturile prevăzute de prezentul articol nu au caracter salarial și nu se impozitează.

(13) Condițiile de acordare a drepturilor prevăzute de prezentul articol se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Art. 112. — (1) La sesizarea Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, a unităților din subordinea acesteia, instituțiile și organele specializate ale statului au obligația de a acorda protecție polițiștilor de penitenciare și membrilor de familie ai acestora împotriva amenințărilor, violențelor, faptelor de ultraj ori altor fapte de natură penală cărora le-ar putea fi victimă, precum și în cazul în care viața, integritatea corporală, demnitatea sau bunurile le sunt puse în pericol în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

(2) Sesizarea prevăzută la alin. (1) se face la cererea polițiștilor de penitenciare și, în cazuri temeinic justificate, a membrilor de familie ai acestora.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), polițistul de penitenciare și membrii de familie ai acestuia pot beneficia, la cerere, de asistența juridică asigurată în mod gratuit de unitate, prin avocat, în condițiile ordinului ministrului justiției prevăzut la art. 104 lit. o).

(4) Condițiile și modalitățile de acordare a protecției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 113. — (1) Polițistul de penitenciare în activitate ori pensionat, soțul sau soția acestuia, precum și copiii aflați în întreținerea acestuia beneficiază, în mod gratuit, de servicii de asistență medicală, medicamente și proteze, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului și cu respectarea dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate.

(2) Pentru acordarea, potrivit legii, a asistenței medicale specifice personalului din sistemul administrației penitenciare, în statele de organizare ale Administrației Naționale a Penitenciarelor și ale fiecărei unități penitenciare se prevăd și se încadrează posturi de personal medico-sanitar superior și mediu.

(3) Drepturile prevăzute la alin. (1) nu au caracter salarial și nu se impozitează.

Art. 114. — (1) Polițiștii de penitenciare au dreptul la despăgubiri în situația în care au suferit, din culpa instituției, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, în condițiile și cuantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului.

(2) Polițistului de penitenciare care a decedat în timpul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu i se acordă, post-mortem, gradul de subinspector de poliție penitenciară, în cazul în care face parte din categoria agenților, sau gradul profesional următor, în cazul ofițerilor.

(3) Copiii aflați în întreținerea polițistului de penitenciare decedat sau încadrat într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestuia în timpul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu pot fi înmatriculați la cerere, fără examen ori concurs, în instituțiile de învățământ ale poliției penitenciare, dacă îndeplinesc condițiile legale.

(4) Copiii aflați în întreținerea polițistului de penitenciare decedat sau încadrat într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestuia în timpul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și soțul sau soția acestuia pot fi încadrați ca polițiști de penitenciare sau angajați ca personal contractual în

sistemul administrației penitenciare, fără examen ori concurs, dacă îndeplinesc celelalte condiții legale prevăzute pentru funcția respectivă.

(5) Prin ordin al ministrului justiției se stabilește procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) și (4).

Art. 115. — (1) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu, polițiștilor de penitenciare li se pot acorda recompense morale sau materiale, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(2) Absolvenților instituțiilor de învățământ prevăzute la art. 13 alin. (2) și (5) declarați „șef de promoție” li se acordă recompense materiale cu ocazia absolvirii, stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(3) Pentru activitatea desfășurată, polițiștilor de penitenciare li se conferă decorații potrivit legii.

(4) Polițiștii de penitenciare, decorați cu Ordinul *Meritul Militar* sau cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei*, își păstrează toate drepturile conferite de aceste ordine, dobândite anterior.

(5) Pentru merite deosebite în activitatea desfășurată, polițiștilor de penitenciare li se conferă Medalia de Excelență în Serviciul Penitenciar. Criteriile și procedura pentru conferirea medaliei se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

SECȚIUNEA a 2-a

Condițiile de muncă ale polițiștilor de penitenciare

Art. 116. — (1) Durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

(2) Programul de lucru al personalului din compartimentele a căror activitate impune prezența în serviciu mai mult de 8 ore se stabilește de către directorii unităților, în raport cu necesitățile operative, asigurându-se respectarea timpului de lucru legal.

(3) În cazul în care pentru anumite categorii profesionale durata normală a timpului de muncă este stabilită prin dispoziții legale specifice, se vor aplica aceste dispoziții legale.

(4) În funcție de specificul muncii prestate se poate opta și pentru un alt fel de repartizare a timpului de muncă, cu respectarea timpului de lucru legal.

(5) Modul de compensare și plată a orelor prestate de polițiștii de penitenciare peste durata normală a timpului de muncă, precum și a orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale sau în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează se stabilește potrivit dispozițiilor legale privind salarizarea personalului bugetar.

Art. 117. — (1) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile din subordinea acesteia elaborează regulamente de ordine interioară, cu consultarea organizațiilor sindicale, prin care se stabilesc normele de ordine interioară, principiile și regulile privind desfășurarea activităților structurilor organizatorice ale acestora, precum și modul de organizare a timpului de lucru, a pauzelor, evidența prezenței și a muncii suplimentare.

(2) Prin ordin al ministrului justiției se stabilesc standardele privind condițiile de muncă asigurate polițiștilor de penitenciare.

Art. 118. — Polițiștii de penitenciare au dreptul, potrivit legii, la măsuri de securitate și igienă a muncii și la echipament de protecție gratuit.

SECȚIUNEA a 3-a

Îndatoririle polițiștilor de penitenciare

Art. 119. — Polițiștul de penitenciare are următoarele obligații:

a) să cunoască și să respecte principiile generale prevăzute de Constituție și de celelalte legi, precum și să apere valorile democrației;

b) să respecte și să protejeze viața, sănătatea și demnitatea persoanelor private de libertate, drepturile și libertățile acestora;

c) să împiedice orice acțiune care presupune discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel;

d) să execute, cu profesionalism și în termenul stabilit, toate atribuțiile de serviciu stabilite prin fișa postului, precum și dispozițiile date de conducătorii ierarhici;

e) să fie disciplinat, respectuos și corect față de șefi, colegi sau subalterni și să respecte ierarhia conferită de funcția și gradul profesional deținute;

f) să informeze în scris conducătorii ierarhici și celelalte autorități abilitate cu privire la infracțiunile de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul;

g) să manifeste preocupare și interes pentru perfecționarea nivelului de instruire profesională;

h) să păstreze secretul de stat și de serviciu, în condițiile legii, precum și confidențialitatea informațiilor sau documentelor care au acest caracter, în condițiile legii;

i) să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor lui politice în exercitarea atribuțiilor ce îi revin;

j) să se conformeze dispozițiilor date de conducătorii ierarhici cărora le este subordonat direct, cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (3);

k) să respecte întocmai programul de muncă;

l) să se prezinte la programul de muncă stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate;

m) să informeze șeful ierarhic despre existența unui conflict de interese privind exercitarea atribuțiilor de serviciu, în condițiile legii;

n) să se prezinte la unitatea din care face parte, în situații de catastrofe, calamități, alarmare ca urmare a revoltelor în penitenciar, evadărilor, părăsirii locurilor de deținere sau alte tulburări de amploare ale activităților în unitățile penitenciare;

o) să acționeze, conform legii, la instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și război;

p) să depună declarațiile de avere și de interese, potrivit legii;

q) să informeze șeful ierarhic despre existența în unitatea în care își desfășoară activitatea a unor persoane private de libertate care au calitatea de soț/soție sau rude până la gradul II inclusiv cu acesta ori cu soțul/soția, în situația în care ia cunoștință de aceste situații;

r) să aducă la cunoștința compartimentului resurse umane modificările privind domiciliul, după caz, reședința, precum și schimbările intervenite în starea civilă sau date relevante din punct de vedere profesional, în termen de 15 zile de la producerea acestora.

Art. 120. — Ofițerilor și agenților din sistemul administrației penitenciare le este interzis:

a) să dispună, să exercite, să instige ori să tolereze acte de tortură sau orice forme de tratament inuman ori degradant asupra persoanelor aflate în așezămintele de deținere;

b) să primească, să solicite ori să accepte, direct sau indirect, pentru ei ori pentru alte persoane, în considerarea calității lor oficiale, cadouri, bani, împrumuturi sau orice alte valori ori servicii;

c) să intervină pentru soluționarea unor cereri sau lucrări care nu sunt de competența lor ori nu le-au fost repartizate de conducătorii ierarhici sau care nu sunt activități specifice funcției pe care au fost numiți;

d) să recurgă la forță sau la folosirea mijloacelor de imobilizare împotriva persoanelor private de libertate în alte condiții decât cele expres prevăzute de lege;

e) să facă parte din partide, formațiuni sau organizații politice ori să desfășoare propagandă în favoarea acestora;

f) să adere la asociații, organizații religioase sau de altă natură, nerecunoscute potrivit legii sau interzise prin lege.

Art. 121. — (1) Polițiștii de penitenciare sunt în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) sunt chemați să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care sunt soț/soție, rude de gradul I sau, după caz, au relații cu caracter patrimonial;

b) sunt chemați să participe în cadrul unor comisii constituite, conform legii, din care face parte soțul/soția sau o rudă de gradul I;

c) interesele lor patrimoniale, ale soțului sau rudelor lor de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(2) Nu sunt permise raporturile ierarhice directe între polițiștii de penitenciare care sunt soți sau rude de gradul I.

(3) În cazul existenței unui conflict de interese, polițistul de penitenciare este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să îl informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1), conducătorul unității, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct polițistul de penitenciare în cauză, va desemna un alt polițist, care are aceeași pregătire și același nivel de experiență.

(5) Încălcarea dispozițiilor alin. (3) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(6) Prevederile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la conflictul de interese se aplică în mod corespunzător.

Art. 122. — Polițiștii de penitenciare pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice, precum și să desfășoare activități sau să dețină funcții în sectorul privat, cu condiția ca activitatea sau funcția respectivă să nu aibă legătură cu sistemul poliției penitenciare și cu condiția respectării dispozițiilor legale privind conflictul de interese, incompatibilitățile, dar și a legislației aplicabile profesiei sau activității pe care o exercită.

CAPITOLUL V

Modificarea raporturilor de serviciu, punerea la dispoziție, suspendarea din funcție și încetarea raporturilor de serviciu

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 123. — (1) Polițiștii de penitenciare au dreptul la stabilitatea raporturilor de serviciu.

(2) Raporturile de serviciu ale personalului prevăzut la alin. (1) se nasc și se exercită în baza actului de numire și se pot modifica, suspenda sau pot înceta numai în cazurile și în condițiile prezentei legi.

(3) Raporturile de serviciu ale polițiștilor de penitenciare sunt de subordonare ierarhică.

(4) Raporturile de serviciu ale polițiștilor de penitenciare nu pot înceta prin demisie la instituirea stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război.

(5) Ocuparea unei funcții care necesită acces la informații clasificate este condiționată de existența dreptului de acces la astfel de informații, în condițiile legii.

Art. 124. — (1) Polițiștii de penitenciare pot fi delegați de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de directorii unităților din subordinea acestora să îndeplinească anumite activități în interesul unității unde sunt încadrați, în aceeași localitate sau în altă localitate, pe o perioadă de cel mult 60 de zile într-un an.

(2) Polițiștii de penitenciare pot fi delegați mai mult de 60 de zile într-un an, cu acordul scris al acestora.

Art. 125. — (1) Detașarea polițiștilor de penitenciare se poate dispune, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, pe o perioadă de cel mult 6 luni. Detașarea pe o perioadă mai mare de 6 luni se poate dispune numai cu acordul scris al celui în cauză.

(2) Trecerea temporară în altă funcție se poate dispune fără acordul polițistului de penitenciare în caz de forță majoră sau ca măsură de protecție a polițistului de penitenciare, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane.

(3) Ofițerii pot fi împuterniciți în funcții de conducere vacante în unitatea în care sunt încadrați sau în care au fost detașați, dacă îndeplinesc condițiile specifice postului, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane. Împuternicirea se poate face numai cu acordul persoanei respective, pentru o perioadă de maximum un an. Prin excepție, termenul de un an poate fi depășit în situația funcțiilor temporar vacante sau în legătură cu care există un litigiu.

(4) În perioada de maximum un an prevăzută la alin. (3), unitatea din cadrul poliției penitenciare este obligată să inițieze demersuri pentru ocuparea postului de conducere vacant; în cazul în care postul de conducere vacant nu se ocupă, se poate dispune o nouă împuternicire.

(5) Pe perioada împuternicirii, polițistul de penitenciare beneficiază de drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care este împuternicit. Polițistul de penitenciare poate opta pentru menținerea drepturilor salariale avute anterior, dacă acestea sunt mai mari decât cele ale funcției pe care este împuternicit.

Art. 126. — (1) Polițiștii de penitenciare definitivi pot fi schimbați din funcțiile deținute, în cadrul aceleiași unități, și pot fi numiți în alte funcții prevăzute cu același coeficient de ierarhizare sau inferior, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului justiției, în următoarele cazuri:

a) la cererea polițistului de penitenciare;

b) în situația în care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute în fișa postului pentru exercitarea funcției.

(2) Polițiștii de penitenciare definitivi pot fi mutați în alte unități ale poliției penitenciare, la cerere sau în interesul serviciului, cu acordul lor, în aceeași ori în altă funcție prevăzută cu un coeficient de ierarhizare identic sau inferior, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului justiției.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), prin *funcție prevăzută cu coeficient de ierarhizare identic* se înțelege funcția în care se face numirea al cărei coeficient de ierarhizare luat în calcul la stabilirea salariului este egal cu cel al funcției anterioare.

Art. 127. — (1) Revocarea din funcția de conducere și numirea într-o altă funcție se dispun în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale ori ca sancțiune disciplinară.

(2) La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere, în principal, următoarele criterii: folosirea adecvată și eficientă a resurselor umane, materiale și financiare, evitarea pierderilor, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de

criză, raportul resurse investite — rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor.

(3) La verificarea comportamentului și comunicării vor fi avute în vedere, în principal, comportamentul și comunicarea cu subalternii, cu persoanele aflate în stare de detenție, cu alte persoane sau instituții cu care intră în contact, precum și cu mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public și transparența actului de conducere.

(4) La verificarea asumării responsabilității vor fi avute în vedere, în principal, modul de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și secvențiale în domeniu și modul în care sunt respectate drepturile persoanelor private de libertate, precum și celelalte dispoziții legale privind executarea pedepselor.

(5) La verificarea aptitudinilor manageriale vor fi avute în vedere, în principal, capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă.

(6) Împotriva ordinului sau deciziei de revocare din funcția de conducere se poate face plângere la instanța de contencios administrativ competentă potrivit legii, fără parcurgerea procedurii plângerii prealabile.

(7) Modul de verificare a îndeplinirii criteriilor prevăzute la alin. (2)—(5) se stabilește prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului justiției.

SECȚIUNEA a 2-a

Punerea la dispoziție, suspendarea din funcție și suspendarea raporturilor de serviciu

Art. 128. — (1) În cazul în care împotriva polițistului de penitenciare s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, menținerea sa în activitate se hotărăște după soluționarea definitivă a cauzei, cu excepția situației în care a comis și alte abateri disciplinare, când operează procedura disciplinară obișnuită.

(2) După punerea în mișcare a acțiunii penale, polițistul de penitenciare se pune la dispoziție și nu mai îndeplinește atribuțiile funcției deținute. Polițistul de penitenciare pus la dispoziție îndeplinește numai acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite, în scris, de conducătorul unității și beneficiază de drepturile bănești corespunzătoare gradului profesional pe care îl are, la nivelul de bază, și de celelalte drepturi prevăzute de prezenta lege. Punerea la dispoziție se menține în cazul în care împotriva polițistului de penitenciare s-a luat, în condițiile Codului de procedură penală, măsura preventivă a controlului judiciar ori a controlului judiciar pe cauțiune.

(3) Pe perioada arestării preventive și a arestului la domiciliu, polițistul de penitenciare este suspendat din funcție. Aceeași măsură se va dispune în cazul în care împotriva polițistului de penitenciare s-a luat, în condițiile Codului de procedură penală, măsura preventivă a controlului judiciar ori a controlului judiciar pe cauțiune, dacă în sarcina acestuia a fost stabilită obligația să nu exercite profesia ori meseria sau alte măsuri de siguranță/obligații/măsuri de supraveghere care împiedică exercitarea atribuțiilor profesionale.

(4) Pe timpul suspendării din funcție în condițiile alin. (3), polițistul de penitenciare nu beneficiază de niciun drept dintre cele prevăzute de prezenta lege. Polițistul de penitenciare aflat în această situație poate beneficia de dreptul la pensie, în condițiile stabilite prin lege specială.

(5) În cazul în care s-a dispus clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, precum și în cazul încetării procesului penal, polițistul de penitenciare va fi repus în toate drepturile anterioare, inclusiv în funcția deținută anterior, și

beneficiază de compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane.

(6) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată care a dispus față de polițistul de penitenciare una dintre măsurile sau soluțiile prevăzute la alin. (2), (3) și (5) are obligația să comunice de îndată unității al cărei angajat este polițistul de penitenciare sau, după caz, Administrației Naționale a Penitenciarelor ori Ministerului Justiției măsura sau soluția dispusă.

Art. 129. — Polițiștii de penitenciare rămași neîncadrați în funcții din diferite cauze neimputabile sau ale căror avize, autorizații sau atestări necesare pentru exercitarea atribuțiilor profesionale sunt suspendate, retrase ori își încetează valabilitatea sunt puși la dispoziție, potrivit competențelor. Pe această perioadă beneficiază de salariul de funcție avut, salariul gradului profesional deținut, gradatăii, precum și de celelalte drepturi salariale avute, cu excepția salariului de comandă, pentru polițiștii de penitenciare cu funcții de conducere. Situația acestora se soluționează în termen de 6 luni.

Art. 130. — (1) Suspendarea raportului de serviciu poate interveni de drept sau prin acordul părților, în condițiile legii.

(2) În cazul în care polițistul de penitenciare este desemnat să desfășoare activități în cadrul unor misiuni diplomatice ale României sau în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, intervine suspendarea de drept a raportului de serviciu, pentru perioada respectivă.

(3) Raportul de serviciu al polițistului de penitenciare se suspendă de drept, dacă acesta desfășoară activitate sindicală de conducere salarizată, în condițiile legii.

(4) Raportul de serviciu al polițistului de penitenciare se suspendă de drept cât timp acesta efectuează tratament medical în străinătate, dacă solicitantul nu se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, precum și pentru însoțirea în străinătate a soțului sau a soției ori a unei rude de gradul I, în vederea efectuării de tratament medical, pe perioada tratamentului.

(5) Raportul de serviciu al polițistului de penitenciare se poate suspenda prin acordul părților, în situația în care polițistul de penitenciare desfășoară din inițiativa sa activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, pe perioada aferentă contractului sau convenției de muncă încheiate în acest scop.

(6) Raportul de serviciu poate fi suspendat prin acordul părților pentru cel mult 4 ani în cazul solicitării polițistului de penitenciare de a-și urma soția sau soțul trimis în străinătate de către Ministerul Afacerilor Externe, de alte ministere, autorități administrative autonome, organe ori alte instituții de specialitate ale administrației publice centrale, pentru îndeplinirea unei misiuni permanente în străinătate la misiunile diplomatice, la oficiile consulare sau la alte reprezentanțe naționale, structuri și comandamente din cadrul organizațiilor internaționale din care România face parte, doar dacă acestea au o durată de minimum 6 luni.

(7) Raportul de serviciu al polițistului de penitenciare poate fi suspendat prin acordul părților pe perioada cât acesta participă din proprie inițiativă la cursuri de pregătire și perfecționare în străinătate, altele decât cele organizate sau finanțate de Administrația Națională a Penitenciarelor, dacă are aprobarea directorului de unitate pentru a urma asemenea studii, iar acestea asigură specializarea sau pregătirea potrivit nevoilor poliției penitenciare.

(8) Raportul de serviciu al polițistului de penitenciare se poate suspenda și în alte situații prevăzute de lege, de drept, prin acordul părților sau prin actul unilateral al uneia dintre părți, cu respectarea prevederilor cuprinse în legislația muncii.

Art. 131. — (1) În cazul în care polițistul de penitenciare suferă de o boală psihică, confirmată prin diagnostic de un medic

de specialitate, la nivelul unității se dispun măsurile necesare pentru prezentarea polițistului de penitenciare la expertiza de specialitate în cadrul comisiei de expertiză medico-militară.

(2) În cazul în care polițistul de penitenciare, în urma recomandării medicului de medicina muncii de a efectua un consult psihiatric, refuză nejustificat să se prezinte la diagnosticarea de către un medic de specialitate, la comisia de expertiză medico-militară, la revizuire sau în alte cazuri, la solicitarea comisiei de expertiză medico-militară, acesta este suspendat din funcție până la îndeplinirea obligațiilor care rezultă din prezentul alineat, dar nu mai mult de 6 luni.

(3) Pe perioada suspendării din funcție în condițiile alin. (2) polițistului de penitenciare i se pot plăti drepturile de asigurări sociale de sănătate care se acordă pe perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă, în condițiile legii.

(4) Refuzul de a se prezenta la diagnosticarea de către un medic de specialitate sau la comisia de expertiză medico-militară în termenul prevăzut la alin. (2) atrage încetarea raporturilor de serviciu din motive imputabile celui în cauză.

Art. 132. — (1) Polițistul de penitenciare clasat „apt limitat” de către comisia de expertiză medico-militară, pentru care atribuțiile postului ocupat nu permit respectarea recomandărilor comisiei, se pune la dispoziție pe perioada clasării.

(2) Pe perioada punerii la dispoziție în condițiile alin. (1), polițistul de penitenciare beneficiază de drepturile bănești corespunzătoare gradului profesional pe care îl are, la nivelul de bază, și de celelalte drepturi prevăzute de prezenta lege, după caz, atribuțiile de serviciu fiindu-i stabilite de directorul unității, cu respectarea recomandărilor comisiei de expertiză medico-militară.

Art. 133. — Raportul de serviciu al polițistului de penitenciare încetează în următoarele cazuri:

- a) deces;
- b) demisie;
- c) nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 11 lit. a), d), i);
- d) nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 11 lit. j), în măsura în care nu există nicio altă funcție în poliția penitenciară pe care să se poată realiza numirea;
- e) transfer;
- f) eliberarea din funcție, ca sancțiune disciplinară;
- g) pensionare, în condițiile legii;
- h) desființarea unității ori mutarea acesteia în altă localitate, în cazul în care ofițerul sau agentul nu acceptă să o urmeze;
- i) reorganizarea unității, prin desființarea unor posturi de natura celui ocupat de ofițerul sau agentul în cauză, în cazul în care persoana refuză oferta de trecere în altă funcție;
- j) nu mai îndeplinește condițiile specifice postului, în cazul în care refuză oferta conducerii unității de trecere în altă funcție;
- k) ca urmare a constatării nulității actului de numire în funcție, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care nulitatea a fost constatată;
- l) ca urmare a declarării necorespunzător din punct de vedere profesional a polițistului debutant, conform art. 18 alin. (4);
- m) la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de declarare a morții polițistului de penitenciare;
- n) ca urmare a interzicerii exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia ori activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta, ca pedepse complementare, sau ca urmare a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii, ca măsură de siguranță, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;
- o) neprezentarea, în mod nejustificat, în termenul prevăzut de lege, la diagnosticarea de către un medic de specialitate sau la comisia de expertiză medico-militară, în condițiile art. 131;

p) condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate, cu executare sau suspendarea executării pedepsei, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă;

q) nesoluționarea situațiilor prevăzute la art. 129 în termenul stabilit prin acest articol, dacă nu există nicio altă funcție în cadrul poliției penitenciare pe care să se poată realiza numirea;

r) alte cazuri prevăzute expres de lege.

Art. 134. — (1) La cerere, polițistul de penitenciare încadrat într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestuia în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu poate fi menținut în activitate pe funcții de polițist de penitenciare.

(2) La cerere, persoana al cărei raport de serviciu a încetat, fiind încadrată într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acesteia în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, poate fi numită, fără examen ori concurs, în funcții de polițist de penitenciare.

(3) Menținerea sau numirea în funcții de polițist potrivit alin. (1) și (2) se face prin ordin al ministrului justiției, pe baza propunerii șefului unității din care acesta face parte, respectiv a făcut parte și a avizului comisiei de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă.

(4) Comisia de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă constată dacă atribuțiile funcțiilor pe care urmează să fie menținut, respectiv numit sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică/psihică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava.

Art. 135. — (1) Polițiștii de penitenciare pot solicita, în scris, încetarea raporturilor de serviciu prin demisie.

(2) Demisia produce efecte după 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. În cazul funcțiilor de conducere, demisia produce efecte după 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării.

(3) Termenele prevăzute la alin. (2) pot fi reduse dacă între persoana în cauză și cel abilitat să emită actul administrativ potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane se convine asupra unui termen mai scurt.

(4) Polițistul de penitenciare demisionar este obligat să își continue activitatea până la împlinirea termenelor prevăzute la alin. (2) sau (3), după caz.

(5) Polițistul de penitenciare poate reveni asupra cererii de demisie până la împlinirea termenului de la care demisia produce efecte.

Art. 136. — Polițiștii de penitenciare se pot transfera în alte instituții publice din afara poliției penitenciare, cu respectarea reglementărilor legale specifice instituției la care solicită transferul.

Art. 137. — (1) Polițiștii de penitenciare nu pot fi menținuți în activitate și în funcție după împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de lege.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în raport cu nevoile de încadrare, polițiștii de penitenciare pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă, până la vârsta de 62 de ani, dacă starea sănătății le permite, cu aprobarea anuală a persoanelor abilitate conform competențelor de gestiune a resurselor umane.

Art. 138. — Evaluarea aptitudinii medicale și psihologice pentru îndeplinirea funcției, prevăzute la art. 11 lit. d), art. 96 alin. (2) lit. a) și art. 132 alin. (1), se face potrivit reglementărilor în vigoare aplicabile în sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

CAPITOLUL VI

Răspunderea polițiștilor de penitenciare

Art. 139. — (1) Polițiștii de penitenciare răspund disciplinar pentru săvârșirea cu vinovăție a abaterilor disciplinare prevăzute de lege.

(2) Răspunderea penală, contravențională, civilă sau, după caz, patrimonială nu exclude răspunderea disciplinară pentru fapta săvârșită, dacă fapta respectivă constituie și abatere disciplinară.

Art. 140. — Sunt abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) manifestările care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;
- b) neglijență și superficialitate manifestate în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, a dispozițiilor legale sau a celor primite de la șefii ierarhici ori de la autoritățile anume abilitate de lege;
- c) întârzierea repetată și nejustificată în îndeplinirea sarcinilor de serviciu;
- d) refuzul nejustificat de a îndeplini o atribuție de serviciu cuprinsă în fișa postului;
- e) manifestarea unui comportament necorespunzător față de persoanele private de libertate, care contravine legii privind executarea pedepselor, sau față de alte persoane cu care intră în contact în timpul serviciului;
- f) absența nemotivată ori întârzierea repetată la serviciu;
- g) părăsirea nejustificată a locului de muncă în timpul programului de lucru;
- h) producerea de pagube materiale unității din care face parte sau patrimoniului Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- i) încălcarea normelor privind confidențialitatea activității sau a lucrărilor;
- j) depășirea atribuțiilor de serviciu ori imixtiunea ilegală în activitatea altui polițist de penitenciare;
- k) intervenția pentru influențarea soluționării unei cereri privind satisfacerea intereselor oricărei persoane;
- l) nerespectarea obligațiilor prevăzute de dispozițiile legale în sarcina acestora, inclusiv a celor cuprinse în Codul deontologic al polițistului de penitenciare și a prevederilor referitoare la incompatibilități, conflicte de interese și interdicții;
- m) interzicerea sau împiedicarea exercitării libertăților publice și a drepturilor sindicale ale polițiștilor de penitenciare;
- n) atitudinea tolerantă a conducătorilor ierarhici față de comiterea unor abateri disciplinare de către subordonați;
- o) efectuarea în timpul programului de lucru a unor activități ce nu au legătură cu îndatoririle de serviciu, de natură a afecta exercitarea în bune condiții a atribuțiilor de serviciu;
- p) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 119.

Art. 141. — Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate polițiștilor de penitenciare sunt:

- a) mustrarea scrisă;
- b) diminuarea drepturilor salariale pentru funcția îndeplinită cu 5—10% pe o perioadă de 1—3 luni;
- c) amânarea avansării în grade profesionale sau funcții superioare, pe o perioadă de la 1 la 2 ani;
- d) trecerea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului profesional deținut;
- e) revocarea din funcția de conducere;
- f) eliberarea din funcție.

Art. 142. — (1) La individualizarea sancțiunii disciplinare ce urmează a fi aplicată se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în serviciu a autorului abaterii, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare.

(2) Comisia de cercetare a abaterii disciplinare propune prin referatul de cercetare cuantumul de diminuare a drepturilor salariale, în cazul sancțiunii prevăzute la art. 141 lit. b), perioada maximă de amânare, în cazul sancțiunii prevăzute la art. 141 lit. c), sau funcția pe care să se realizeze numirea, în cazul sancțiunilor prevăzute la art. 141 lit. d) și e).

(3) Sancțiunea disciplinară poate fi aplicată numai după cercetarea prealabilă de către comisiile prevăzute la art. 145 a faptei ce constituie abatere disciplinară săvârșită de polițistul de penitenciare în cauză, în condițiile prezentei legi.

(4) Audierea polițistului de penitenciare se consemnează în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul polițistului de penitenciare

de a se prezenta la audiere sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare imputate se consemnează într-un proces-verbal. În astfel de cazuri, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată.

(5) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 90 de zile de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de un an de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

(6) Cursul termenelor prevăzute la alin. (5) se suspendă în toate cazurile de suspendare a raporturilor de serviciu, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 143. — Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 141 se dispun de ministrul justiției, de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de conducătorul unității subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, la propunerea comisiei de disciplină, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, prin raportare la funcția în care este numit sau împuternicit polițistul de penitenciare.

Art. 144. — (1) Sancțiunea disciplinară se aplică prin decizie scrisă, emisă potrivit competențelor prevăzute la art. 143, care se comunică polițistului de penitenciare sancționat, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei.

(2) Polițistul de penitenciare nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ competente potrivit legii, fără parcurgerea procedurii prealabile.

Art. 145. — (1) Comisiile de disciplină se constituie în Ministerul Justiției, în Administrația Națională a Penitenciarelor și în fiecare unitate care are încadrați polițiști de penitenciare și au competența de a efectua cercetarea faptei ce constituie abatere disciplinară și de a propune, dacă se constată vinovăția, una dintre sancțiunile disciplinare ce urmează să fie aplicată persoanei în cauză.

(2) Comisia de disciplină din cadrul Ministerului Justiției are competența de a cerceta faptele comise de polițiștii de penitenciare numiți sau împuterniciți în funcțiile de director general, director general adjunct, director de direcție din Administrația Națională a Penitenciarelor și director în sistemul administrației penitenciarelor, precum și pe cele comise de polițiști de penitenciare din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Comisia de disciplină din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor are competența de a cerceta faptele comise de polițiștii de penitenciare numiți sau împuterniciți în funcție în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu excepția celor aflați în competența comisiei de disciplină prevăzute la alin. (2), și pe cele comise de directorii adjuncți din unitățile sistemului administrației penitenciare.

(4) Comisiile de disciplină constituite la nivelul unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor au competența de a cerceta faptele comise de polițiștii de penitenciare din cadrul unităților respective, cu excepția celor aflați în competența celorlalte comisii de disciplină.

(5) În cazul în care, după data săvârșirii faptei, în situația polițistului de penitenciare a intervenit o modificare a raporturilor de serviciu, competența cercetării aparține comisiei de disciplină din unitatea în care era numit sau împuternicit la momentul săvârșirii faptei.

(6) Din comisia de disciplină prevăzută la alin. (2) pot face parte și polițiști de penitenciare din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 146. — (1) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 141 lit. a), d) și e) se radiază de drept în termen de 6 luni de la aplicare, dacă ofițerul sau agentul sancționat nu a mai fost sancționat disciplinar în această perioadă.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 141 lit. b) și c) se radiază de drept în termen de 6 luni de la expirarea perioadei pentru care au fost aplicate, dacă ofițerul sau agentul sancționat

nu a mai fost sancționat disciplinar în această perioadă și dacă sancțiunile și-au produs efectele.

(3) Radierea sancțiunilor disciplinare nu duce la anularea efectelor patrimoniale ale acestora.

Art. 147. — (1) Răspunderea patrimonială a polițiștilor de penitenciare se angajează în următoarele situații:

a) pentru pagubele produse cu vinovăție în patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, al unităților din subordinea acesteia;

b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce li s-au acordat necuvenit;

c) pentru nerestituirea în termenul legal a contravalorii unor bunuri primite ce nu li se datorau și care nu mai pot fi restituite în natură, precum și a unor servicii ce le-au fost prestate în mod necuvenit.

(2) Repararea pagubelor aduse Administrației Naționale a Penitenciarelor și unităților penitenciare în situațiile prevăzute la alin. (1) se dispune prin emiterea de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor ori de către directorii unităților din sistemul administrației penitenciare a unei dispoziții de imputare sau, după caz, prin semnarea unui angajament de plată. Termenul de emitere a dispoziției de imputare este de cel mult 30 de zile de la data constatării pagubei. Dreptul de a emite dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

(3) Polițiștii de penitenciare nu răspund patrimonial:

a) pentru pierderile inerente, generate de riscul normal al serviciului, produse în executarea atribuțiilor de serviciu, instruirii sau pregătirii de specialitate, care se încadrează în limitele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare;

b) pentru pagubele produse din cauze de forță majoră, caz fortuit ori în stare de necesitate;

c) pentru pagubele produse ca urmare a executării dispozițiilor superiorilor ierarhici;

d) pentru pagubele produse în situații de legitimă apărare.

(4) Se exceptează de la prevederile alin. (3) lit. c) polițiștii de penitenciare care au executat dispoziții vădit ilegale și care, având posibilitatea de a înlătura parțial sau total urmările păgubitoare ale dispoziției primite, nu au informat în scris și nu au luat, din neglijență sau rea-credință, măsuri pentru evitarea pagubei, cazuri în care răspund împreună cu cel care a dat dispoziția.

Art. 148. — (1) Existența faptei ilicite săvârșite de către un polițist de penitenciare constând în încălcarea ori neîndeplinirea obligațiilor de serviciu ce îi reveneau prin actele normative în vigoare, regulamente sau fișa postului, a pagubei produse, a vinovăției persoanei, precum și a legăturii de cauzalitate între faptă și paguba produsă se stabilește în urma cercetării administrative. În situația în care polițiștii de penitenciare au primit sume ori bunuri în mod necuvenit sau le-au fost prestate servicii nedatorate, pentru angajarea răspunderii patrimoniale este necesară dovedirea existenței pagubei.

(2) Sumele acordate necuvenit, contravaloarea bunurilor distribuite peste drepturile legale ori a serviciilor prestate în mod necuvenit salariaților, cursanților din instituțiile de învățământ ale sistemului administrației penitenciare, minorilor din centrele de reeducare și persoanelor private de libertate se recuperează de la cei din vina cărora s-a produs paguba, numai dacă sumele, bunurile, respectiv contravaloarea acestora nu pot fi recuperate de la cei care au beneficiat de acestea.

(3) Data constatării pagubei este data la care comisia de cercetare administrativă înregistrează procesul-verbal de constatare a existenței pagubei prevăzut la art. 150 alin. (3).

Art. 149. — (1) Cercetarea administrativă se efectuează de o comisie formată din cel puțin 3 membri, numită prin dispoziție scrisă a conducătorului instituției păgubite; în situația în care conducătorul instituției păgubite are legătură cu paguba

produsă, numirea comisiei se face de conducătorul ierarhic superior al acestuia.

(2) În cazul în care conducătorul instituției păgubite sau, după caz, conducătorul ierarhic superior al acestuia are cunoștință sau este sesizat cu privire la faptul că vreuna dintre persoanele numite în comisia de cercetare administrativă are legătură cu paguba produsă, este obligat să o înlocuiască.

(3) Termenul pentru efectuarea cercetării administrative și înregistrarea actului de cercetare este de 45 de zile lucrătoare de la data numirii comisiei de cercetare administrativă. Termenul poate fi prelungit, cu cel mult 45 de zile lucrătoare, pentru efectuarea unor cercetări complexe; prelungirea termenului se dispune prin dispoziție a persoanei care a numit comisia de cercetare administrativă, la solicitarea membrilor acesteia.

(4) Comisia de cercetare administrativă are obligația să stabilească următoarele elemente:

a) existența/inexistența pagubei;

b) valoarea pagubei, în quantum determinat;

c) cauzele și împrejurările producerii pagubei;

d) persoana sau persoanele vinovate de producerea pagubei;

e) îndeplinirea condițiilor obligatorii pentru stabilirea răspunderii patrimoniale și a cauzelor exoneratoare de răspundere;

f) vinovăția fiecărui coautor și contribuția fiecăruia la producerea pagubei;

g) probele pe care se bazează concluziile comisiei de cercetare administrativă;

h) concluziile și propunerile comisiei de cercetare administrativă.

Art. 150. — (1) Cercetarea împrejurărilor în care s-a produs paguba se face cu chemarea și ascultarea celor în cauză, care pot da explicații scrise. Neprezentarea în fața comisiei a persoanei cercetate în legătură cu producerea pagubei ori refuzul de a da explicații scrise nu împiedică finalizarea cercetării. Neprezentarea sau refuzul de a da explicații scrise se consemnează într-un proces-verbal semnat de membrii comisiei de cercetare administrativă.

(2) Chemarea persoanelor cercetate în legătură cu producerea pagubei se face prin procedură de comunicare sub luare de dovadă. În caz de refuz de semnare, dovada de chemare se comunică prin scrisoare recomandată cu conținut declarat și confirmare de primire. În situația în care comunicarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire nu s-a putut realiza, instituția păgubită va proceda la afișarea dovezii de chemare la domiciliul persoanei cercetate în legătură cu producerea pagubei. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal, care va fi semnat și de un martor ce nu poate avea calitatea de angajat în sistemul administrației penitenciare. La solicitarea instituției păgubite, procedura de afișare se poate realiza și prin intermediul unei instituții din sistemul administrației penitenciare mai apropiate din punct de vedere teritorial de domiciliul persoanei cercetate în legătură cu producerea pagubei decât unitatea păgubită.

(3) Rezultatul cercetării administrative se consemnează într-un proces-verbal de cercetare administrativă, care va cuprinde elementele prevăzute la art. 149 alin. (4). Procesul-verbal de cercetare administrativă va fi însoțit de anexe care să susțină constatările, precum: note scrise ale persoanelor vinovate de producerea pagubei, declarații, tabele, situații și documente justificative, în copie sau original dacă sunt îndoielnice, orice alte documente doveditoare. Documentele în copie vor fi certificate, pentru conformitate cu originalul, de comisia de cercetare administrativă.

(4) Procesul-verbal de cercetare administrativă se înregistrează la instituția în care s-a efectuat cercetarea și se prezintă conducătorului instituției sau, după caz, conducătorului ierarhic superior al acestuia, pentru a lua măsurile care se impun.

Art. 151. — (1) Pe baza dosarului cercetării administrative, conducătorul instituției sau, după caz, conducătorul ierarhic superior al acestuia poate hotărî:

- a) obligarea la acoperirea pagubei;
- b) sesizarea organelor de urmărire penală când paguba s-a produs prin fapte ce pot constitui infracțiuni;
- c) înaintarea dosarului cercetării administrative la compartimentul juridic, când pagubele s-au produs de către terțe persoane, în vederea promovării acțiunii civile la instanța de judecată competentă;

d) scăderea din evidența financiar-contabilă, în baza calității de ordonator de credite, a valorii pagubei produse prin fapte sau împrejurări pentru care nu se stabilește răspunderea patrimonială, cu avizul ordonatorului de credite ierarhic superior.

(2) În cazul în care imputarea se face în sarcina conducătorului instituției, singur sau împreună cu alte persoane, dispoziția de imputare se emite de conducătorul ierarhic superior al acestuia.

(3) Dispoziția de imputare se comunică celui obligat la plată în termen de 15 zile lucrătoare de la emitere.

(4) Împotriva dispoziției de imputare personalul în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ, fără îndeplinirea procedurii prealabile, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării dispoziției de imputare.

(5) Dispoziția de imputare rămasă definitivă ca urmare a neintroducerii ori respingerii acțiunii la instanța de contencios administrativ, precum și angajamentul de plată constituie titluri executorii.

Art. 152. — (1) Recuperarea pagubelor, precum și restituirea sumelor sau plata contravalorii bunurilor ce nu mai pot fi restituite în natură ori a serviciilor nedatorate, recunoscute, se pot face prin angajament de plată, în scris, al celui în cauză.

(2) Angajamentul de plată scris este actul juridic prin care o persoană recunoaște că datorează suma prevăzută în cuprinsul acestuia și își asumă obligația de a o plăti. Angajamentul de plată constituie titlu executoriu și pe baza lui se fac reținerile din salariul celui în cauză. Angajamentul de plată care nu cuprinde în mod clar și cert toate elementele nu are efect legal, urmând ca în termenele și în condițiile legii să se emită dispoziția de imputare.

(3) Existența angajamentului de plată scris nu exclude efectuarea cercetării administrative.

CAPITOLUL VII

Constituirea, organizarea și desfășurarea activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate

SECȚIUNEA 1

Constituirea și componența comisiilor de disciplină

Art. 153. — (1) Comisia de disciplină de la nivelul Ministerului Justiției se constituie prin ordin al ministrului justiției.

(2) Comisia de disciplină de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor se constituie prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Comisia de disciplină de la nivelul fiecărei unități subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor se constituie prin decizie a conducătorului unității.

Art. 154. — (1) Comisia de disciplină este formată din președinte și 4 membri titulari.

(2) Pentru fiecare comisie de disciplină se vor desemna un președinte supleant și cel puțin 4 membri supleanți.

Art. 155. — (1) Membrii titulari ai comisiei de disciplină sunt desemnați astfel:

a) 2 membri, de către conducătorul unității, conform competențelor de gestiune a resurselor umane prevăzute de lege;

b) 2 membri, de către organizația sindicală reprezentativă la nivelul unității. În situația în care organizațiile sindicale nu sunt reprezentative, cei 2 membri vor fi desemnați de acestea, cu condiția ca numărul membrilor acestora în cadrul unității, cumulat, să reprezinte majoritatea simplă din numărul polițiștilor de penitenciare din respectiva unitate.

(2) În cazul în care polițiștii de penitenciare nu sunt organizați în sindicat sau nu sunt îndeplinite condițiile de la alin. (1) lit. b) teza a doua, membrii titulari ai comisiei de disciplină vor fi desemnați prin votul majorității polițiștilor de penitenciare din respectiva unitate. Alegerea reprezentanților se face prin vot secret.

(3) Desemnarea membrilor supleanți se face cu respectarea prevederilor alin. (1) și (2).

Art. 156. — Desemnarea președintelui comisiei de disciplină și a supleantului acestuia se face de către conducătorul unității, conform competențelor de gestiune a resurselor umane prevăzute de lege, în urma consultării organizației sindicale reprezentative ori a polițiștilor de penitenciare din unitate, dacă aceștia nu sunt organizați în sindicat. Președintele supleant al comisiei de disciplină nu se desemnează din rândul membrilor titulari sau al membrilor supleanți.

Art. 157. — (1) Președintele, președintele supleant, membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei de disciplină se numesc pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea numirii pentru un nou mandat cu aceeași durată.

(2) Președintele, președintele supleant, membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei de disciplină își exercită mandatul de la data emiterii actului administrativ de constituire a comisiei de disciplină până la data expirării acestuia sau înainte de termen, în condițiile prevăzute de lege. În cazul încetării mandatului înainte de termen, noul președinte al comisiei de disciplină ori, după caz, noul membru titular ori supleant continuă mandatul persoanei pe care a înlocuit-o.

(3) Cu 35 de zile lucrătoare înainte de data expirării mandatului membrilor comisiei de disciplină se va proceda la constituirea unei noi comisii de disciplină, în condițiile prezentului capitol. În acest scop, conducătorul unității va comunica organizației sindicale reprezentative a polițiștilor de penitenciare din cadrul unității ori, după caz, polițiștilor de penitenciare din unitatea respectivă, cu cel puțin 30 de zile înainte de data expirării mandatului membrilor comisiei de disciplină, solicitarea privind desemnarea membrilor titulari și supleanți ai comisiei de disciplină, potrivit art. 155.

(4) În situația în care, cu 7 zile lucrătoare înainte de data expirării mandatului membrilor comisiei de disciplină, organizația sindicală reprezentativă a polițiștilor de penitenciare din cadrul unității ori, după caz, majoritatea polițiștilor de penitenciare din unitatea respectivă nu a desemnat cei 2 membri titulari ai comisiei prevăzuți la art. 155 alin. (1) lit. b), precum și membrii supleanți corespunzători, desemnarea acestora se face de conducătorul unității.

Art. 158. — Nu poate fi membru în comisia de disciplină polițistul de penitenciare care se află în una dintre următoarele situații de incompatibilitate:

a) este soț, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu persoanele care au competența legală de a numi membri în comisia de disciplină, cu persoanele care au competența legală de a aplica sancțiunea disciplinară sau cu ceilalți polițiști de penitenciare desemnați membri în comisie;

b) a fost sancționat disciplinar, iar sancțiunea disciplinară nu a fost radiată, în condițiile legii;

c) este condamnat sau față de acesta s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei prin hotărâre judecătorească definitivă.

Art. 159. — Președintele și membrii titulari ai comisiei de disciplină, pentru activitatea desfășurată în cadrul acesteia, au dreptul la o indemnizație lunară de 5% din salariul de funcție al fiecăruia, care se acordă în lunile în care comisia de disciplină își desfășoară activitatea. De indemnizația de 5% beneficiază și președintele supleant, și membrii supleanți pentru lunile când au activat în comisiile de disciplină. Indemnizația se acordă de către unitatea în cadrul căreia este organizată comisia de disciplină.

Art. 160. — (1) Poate fi desemnat președinte al comisiei de disciplină un polițist de penitenciare definitiv care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are gradul profesional de cel puțin subcomisar de poliție penitenciară;
- b) are, de regulă, studii superioare juridice;
- c) are o bună reputație profesională;
- d) nu se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 158.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), în situația în care nu pot fi desemnați ofițeri cu gradul profesional de cel puțin subcomisar de poliție penitenciară, președinte al comisiei de disciplină poate fi desemnat un ofițer cu grad profesional mai mic.

Art. 161. — (1) Mandatul de membru al comisiei de disciplină se suspendă în următoarele situații:

- a) s-a suspendat raportul de serviciu al acestuia sau a fost detașat în cadrul altei unități sau instituții publice;
- b) a săvârșit o faptă care face obiectul cercetării comisiei de disciplină, de la data la care comisia a stabilit vinovăția;
- c) s-a pronunțat în orice mod cu privire la fapta sesizată, anterior soluționării cauzei;
- d) a sesizat comisia de disciplină cu o sesizare îndreptată împotriva unui polițist de penitenciare, în ceea ce privește soluționarea cauzei respective;
- e) este soț, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu polițistul de penitenciare a cărui faptă a fost sesizată și se află pe rolul comisiei de disciplină.

(2) Cererea de suspendare se formulează, în scris, de orice persoană care poate dovedi existența situațiilor prevăzute la alin. (1) și se înaintează președintelui comisiei de disciplină.

(3) În termen de 3 zile de la înregistrarea cererii de suspendare, comisia de disciplină se pronunță cu privire la existența situațiilor prevăzute la alin. (1), precum și cu privire la suspendarea mandatului.

(4) Membrii comisiei de disciplină care știu că există un motiv de suspendare a mandatului lor au obligația să formuleze cerere de suspendare, în scris, care se înaintează președintelui comisiei.

(5) Cererea de suspendare produce efecte de la data constatării existenței uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) prin raportul comisiei de disciplină. Cu privire la participarea celui în cauză la ședința comisiei de disciplină care are ca obiect constatarea uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) în privința mandatului său, cererea de suspendare produce efecte de la data depunerii.

(6) Raportul comisiei de disciplină se aduce de îndată la cunoștință persoanei prin al cărei act administrativ a fost constituită comisia de disciplină, persoanei care a formulat cererea de suspendare, precum și persoanei vizate prin cererea de suspendare.

(7) Președintele comisiei de disciplină va lua măsuri de înlocuire a membrului titular suspendat cu unul dintre membrii supleanți corespunzători.

(8) Suspendarea mandatului unui membru al comisiei de disciplină durează până la încetarea cauzei care a determinat-o.

Art. 162. — (1) Mandatul de membru al comisiei de disciplină încetează înainte de termen în următoarele situații:

- a) renunțarea la calitatea de membru;
- b) mutarea în cadrul altei unități ori transferul la altă instituție publică;
- c) încetarea raporturilor de serviciu ori punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa;
- d) aplicarea unei sancțiuni disciplinare;
- e) detașarea în cadrul altei unități sau instituții publice ori suspendarea raportului de serviciu al acestuia pe o perioadă mai mare de 3 luni consecutive;
- f) intervenția unei situații de incompatibilitate dintre cele prevăzute la art. 158;
- g) desființarea comisiei de disciplină.

(2) Cererea de renunțare la calitatea de membru se înaintează președintelui comisiei de disciplină și produce efecte după 5 zile de la înregistrare, dacă președintele acesteia, de comun acord cu solicitantul, nu a stabilit un termen mai scurt.

(3) Încetarea mandatului de membru al comisiei de disciplină se constată printr-un referat al președintelui, care se aduce de îndată la cunoștința persoanei prin al cărei act administrativ a fost constituită comisia de disciplină.

Art. 163. — (1) Prevederile art. 161 și art. 162 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și președintelui comisiei de disciplină.

(2) Cererea de suspendare a mandatului președintelui comisiei de disciplină se formulează, în scris, de orice persoană care poate dovedi existența situațiilor prevăzute la art. 161 alin. (1). Președintele comisiei de disciplină are obligația să formuleze cerere de suspendare dacă știe că există un motiv de suspendare a mandatului său.

(3) Cererea de suspendare se adresează persoanei prin al cărei act administrativ a fost constituită comisia de disciplină, care verifică dacă în cuprinsul cererii se regăsește vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 161 alin. (1) și emite actul prin care se suspendă mandatul președintelui comisiei de disciplină. Actul prin care se suspendă mandatul președintelui comisiei de disciplină se aduce de îndată la cunoștința persoanei care a formulat cererea de suspendare, precum și președintelui comisiei de disciplină.

(4) Încetarea mandatului președintelui comisiei de disciplină se constată de către persoana prin al cărei act administrativ a fost constituită comisia de disciplină, care verifică existența situațiilor prevăzute la art. 162 alin. (1) și emite actul prin care constată încetarea mandatului președintelui comisiei de disciplină.

(5) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și supleantului președintelui comisiei de disciplină.

Art. 164. — (1) În cazul suspendării sau încetării mandatului unui membru titular al comisiei de disciplină, atribuțiile acestuia se vor exercita de unul dintre membrii supleanți corespunzători.

(2) În cazul suspendării sau încetării mandatului președintelui comisiei de disciplină, atribuțiile acestuia vor fi exercitate de supleantul prevăzut la art. 156.

(3) În cazul în care comisia de disciplină nu poate fi constituită prin utilizarea membrilor supleanți sau, după caz, a supleantului președintelui, se va proceda la desemnarea altor membri sau membri supleanți ori a președintelui sau a supleantului acestuia, după caz, în condițiile prezentului capitol, care vor exercita atribuțiile de membru al comisiei de disciplină cu caracter temporar sau permanent, după caz.

(4) Membrii titulari sunt înlocuiți de membrii supleanți corespunzători și în următoarele situații:

- a) absentează de la serviciu;

b) se află în misiune sau primesc o dispoziție scrisă din partea conducătorului unității de a exercita o altă activitate ce nu suferă amânare.

(5) Absența nejustificată de la ședințele comisiei de disciplină constituie abatere disciplinară.

Art. 165. — (1) Comisia de disciplină are un secretar titular și un secretar supleant, numiți prin actul administrativ de constituire a comisiei de disciplină, care au, de regulă, studii superioare juridice. Secretarul titular și supleantul acestuia nu sunt membri ai comisiei de disciplină.

(2) Prevederile art. 157—159, art. 161, 162 și 164 sunt aplicabile în mod corespunzător și secretarului titular și supleantului acestuia. Suspendarea și încetarea mandatului secretarului titular și al supleantului acestuia se constată de către persoana care are competența de numire a comisiei de disciplină.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile și activitatea comisiei de disciplină

Art. 166. — (1) Comisiile de disciplină sunt structuri deliberative, fără personalitate juridică, independente în exercitarea atribuțiilor ce le revin, care au competența de a efectua cercetarea faptelor ce pot constitui abateri disciplinare și de a propune, dacă se constată vinovăția, una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege.

(2) Activitatea comisiilor de disciplină are la bază următoarele principii:

a) prezumția că polițistul de penitenciare este nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită;

b) garantarea dreptului la apărare, conform căruia se recunoaște dreptul polițistului de penitenciare de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat de către un avocat; se consideră *dovezi*, în înțelesul prezentei dispoziții, înscrisurile și martorii;

c) celeritatea procedurii, care presupune obligația comisiei de disciplină de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de lege;

d) contradictorialitatea, care presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu abaterea disciplinară pentru care a fost sesizată comisia de disciplină;

e) proporționalitatea, conform căreia trebuie respectat un raport corect între gravitatea abaterii disciplinare, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă a fi aplicată;

f) legalitatea sancțiunii, conform căreia comisia de disciplină nu poate propune decât sancțiunile disciplinare prevăzute de lege;

g) unicitatea sancțiunii, conform căreia pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară;

h) obligativitatea opiniei, conform căreia membrii comisiei de disciplină au obligația de a se pronunța motivat pentru fiecare sesizare aflată pe rolul comisiei de disciplină.

Art. 167. — (1) În desfășurarea activității și îndeplinirea atribuțiilor, președintele și membrii comisiei de disciplină au următoarele obligații:

a) să asigure prin activitatea desfășurată respectarea legislației în vigoare;

b) să participe la ședințele de lucru, stabilite potrivit procedurii de cercetare a faptelor ce pot constitui abateri disciplinare;

c) să respecte confidențialitatea deliberărilor și a datelor cu caracter personal, în condițiile legii;

d) să nu își exprime public opinia cu privire la procedurile aflate în derulare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și secretarului comisiei de disciplină, în desfășurarea activității și îndeplinirea atribuțiilor.

(3) Comisia de disciplină are obligația de a primi, prin secretarul acesteia, orice document care îi este destinat. Acestea se înscriu în registrul de evidență al comisiei de disciplină.

Art. 168. — (1) Comisia de disciplină are următoarele atribuții principale:

a) cercetează faptele pentru care a fost sesizată, ce pot constitui abateri disciplinare potrivit legii;

b) propune aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege sau, după caz, propune clasarea sesizării în condițiile prezentului capitol, cu votul majorității membrilor comisiei;

c) întocmește procese-verbale, în condițiile prezentului capitol;

d) întocmește referate cu privire la fiecare cauză pentru care a fost sesizată, pe care le înaintează conducătorului unității.

(2) Comisia de disciplină își desfășoară activitatea în limitele și raportat la obiectul sesizării.

Art. 169. — Președintele comisiei de disciplină are următoarele atribuții principale:

a) stabilește locul, data și ora când au loc ședințele comisiei de disciplină;

b) conduce ședințele comisiei de disciplină;

c) coordonează activitatea comisiei de disciplină și a secretarului acesteia;

d) reprezintă comisia de disciplină în fața conducătorului unității, a altor autorități sau instituții publice, Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și în fața oricărei alte persoane fizice sau juridice.

Art. 170. — Secretarul comisiei de disciplină are următoarele atribuții principale:

a) îi convoacă, la cererea președintelui comisiei de disciplină, pe membrii comisiei de disciplină, polițistul de penitenciare a cărui faptă formează obiectul dosarului și persoanele care urmează să fie audiate;

b) redactează și semnează, alături de membrii comisiei de disciplină și de președintele acesteia, procesul-verbal al ședințelor comisiei de disciplină;

c) redactează și semnează, alături de membrii comisiei de disciplină și de președintele acesteia, actele emise de comisia de disciplină și le înaintează conducătorului unității;

d) ține evidențele documentelor comisiei și efectuează alte lucrări necesare în vederea desfășurării activității comisiei de disciplină;

e) redactează răspunsurile către petenți.

SECȚIUNEA a 3-a

Modul de sesizare și procedura de lucru a comisiilor de disciplină

Art. 171. — (1) Sesizarea îndreptată împotriva unui polițist de penitenciare se adresează comisiei de disciplină competente, conform prevederilor art. 145.

(2) În cazul în care comisia de disciplină sesizată constată că nu este competentă să efectueze cercetarea, va transmite de îndată sesizarea către comisia de disciplină căreia îi revine această competență.

(3) În cazul în care sesizarea este adresată altei structuri decât comisia de disciplină, conducătorul acesteia are obligația să o transmită de îndată comisiei de disciplină competente.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), persoana care a făcut sesizarea va fi înștiințată cu privire la demersurile efectuate în termen de 10 zile de la primirea răspunsului.

Art. 172. — (1) Comisia de disciplină poate fi sesizată de:

- a) ministrul justiției;
- b) directorul general și directorii generali adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- c) conducătorul unității în care este numit polițistul de penitenciare;
- d) conducătorul structurii în care este numit polițistul de penitenciare;
- e) orice persoană care se consideră vătămată prin fapta unui polițist de penitenciare.

(2) Sesizarea se formulează în scris și trebuie să cuprindă:

- a) numele, prenumele, domiciliul sau, după caz, locul de muncă și funcția deținută de persoana care a formulat sesizarea ori denumirea și sediul persoanei juridice, precum și numele și funcția reprezentantului legal;
- b) numele, prenumele și, dacă este posibil, compartimentul în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare a cărui faptă este sesizată;
- c) descrierea faptei care constituie obiectul sesizării, inclusiv indicarea, cel puțin cu aproximație, a datei la care fapta a fost săvârșită;
- d) dovezile pe care se sprijină sesizarea;
- e) data și semnătura.

Art. 173. — (1) La primirea sesizării, comisia de disciplină verifică dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2), dacă se referă la abaterile disciplinare prevăzute la art. 140 și dacă este competentă să cerceteze fapta care constituie obiectul sesizării.

(2) În cazul în care comisia de disciplină constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) ori sesizarea nu se referă la abaterile disciplinare prevăzute la art. 140 sau privește același polițist de penitenciare și aceeași faptă săvârșită în aceleași circumstanțe pentru care s-a desfășurat procedura de cercetare și s-a propus aplicarea unei sancțiuni disciplinare sau clasarea sesizării, sesizarea se clasează.

(3) În cazul în care sesizarea privește un membru al comisiei de disciplină, aspectele semnalate sunt supuse unei verificări prealabile, în cadrul căreia se stabilește dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. Verificările se efectuează în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării sesizării. Comisia de disciplină poate desemna unul ori doi membri să efectueze verificările prealabile și să prezinte comisiei un raport care să cuprindă rezultatele acestor verificări. Cu ocazia verificărilor prealabile, comisia ori, după caz, membrii desemnați pot să solicite conducerii unității în cadrul căreia membrul comisiei de disciplină își desfășura activitatea la data săvârșirii faptei informații considerate necesare pentru soluționarea sesizării și, după caz, să procedeze la audierea unor persoane ale căror declarații pot clarifica dacă faptele reclamate pot întruni elementele vreuneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de lege, precum și a polițistului de penitenciare vizat prin sesizare.

Art. 174. — (1) În situația în care se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 173 alin. (1), iar în cazul prevăzut la art. 173 alin. (3), din verificările prealabile efectuate, rezultă indicii suficiente privind săvârșirea unei abateri disciplinare, comisia de disciplină începe cercetarea faptei care constituie obiectul sesizării.

(2) În vederea cercetării faptei care face obiectul sesizării, președintele comisiei de disciplină va stabili de îndată termenul de prezentare și va dispune citarea polițistului de penitenciare a cărui faptă a fost sesizată, a persoanei care a formulat sesizarea și, după caz, a altor persoane indicate în sesizare.

(3) Citarea se face cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de termenul de prezentare. Comunicarea citației se face personal, cu semnătură de primire, sau prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Dovezile de comunicare se depun la dosar.

(4) Comunicarea citației prin scrisoare recomandată se face la domiciliul celui citat. Schimbarea domiciliului în timpul cercetării trebuie, sub sancțiunea neluării ei în seamă, să fie adusă la cunoștința comisiei de disciplină.

(5) În cuprinsul citației se indică locul, data și ora ședinței comisiei de disciplină.

(6) Pentru primul termen de prezentare în fața comisiei de disciplină, în cuprinsul citației se indică, pe lângă elementele prevăzute la alin. (5), și obiectul sesizării.

(7) Pentru primul termen de prezentare în fața comisiei de disciplină, odată cu citația, polițistului de penitenciare a cărui faptă constituie obiectul sesizării i se comunică, sub sancțiunea nulității, o copie de pe sesizarea îndreptată împotriva sa și de pe înscrisurile pe care se sprijină aceasta.

(8) Dacă persoana citată refuză să primească citația sau să semneze dovada de primire, se încheie un proces-verbal.

(9) Citația se consideră comunicată în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a o ridica, deși există dovada avizării sale.

(10) Prezența persoanei citate în fața comisiei de disciplină acoperă orice vicii de procedură.

Art. 175. — (1) Polițistul de penitenciare a cărui faptă este cercetată are obligația de a se prezenta personal în fața comisiei de disciplină pe parcursul cercetării.

(2) Comisia de disciplină are obligația de a asigura, în condițiile legii, accesul neîngrădit al polițistului de penitenciare a cărui faptă a fost sesizată la documentele utilizate în sau rezultate din activitatea comisiei de disciplină privind fapta sesizată ca abatere disciplinară.

Art. 176. — (1) Cercetarea faptei ce poate constitui abatere disciplinară se face cu celeritate.

(2) În cadrul cercetării se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui cercetat în cauză și verificarea apărărilor sale sunt obligatorii.

(3) Activitatea de cercetare a faptei constă în:

- a) audierea persoanei care a formulat sesizarea, dacă comisia o apreciază ca necesară pentru clarificarea unor elemente de fapt cuprinse în sesizare. Pe parcursul cercetării disciplinare, la solicitarea polițistului de penitenciare a cărui faptă constituie obiectul sesizării, persoana care a formulat sesizarea poate fi citată în vederea audierii;

- b) audierea polițistului de penitenciare a cărui faptă constituie obiectul sesizării;

- c) audierea altor persoane ale căror declarații pot conduce la soluționarea cazului;

- d) obținerea informațiilor considerate necesare pentru soluționarea cazului, prin mijloacele prevăzute de lege;

- e) verificarea documentelor și a declarațiilor prezentate.

(4) Cel mai târziu la primul termen de prezentare în fața comisiei de disciplină, polițistul de penitenciare a cărui faptă constituie obiectul sesizării poate propune mijloacele de probă pe care le consideră necesare, iar persoana care a formulat sesizarea poate propune completarea mijloacelor de probă indicate în sesizare. Probele se propun motivat pentru fiecare din perspectiva concludenței, pertinentei și utilității probei, comisia având obligația de a se pronunța motivat în sensul admiterii sau respingerii acestora. Persoanele citate pot propune mijloace de probă și printr-o cerere scrisă adresată comisiei de disciplină.

(5) Mijloacele de probă care nu au fost solicitate în condițiile alin. (4) nu vor mai putea fi invocate în fața comisiei de disciplină.

(6) Dacă nevoia administrării probei a reieșit din dezbaterile în fața comisiei de disciplină, aceasta poate încuviința proba solicitată.

(7) Comisia de disciplină dispune din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare pentru soluționarea cazului.

Art. 177. — (1) Audierea persoanelor prevăzute la art. 176 alin. (3) lit. a)—c) trebuie consemnată în scris într-un proces-verbal, sub sancțiunea nulității. Procesul-verbal se semnează, pe fiecare pagină, de președinte, de membrii comisiei de disciplină, de secretarul acesteia, precum și de persoana audiată. Adăugările, ștersăturile sau schimbările aduse se semnează în același mod, sub sancțiunea de a nu fi luate în seamă.

(2) Dacă persoanele audiate nu vor sau nu pot să semneze, se va menționa acest lucru în procesul-verbal.

(3) Refuzul persoanelor legal citate de a se prezenta la audieri se menționează în procesul-verbal și nu împiedică desfășurarea cercetării faptei.

Art. 178. — (1) Ședințele comisiei de disciplină sunt publice numai la solicitarea sau cu acordul scris al polițistului de penitenciare a cărui faptă a fost sesizată ca abatere disciplinară.

(2) Ședințele comisiei de disciplină nu sunt publice în situațiile în care sesizarea sau înscrisurile care stau la baza sesizării au caracter clasificat.

(3) Lucrările fiecărei ședințe a comisiei de disciplină se consemnează într-un proces-verbal semnat de președinte, de membri și de secretarul acesteia.

Art. 179. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, comisia de disciplină întocmește procese-verbale, pe baza concluziilor majorității membrilor săi.

(2) Refuzul unui membru al comisiei de disciplină de a-și exprima opinia sau abținerea de la vot pe parcursul cercetării constituie abatere disciplinară și se sancționează conform legii.

Art. 180. — (1) La finalizarea procedurii de cercetare a faptei, comisia de disciplină va întocmi un referat în care va consemna rezultatele activității de cercetare desfășurate.

(2) Referatul comisiei de disciplină care consemnează rezultatele activității de cercetare cu privire la cauza cu care a fost sesizată trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numărul și data de înregistrare a sesizării;
- b) numele și prenumele polițistului de penitenciare a cărui faptă a fost cercetată, precum și compartimentul în care acesta își desfășoară activitatea;
- c) numele și prenumele persoanei care a sesizat fapta, precum și ale persoanelor audiate;
- d) prezentarea faptei sesizate și a circumstanțelor în care aceasta a fost săvârșită;
- e) probele administrate;
- f) propunerea privind sancțiunea disciplinară aplicabilă sau, după caz, de clasare a cauzei;
- g) motivarea propunerii. În cazul în care se propune aplicarea unei sancțiuni disciplinare se vor prezenta motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de polițistul de penitenciare în timpul cercetării;
- h) numele, prenumele și semnătura președintelui, ale membrilor comisiei de disciplină, precum și ale secretarului acesteia;
- i) data întocmirii referatului.

(3) Opiniile separate, formulate în scris și motivate, se vor anexa la referatul comisiei de disciplină.

Art. 181. — (1) Comisia de disciplină formulează propunerea cu privire la sancțiunea aplicabilă în cuprinsul referatului prevăzut la art. 180.

(2) Prin referat, comisia de disciplină poate să propună:

- a) sancțiunea disciplinară aplicabilă, în cazul în care s-a dovedit săvârșirea abaterii disciplinare de către polițistul de penitenciare;
- b) clasarea sesizării, dacă nu se confirmă săvârșirea unei abaterii disciplinare.

(3) În cazul în care comisia de disciplină propune aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, aceasta procedează și la individualizarea ei; în acest sens, prin referatul prevăzut la art. 180 alin. (1), comisia de disciplină propune cuantumul de diminuare a drepturilor salariale, în cazul sancțiunii prevăzute la art. 141 lit. b), perioada maximă de amânare, în cazul sancțiunii prevăzute la art. 141 lit. c), sau funcția pe care să se realizeze numirea, în cazul sancțiunilor prevăzute la art. 141 lit. d) și e).

(4) La individualizarea sancțiunii disciplinare aplicabile polițistului de penitenciare, comisia de disciplină ține seama de:

- a) cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare;
- b) împrejurările în care aceasta a fost săvârșită;
- c) gradul de vinovăție;
- d) gravitatea și consecințele abaterii disciplinare;
- e) conduita polițistului de penitenciare și preocuparea acestuia pentru înlăturarea urmărilor faptei comise;
- f) existența unor antecedente disciplinare ale polițistului de penitenciare, care nu au fost radiate în condițiile legii.

(5) Pentru individualizarea concretă a cuantumulului și perioadei de diminuare a drepturilor salariale, a perioadei de amânare a avansării în gradul profesional sau funcție, a funcției inferioare pe care se realizează trecerea, respectiv revocarea, comisia de disciplină solicită structurii de specialitate, anterior întocmirii referatului, informații cu privire la cuantumul eventualelor rețineri salariale, situația avansărilor în gradele profesionale și a funcțiilor superioare, a funcțiilor inferioare pe care se poate realiza numirea, respectiv a funcțiilor vacante pe care se poate face numirea ca urmare a revocării din funcția de conducere.

Art. 182. — Referatul comisiei de disciplină prevăzut la art. 180 se înaintează persoanei competente să aplice sancțiunea, în termen de 15 zile lucrătoare de la data ultimei ședințe.

Art. 183. — (1) În cazul în care comisia de disciplină are indicii că fapta săvârșită de polițistul de penitenciare poate fi considerată infracțiune, solicită conducătorului unității în cadrul căreia funcționează comisia sesizarea procurorului sau organelor de cercetare penală. Conducătorul unității va sesiza de îndată procurorul sau organele de cercetare penală. Cu privire la solicitarea adresată ministrului justiției sau, după caz, directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, comisia de disciplină informează și conducătorul unității unde își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare.

(2) În cazul în care fapta polițistului de penitenciare a fost sesizată ca abatere disciplinară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la data la care soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă.

Art. 184. — (1) Actul administrativ de sancționare a polițistului de penitenciare este emis de persoana care are competența aplicării sancțiunii disciplinare, pe baza propunerii cuprinse în referatul comisiei de disciplină.

(2) Persoana care are competența aplicării sancțiunii disciplinare poate aplica, motivat, o sancțiune disciplinară mai ușoară decât cea propusă de comisia de disciplină.

(3) Sub sancțiunea nulității absolute, în actul administrativ prevăzut la alin. (1) se cuprind în mod obligatoriu:

- a) temeiul legal în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;
- b) numele, prenumele, gradul, funcția și unitatea în care este încadrat cel sancționat;
- c) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară, precum și dispozițiile legale încălcate;
- d) termenul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată;

e) instanța competentă la care actul administrativ prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară poate fi contestat.

(4) Referatul comisiei de disciplină care consemnează rezultatele activității de cercetare, precum și motivarea aplicării unei alte sancțiuni, unde este cazul, se anexează la actul administrativ prevăzut la alin. (1) și face parte integrantă din acesta.

(5) Actul administrativ de sancționare se emite în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii referatului comisiei de disciplină și se comunică polițistului de penitenciare sancționat, în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(6) În vederea respectării termenului de aplicare a sancțiunii, comisia de disciplină are obligația de a întreprinde demersurile necesare pentru transmiterea referatului, în timp util, către persoana care are competența de a emite actul administrativ de sancționare.

Art. 185. — Activitatea desfășurată de președinții, membrii și secretarii comisiilor de disciplină nu constituie situație de incompatibilitate.

Art. 186. — Documentele rezultate din activitatea de cercetare desfășurată de comisia de disciplină au caracter confidențial și se trimit spre păstrare structurii de resurse umane din unitatea în cadrul căreia funcționează comisia de disciplină, în termen de 3 zile de la data comunicării actului administrativ de sancționare polițistului de penitenciare sancționat.

Art. 187. — (1) Președintele comisiei de disciplină întocmește rapoarte de activitate trimestriale cu privire la:

- a) numărul faptelor sesizate ca abateri disciplinare;
- b) categoriile de polițiști de penitenciare care au comis abateri disciplinare;
- c) cauzele și consecințele săvârșirii abaterilor disciplinare;
- d) sancțiunile disciplinare propuse;
- e) numărul de sesizări clasate.

(2) Rapoartele de activitate prevăzute la alin. (1) se înaintează conducătorului unității în cadrul căreia este constituită comisia de disciplină.

Art. 188. — (1) Numărul și complexitatea activităților corespunzătoare funcției publice pe care o dețin polițiștii de penitenciare care au calitatea de președinte, membru și secretar al comisiei de disciplină se stabilesc proporțional cu complexitatea activității desfășurate în cadrul comisiei de disciplină.

(2) Stabilirea atribuțiilor de serviciu ale polițiștilor de penitenciare care au calitatea de președinte, membru și secretar al comisiei de disciplină se face avându-se în vedere prevederile alin. (1).

(3) În cadrul procesului de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale polițiștilor de penitenciare care au calitatea de președinte, membru sau secretar al comisiei de disciplină nu este evaluată activitatea desfășurată în cadrul comisiei de disciplină.

Art. 189. — În cazul în care comisia de disciplină nu respectă, în mod repetat, termenele de soluționare a sesizărilor primite, conducătorul unității desființează, prin act administrativ, comisia de disciplină și începe procedura de constituire a unei noi comisii de disciplină.

Art. 190. — (1) Conducătorii unităților, precum și conducătorii compartimentelor în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare a cărui faptă a fost sesizată au obligația de a sprijini activitatea comisiei de disciplină pentru soluționarea cazului.

(2) Compartimentele de resurse umane din cadrul unităților sunt obligate să transmită președintelui comisiei de disciplină documentele solicitate.

Art. 191. — În cazul în care, pe parcursul activității de cercetare desfășurate de comisia de disciplină, raporturile de serviciu ale polițistului de penitenciare a cărui faptă a fost sesizată se modifică prin mutarea în cadrul altei unități, în

condițiile legii, comisia de disciplină va transmite referatul cuprinzând propunerea referitoare la sancțiunea disciplinară aplicabilă persoanei care are competența de a dispune aplicarea sancțiunii disciplinare, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, prin raportare la funcția în care este numit sau împuternicit polițistul de penitenciare la momentul întocmirii referatului.

Art. 192. — În scopul realizării rolului și atribuțiilor care îi revin, Administrația Națională a Penitenciarelor coordonează metodologic, monitorizează, verifică și controlează aplicarea și respectarea prevederilor prezentului capitol de către unități.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 193. — (1) Numărul maxim de posturi necesare sistemului administrației penitenciare se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției.

(2) Statele de organizare și structura personalului din sistemul administrației penitenciare se aprobă de către ministrul justiției, la propunerea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor. Această competență nu poate fi delegată directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Atribuțiile și competențele personalului din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin fișele posturilor, întocmite în conformitate cu prevederile legale.

Art. 194. — La elaborarea actelor normative prevăzute de prezenta lege sau a altor acte normative în domeniu este obligatorie consultarea organizațiilor sindicale reprezentative din sistemul administrației penitenciare.

Art. 195. — (1) Prevederile prezentei legi, precum și alte dispoziții din legi speciale referitoare la polițiștii de penitenciare se aplică și polițiștilor de penitenciare din Ministerul Justiției. În acest caz, competențele de gestiune a resurselor umane se exercită de ministrul justiției.

(2) Polițiștii de penitenciare pot fi mutați sau detașați în cadrul Ministerului Justiției. Detașarea se realizează pe posturi de polițiști de penitenciare ori pe posturi de altă natură, după caz, dacă pregătirea profesională corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției pe care sunt detașați, cu păstrarea drepturilor salariale avute la data detașării. În situația în care drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care este detașat sunt mai mari, personalul beneficiază de aceste drepturi salariale.

(3) Polițiștii de penitenciare din Ministerul Justiției pot fi mutați sau detașați în cadrul poliției penitenciare. Detașarea se realizează pe posturi de polițiști de penitenciare ori pe posturi de altă natură, după caz, dacă pregătirea profesională corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției pe care sunt detașați, cu păstrarea drepturilor salariale avute la data detașării. În situația în care drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care este detașat sunt mai mari, personalul beneficiază de aceste drepturi salariale.

Art. 196. — (1) Polițistul de penitenciare este obligat ca, în termen de 15 zile de la data încetării raportului de serviciu, să se prezinte la centrul militar pe raza căruia domiciliază, pentru a fi luat în evidență ca rezervist, cu gradul militar echivalent gradului profesional avut la încetarea raporturilor de serviciu.

(2) Polițiștii de penitenciare luați în evidență ca rezerviști pot fi concentrați sau mobilizați pentru completarea efectivelor unităților poliției penitenciare, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 197. — Se proclamă ziua de 29 iunie Ziua personalului din sistemul administrației penitenciare.

Art. 198. — Polițiștii de penitenciare beneficiază în continuare de drepturile dobândite anterior, precum și de cele care vor fi stabilite pentru personalul din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.

Art. 199. — (1) Clerului din sistemul administrației penitenciare îi sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile Legii nr. 195/2000 privind constituirea și organizarea clerului militar.

(2) Clerul din cadrul poliției penitenciare beneficiază de gradele profesionale ale ofițerilor corespunzătoare gradelor militare prevăzute de Legea nr. 195/2000, drepturile salariale și pensionarea fiind similare cu cele ale polițiștilor de penitenciare.

Art. 200. — Dispozițiile prezentei legi se completează, după caz, cu prevederile cuprinse în legislația muncii.

Art. 201. — (1) În cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirile „funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare” și „funcționar public cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor” se înlocuiesc cu cea de „polițist de penitenciare”, iar sintagmele „sistemul penitenciar” și „sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor” ori altele similare se înlocuiesc cu sintagma „sistemul administrației penitenciare”, denumit *poliție penitenciară*.

(2) Schimbarea denumirilor potrivit prezentei legi nu produce niciun efect asupra statutului profesional, vechimii sau drepturilor personalului.

Art. 202. — (1) Personalul în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră că îndeplinește condițiile legale pentru funcția pe care este încadrat.

(2) Persoanele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numite în funcții de director general, director general adjunct, precum și director de unitate din sistemul administrației penitenciare pe durată nedeterminată se consideră investite în funcție pe un mandat de 4 ani începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și le sunt aplicabile prevederile art. 97 alin. (8).

Art. 203. — Prin excepție de la prevederile art. 111 alin. (2) referitoare la localitatea în care se află locuința, personalul care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, este titular al unui contract de închiriere având ca obiect o locuință situată în altă

localitate decât cea în care se află locul de muncă are posibilitatea să mențină contractul de închiriere.

Art. 204. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate au obligația de a constitui comisiile de disciplină, în condițiile prezentei legi.

Art. 205. — Procedurile disciplinare și cele care privesc angajarea răspunderii patrimoniale a polițiștilor de penitenciare, inițiate și/sau aflate în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi, rămân supuse dispozițiilor legale în vigoare la data la care au început.

Art. 206. — (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi se aprobă, se adoptă sau, după caz, se modifică ori se completează actele normative subsecvente care nu sunt în acord cu prezenta lege.

(2) Actele normative subsecvente prevăzute de prezenta lege rămân în vigoare în măsura în care nu contravin prezentei legi.

Art. 207. — La alineatul (1) al articolului 5 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) poliția și alte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, precum și polițiștii de penitenciare din Ministerul Justiției;”

Art. 208. — În situația în care, prin acte normative, calificativele obținute la evaluările anuale reprezintă o condiție, iar perioada luată în calcul include anul 2018, această condiție se consideră îndeplinită.

Art. 209. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 210. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 10 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 22 iulie 2019.
Nr. 145.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

ANEXA Nr. 1

Unitatea

REFERAT

Numele și prenumele polițistului de penitenciare debutant

Funcția publică

Compartimentul

Perioada de stagiu: de la la

Data completării

Descrierea activității desfășurate de polițistul de penitenciare debutant

Aptitudinile pe care le-a dovedit polițistul de penitenciare debutant în modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu

Conduita polițistului de penitenciare debutant în timpul serviciului

Concluzii

Recomandări

Numele și prenumele îndrumătorului

Funcția publică

Data întocmirii

Semnătura

Unitatea

RAPORT DE STAGIU

Numele și prenumele polițistului de penitenciare debutant

Funcția publică (debutant)

Perioada de stagiu: de la la

Atribuțiile de serviciu*)

Alte atribuții**)

Cursuri de specializare/alte forme de pregătire profesională***)

Activități din afara instituției în care s-a implicat

Alte activități****)

Descrierea activității desfășurate pe parcursul perioadei de stagiu

Dificultăți întâmpinate pe parcursul perioadei de stagiu

Data întocmirii

Semnătura

*) Se vor preciza atribuțiile prevăzute în fișa postului.

**) Se vor preciza atribuțiile stabilite de șeful ierarhic sau alte persoane cu funcții de conducere.

***) Se vor indica doar cele urmate pe parcursul perioadei de stagiu.

****) Se vor indica, dacă este cazul, articolele sau lucrările publicate, comunicări științifice etc.

Unitatea

**RAPORT
de evaluare a perioadei de stagiu**

Numele și prenumele polițistului de penitenciare debutant

Funcția publică

Compartimentul

Perioada de stagiu: de la la

Nr. crt.	Criterii de evaluare	Nota
1.	Cunoașterea reglementărilor specifice domeniului de activitate	
2.	Cunoașterea specificului administrației publice	
3.	Capacitatea de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu	
4.	Abilități pentru desfășurarea activităților sub stres	
5.	Rezistența la efort prelungit	
6.	Capacitatea de analiză, sinteză	
7.	Capacitatea de înțelegere a sarcinilor de serviciu	
8.	Capacitatea de concentrare	
9.	Capacitatea de înțelegere și învățare rapidă	
10.	Capacitatea de rezolvare și aplanare a conflictelor	
11.	Capacitatea de integrare rapidă în colectiv	
12.	Capacitatea de a lucra în echipă	
13.	Comunicare	
14.	Operativitate și corectitudinea realizării sarcinilor	
15.	Conduita în timpul serviciului	

Calificativ de evaluare

Propuneri

Recomandări

Numele și prenumele evaluatorului

Funcția publică

Data întocmirii

Semnătura

ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
 Administrația Națională a Penitenciarelor

FIȘĂ DE EVALUARE
 pentru perioada de la la

A. Date personale și profesionale

Gradul profesional, numele și prenumele
Funcția
Data numirii
Structura în care își desfășoară activitatea
Programe de instruire urmate în perioada evaluată
Calificativul la verificarea pregătirii profesionale de sfârșit de an
Sanțiuni disciplinare aplicate
Recompense acordate

B. Obiective individuale

Nr. crt.	Obiective	Evaluare nivel de îndeplinire				
		5	4	3	2	1
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
Punctaj 1						

*) Punctaj 1 reprezintă media aritmetică a punctajelor acordate pentru obiectivele evaluate.

Data

.....

Semnătura evaluatului

.....

C. Indicatori de evaluare

Nr. crt.	Indicatori	Nivel de evaluare				
		5	4	3	2	1
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
Punctaj 2						

*) Se completează numai pentru funcțiile prevăzute cu indemnizație de conducere.

***) Punctaj 2 reprezintă media aritmetică a punctajelor acordate indicatorilor evaluați.

D. Punctajul total*)/Calificativul acordat de evaluator

...../.....

Concluzii, motivații și/sau recomandări

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*) Punctajul total reprezintă media aritmetică dintre „Punctaj 1” și „Punctaj 2”.

E. Perspective pentru dezvoltarea carierei

1. Necesități în pregătire (studii superioare, postuniversitare, cursuri de specializare, cursuri de dezvoltare a carierei):

.....

.....

.....

.....

2. Funcții pe care le-ar putea îndeplini în viitor:

.....

.....

.....

Numele și prenumele evaluatorului

Funcția

Data Semnătura

F. Rezultatul interviului

1. Consemnări ale evaluatului

.....

.....

.....

.....

2. Consemnări ale evaluatorului

.....

.....

.....

.....

Data Semnătura evaluatului Semnătura evaluatorului

G. Hotărârea contrasemnatarului

Se mențin punctajul și calificativul acordat.

Se modifică punctajul și se menține calificativul acordat.

Se modifică punctajul și se acordă calificativul

Motivații privind modificarea punctajului/calificativului și/sau recomandări

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Numele și prenumele

Funcția

Data Semnătura

H. Luarea la cunoștință a evaluării

Dacă dorește să facă contestație*): DA NU

Numele și prenumele

Data Semnătura

*) Se va face în scris, în termen de 3 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință.

I. Hotărârea definitivă privind rezolvarea contestației

- a) Se mențin punctajul și calificativul acordat.
- b) Se modifică punctajul și se menține calificativul acordat.
- c) Se modifică punctajul și se acordă calificativul.....

Numele și prenumele președintelui comisiei

Luarea la cunoștință despre rezultatul contestației

.....

Data

Data

Semnătura

Semnătura

NOTE:

1. Lit. A „Date personale și profesionale” este completată de lucrătorii de resurse umane și formare profesională din unitatea în care își desfășoară activitatea polițistul de penitenciare evaluat. În fișa de evaluare se consemnează funcția în care este numită/împuternicită/detașată persoana evaluată, la data evaluării.

2. La lit. B „Obiective individuale” sunt prevăzute rubrici pentru definirea obiectivelor, iar evaluatorul stabilește între 3 și 5 obiective la începutul perioadei evaluate. Acestea pot fi revizuite după evaluarea intermediară, de către evaluator, în funcție de diversitatea și nivelul de complexitate ale atribuțiilor funcției, conform consemnărilor din „Fișa de obiective individuale”.

3. Fiecare obiectiv individual prevăzut la pct. 2 este notat de la 1 la 5. Acordarea punctajului corespunzător obiectivelor individuale se realizează prin marcarea cu „x” în una dintre cele 5 căsuțe aferente fiecărui obiectiv individual, în funcție de nivelul care corespunde gradului de îndeplinire a obiectivului.

4. Punctajul (Punctaj 1) pentru lit. B rezultă din media aritmetică a punctajelor acordate fiecărui obiectiv individual evaluat.

5. La lit. C „Indicatori de evaluare”, pentru polițiștii de penitenciare cu funcții de execuție sunt prevăzuți 10 indicatori de evaluare, iar în cazul ofițerilor cu funcții de conducere sunt prevăzuți și 4 indicatori de evaluare suplimentari vizând competențele manageriale.

6. Fiecare indicator de evaluare de la pct. 5 este notat de la 1 la 5. Acordarea punctajului corespunzător indicatorilor de evaluare se realizează prin marcarea cu „x” în una dintre cele 5 căsuțe aferente fiecărui indicator de evaluare, în funcție de nivelul care corespunde persoanei evaluate.

7. Punctajul (Punctaj 2) pentru lit. C rezultă din media aritmetică a punctajelor acordate fiecărui indicator de evaluare care face obiectul evaluării.

8. La lit. D „Punctajul total/Calificativul acordat de evaluator”, evaluatorul consemnează punctajul total și calificativul propus, precum și eventuale concluzii, motivații și/sau recomandări.

9. Punctajul total se obține prin calcularea mediei aritmetice a „Punctaj 1” și „Punctaj 2”. Calificativul rezultă din echivalarea punctajului total conform grilei prevăzute la pct. 17.

10. La lit. E „Perspective pentru dezvoltarea carierei”, evaluatorul menționează, după caz, perspectivele pentru dezvoltarea carierei persoanei evaluate, respectiv nevoile de pregătire, funcțiile pe care evaluatul le poate îndeplini în viitor.

11. La lit. F „Rezultatul interviului” se consemnează concluziile interviului și eventualele diferențe de opinie între evaluat și evaluator.

12. Evaluatorul poate modifica punctajele din fișa de evaluare, dacă se ajunge la un punct de vedere comun. Modificarea punctajului se realizează prin bararea cu o linie a marcajului „x” acordat și marcarea cu „x” în căsuța corespunzătoare noului nivel și se consemnează de către evaluator în spațiul rezervat la acest capitol. Pentru parcurgerea acestei etape, în situații justificate, pot fi utilizate și mijloace de comunicare la distanță, evaluatul semnând ulterior fișa de evaluare. În acest caz interviul se înregistrează, aspect care se consemnează la acest capitol.

13. La lit. G „Hotărârea contrasemnatarului” se consemnează concluziile și hotărârea contrasemnatarului, prin bifarea uneia dintre cele 3 variante prevăzute.

14. Contrasemnatarul poate modifica punctajul acordat în urma interviului, hotărăște cu privire la calificativul acordat, având obligația de a consemna punctajul/calificativul și de a motiva eventuala schimbare a punctajului la obiectivele individuale/indicatorii de evaluare. Modificarea punctajului se realizează prin încercuirea marcajului „x” acordat anterior și marcarea cu „x” în căsuța corespunzătoare noului nivel și se consemnează de către contrasemnatar în spațiul rezervat la acest capitol.

15. La lit. H „Luarea la cunoștință a evaluării”, evaluatul consemnează luarea la cunoștință a evaluării și optează, după caz, pentru contestarea calificativului acordat.

16. La lit. I „Hotărârea definitivă privind rezolvarea contestației” se consemnează, dacă este cazul, hotărârea comisiei de soluționare a contestației, precum și luarea la cunoștință a calificativului definitiv de către evaluat.

17. Calificativul acordat se stabilește pe baza punctajului final, astfel:

- a) între 1,00 și 1,50 — nesatisfăcător (NS);
- b) între 1,51 și 2,50 — satisfăcător (S);
- c) între 2,51 și 3,50 — bun (B);
- d) între 3,51 și 4,50 — foarte bun (FB);
- e) între 4,51 și 5,00 — excepțional (E).

Întrebări din cadrul interviului

- a) Sunteți mulțumit de rezultatele pe care dumneavoastră le-ați obținut în activitatea profesională din perioada evaluată?
- b) Care sunt aspectele activității profesionale de care nu sunteți mulțumit?
- c) Ce considerați că trebuie făcut pentru îmbunătățirea lor?
- d) Care sunt factorii (elementele) care au influențat, pozitiv sau negativ, performanța dumneavoastră profesională? Motivați aspectele prezentate.
- e) Dar performanța structurii în care munciți? Motivați aspectele prezentate.
- f) Considerați că dețineți cunoștințele și deprinderile necesare postului? Dacă se apreciază că persoana evaluată nu deține cunoștințele și deprinderile necesare postului, se pun următoarele întrebări: Ce considerați că ar trebui să faceți dumneavoastră pentru ridicarea propriului nivel de cunoștințe și dobândirea deprinderilor profesionale necesare? Dar structura din care faceți parte ce ar trebui să facă în acest sens?
- g) Care considerați că este cea mai accentuată calitate personală a dumneavoastră? Motivați alegerea făcută. (Dacă nu a fost amintită niciuna dintre calitățile personale prevăzute în fișa de evaluare, se vor aminti de către evaluator în mod obligatoriu toate aspectele cuprinse în fișa de evaluare care sunt susceptibile de a fi apreciate drept excepționale.)
- h) Care considerați că este cea mai puțin accentuată calitate personală a dumneavoastră? Motivați alegerea făcută. (Se va proceda ca la punctul anterior, în sensul că se vor aminti de către evaluator în mod obligatoriu toate aspectele cuprinse în fișa de evaluare care sunt susceptibile de a fi apreciate ca nesatisfăcătoare.)
- i) Care considerați că este cea mai accentuată capacitate managerială a dumneavoastră? Motivați alegerea făcută. (Întrebarea se va pune numai personalului cu funcții de conducere.)
- j) Care considerați că este cea mai puțin accentuată capacitate managerială a dumneavoastră? Motivați alegerea făcută. (Întrebarea se va pune numai personalului cu funcții de conducere.)
- k) Ce așteptați dumneavoastră pentru anul următor în plan profesional? Ce doriți să faceți personal pentru obținerea unor rezultate mai bune în activitate? Care ar trebui să fie, pentru atingerea acestui deziderat, sprijinul colegilor sau al structurii de conducere?
- l) Ce alte solicitări profesionale sau personale aveți, dintre cele care ar putea fi rezolvate de unitate sau de alte structuri din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor?
- În funcție de context pot fi puse și alte întrebări, iar dialogul între evaluat și evaluator va fi în permanență încurajat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind statutul
polițiștilor de penitenciare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind statutul polițiștilor de penitenciare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 iulie 2019.
Nr. 619.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 152**

din 14 martie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Silviu Mihăilescu în Dosarul nr. 1.711/280/2016/a2 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.258D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că în această materie există precedent constituțional și nu există temeieri pentru reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.711/280/2016/a2, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție invocată de Silviu Mihăilescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prin stabilirea unei taxe judiciare de timbru în cuantum de 100 de lei pentru fiecare participant la proces se îngreună accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin îngreunarea situației justițiabilului care formulează cerere de recuzare a mai multor judecători și care nu își permite, din punct de vedere financiar, să suporte o astfel de taxă de timbru. Se apreciază că sintagma folosită de legiuitor „*pentru fiecare participant la proces*” din cuprinsul dispoziției legale criticate nu este definită, nefiind clar la cine se referă, judecătorul neputând fi considerat participant la proces.

6. **Tribunalul Argeș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, dispoziții potrivit cărora: „*Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel: a) cereri de recuzare în materie civilă — pentru fiecare participant la proces — pentru care se solicită recuzarea — 100 lei;*”.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate stabilesc în sarcina justițiabililor o taxă judiciară de timbru în cuantum de 100 de lei pentru formularea cererilor de recuzare. În privința instituției recuzării, Curtea reține faptul că formularea unei cereri de recuzare reprezintă o chestiune personală, întemeiată pe motive care privesc raporturile dintre partea care formulează cererea de recuzare și persoana a cărei recuzare se cere. Din cuprinsul dispoziției legale criticate rezultă că taxa judiciară de timbru se plătește distinct pentru recuzarea fiecărui participant la proces. Cu alte cuvinte, pentru fiecare cerere de recuzare este aplicată o taxă separată. De altfel, Curtea observă faptul că, potrivit art. 47 din Codul de procedură civilă, cererea de recuzare se

poate face verbal în ședință sau în scris pentru fiecare judecător în parte, arătându-se cazul de incompatibilitate și probele de care partea înțelege să se folosească, dispoziții legale aplicabile, în mod corespunzător, potrivit art. 54 din Codul de procedură civilă, și procurorilor, magistraților-asistenți, asistenților judiciari și grefierilor.

15. Astfel, Curtea constată că imprevizibilitatea unui text de lege nu poate fi reținută în măsura în care, din coroborarea prevederilor unui act normativ — în speță Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 —, precum și a altor acte normative — în situația textului de lege criticat fiind vorba de Codul de procedură civilă —, pot fi deduse toate aspectele necesare aplicării sale. Raportat la situația invocată de autorul excepției, Curtea apreciază că nu se poate reține imprevizibilitatea dispozițiilor de lege criticate.

16. În continuare, Curtea reține faptul că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către puterea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu se afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu. În jurisprudența sa, Curtea a reținut, de asemenea, că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 508 din 5 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 6 februarie 2014, Decizia nr. 32 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2014, Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, sau Decizia nr. 573 din 16 octombrie 2014, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 5 decembrie 2014).

17. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului accesului liber la justiție este aceea că nu este un drept absolut (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa. Chiar în Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 54, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției.

18. Totodată, Curtea a constatat, spre exemplu prin Decizia nr. 48 din 1 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 3 mai 2018, paragraful 18, sau Decizia nr. 544 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 25 ianuarie 2019, paragrafele 18 și 22, că nu se poate vorbi despre un quantum împovărător al taxei judiciare de timbru, fiind unul rezonabil, în quantum fix de 100 de lei, care nu este de natură a afecta justițiabilul din punct de vedere financiar, reținând, în același timp, că, prin art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, instanța de judecată are posibilitatea de a acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a accesului liber la justiție.

19. Referitor la susținerea încălcării dreptului la un proces echitabil, Curtea a constatat că obligația părților de a plăti taxe judiciare de timbru stabilite prin lege creează premise pentru realizarea unui proces echitabil, deoarece taxele judiciare de timbru servesc unei mai bune organizări și funcționări a serviciului public de realizare a justiției (a se vedea Decizia nr. 29 din 22 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 septembrie 2000).

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Silviu Mihăilescu în Dosarul nr. 1.711/280/2016/a2 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 920/2016
privind transmiterea unei părți din imobilul 888
Mihail Kogălniceanu, județul Constanța,
aflat în domeniul public al statului,
din administrarea Ministerului Apărării Naționale
în administrarea Ministerului Transporturilor
și în concesiunea Societății Naționale „Aeroportul
Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A.,
pe o perioadă de 3 ani, și pentru actualizarea
anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 920/2016 privind transmiterea unei părți din imobilul 888 Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pe o perioadă de 3 ani, și pentru actualizarea anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1012 din 16 decembrie 2016, se modifică după cum urmează:

1. Titlul hotărârii va avea următorul cuprins:

„HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unei părți din imobilul 888 Mihail Kogălniceanu,
județul Constanța, aflat în domeniul public al statului,
din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea
Ministerului Transporturilor și în concesiunea Societății Naționale
«Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța» — S.A.,
pe o perioadă de 6 ani, și pentru actualizarea anexelor nr. 4 și 16
la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea
inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului”**

2. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unui părți din imobilul 888 Mihail Kogălniceanu, județul Constanța, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Societății Naționale «Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța» — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, pe o perioadă de 6 ani, respectiv până la data de 16 decembrie 2022, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

3. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — După expirarea perioadei de 6 ani, partea de imobil menționată la art. 1 alin. (1) revine în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.”

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc
p. Ministrul apărării naționale,
Doru-Claudian Frunzuliță,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iulie 2019.
Nr. 519.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului — anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului — a unui imobil și darea acestuia în administrarea Spitalului General Căi Ferate Galați, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și al art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Spitalului General Căi Ferate Galați, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor, a unui imobil — rezervor (P), având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iulie 2019.
Nr. 520.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și care se dă în administrarea Spitalului General Căi Ferate Galați, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor

Ordonator principal: Ministerul Transporturilor — CUI 13633330

Administrator: Spitalul General Căi Ferate Galați

Cod fiscal: 3127328

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare, conform anexei nr. 3 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011, cu modificările și completările ulterioare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului				Valoarea de inventar (lei)
				Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/ al dării în folosință	
(0)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1.	Se va atribui.	8.28.13	Rezervor (P)	Suprafața construită la sol = 58 mp; rezervor (P); construit din beton armat; CF 107263 — C15, localitatea Galați	N — Str. Răsăritului E — Stația Trefo V — Administrația Piețelor — S.A. Galați S — str. Alexandru Moruzzi	Județul Galați, localitatea Galați, str. Alexandru Moruzzi nr. 5—7	2012	107.340

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 733 din 14 mai 2019

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 354 din 20 iunie 2019

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ
VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR
Nr. 91 din 12 iulie 2019

ORDIN

privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.493/265/2011/6/2012 pentru desemnarea componentei Comisiei interministeriale pentru mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Secretariatului Comisiei interministeriale pentru mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică nr. S.P. 7.424/2019 din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 723/2011 privind stabilirea cadrului legal necesar pentru aplicarea Regulamentului (CE) 1.924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.493/265/2011/6/2012 pentru desemnarea componentei Comisiei interministeriale pentru mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Secretariatului

Comisiei interministeriale pentru mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 30 ianuarie 2012, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

p. Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare și pentru Siguranța
Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 1.493/265/2011/6/2012)

COMPONENȚA

Comisiei interministeriale pentru mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare

Președinte:

Dudu Anișoara — Ministerul Sănătății

Vicepreședinți:

Nica Ionuț — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Licărete Bogdan — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Membri:

Nicoleta Florescu — Institutul Național de Sănătate Publică

Mirela Nedelescu — Institutul Național de Sănătate Publică

Mariana Petrescu — Institutul Național de Sănătate Publică

Boboc Viorica — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Sândica Cârstea — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Moldoveanu Irina Liana — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Popovici Georgeta — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Secretar: Georgiana Zănoagă

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI
ANTREPRENORAT

ORDIN

privind aprobarea Schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului

Având în vedere:

— dispozițiile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019 și ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 93.892/DAPIMM/15.07.2019,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor *de minimis* prevăzută în cadrul Programului național multianual pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, precum și agențiile teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului (AIMMAIPE) vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Gabriela Mihaela Voicilă,
secretar de stat

București, 22 iulie 2019.
Nr. 1.212.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile și criteriile de aplicare a politicii de clemență

În baza prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d), ale art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile privind condițiile și criteriile de aplicare a politicii de clemență, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 300/2009 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile și criteriile de aplicare a politicii de clemență, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 7 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 15 iulie 2019.
Nr. 642.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind condițiile și criteriile de aplicare a politicii de clemență

În temeiul art. 26 alin. (1) și al art. 55 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL I

Introducere.

Sfera de cuprindere a instrucțiunilor privind condițiile de aplicare a unei politici de clemență

1. Prezentele instrucțiuni detaliază condițiile și criteriile privind aplicarea politicii de clemență întreprinderilor, atunci când acestea participă la realizarea unei înțelegeri anticoncurențiale și/sau practici concertate ce a afectat teritoriul României sau o parte a acestuia. Politica de clemență se aplică deopotrivă asocierilor de întreprinderi care desfășoară activitate economică în nume propriu, în cazul în care acestea participă la presupuse practici anticoncurențiale în nume propriu, și nu în numele membrilor lor.

2. În legătură cu înțelegerile anticoncurențiale și/sau practicile concertate interzise de art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, și art. 101 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumit în continuare *TFUE*, Consiliul Concurenței aplică o politică de clemență în cadrul căreia un participant la o astfel de practică anticoncurențială, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate, cooperează în cadrul unei investigații

desfășurate de Consiliul Concurenței sau în vederea declanșării de către acesta a unei investigații, furnizând în mod voluntar informațiile pe care le are despre practica anticoncurențială și despre rolul său în cadrul acesteia și primind în schimb imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în practica anticoncurențială respectivă.

3. Prezentele instrucțiuni nu se aplică înțelegerilor care, conform legii, pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din lege și/sau la art. 101 alin. (1) din TFUE.

4. Descoperirea și sancționarea înțelegerilor anticoncurențiale și practicilor concertate reprezintă una dintre prioritățile Consiliului Concurenței. În situația în care se descoperă că o întreprindere este parte a unei astfel de practici interzise, acesteia i se aplică o amendă substanțială.

5. Înțelegerile anticoncurențiale și/sau practicile concertate presupun așadar o practică în comun a cel puțin două întreprinderi. Recompensarea denunțării acestei practici are însă un caracter strict individual. O cerere pentru clemență depusă în comun de către mai multe întreprinderi nu va fi considerată o cerere în sensul prezentelor instrucțiuni.

6. Prin intermediul prezentelor instrucțiuni, întreprinderile pot obține imunitate la amendă sau reducerea cuantumului acesteia, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în capitolele următoare.

7. În sistemul existent, de competențe paralele între Comisia Europeană și autoritățile naționale de concurență, o cerere pentru clemență înaintată unei autorități nu este considerată o cerere pentru clemență și în fața unei alte autorități. De aceea, este în interesul întreprinderii să solicite clemență Consiliului Concurenței, în situația în care teritoriul românesc a fost afectat de practica anticoncurențială, iar autoritatea română de concurență ar putea fi considerată bine plasată pentru a acționa împotriva respectivei încălcări.

CAPITOLUL II

Imunitatea la amendă

8. Imunitatea la amendă reprezintă exonerarea de la aplicarea amenzii a întreprinderilor care dezvăluie participarea lor la o înțelegere anticoncurențială sau practică concertată interzisă de art. 5 alin. (1) din lege și/sau art. 101 alin. (1) din TFUE, potrivit prezentelor instrucțiuni. Există două tipuri de imunitate la amendă, respectiv cea de tip A și cea de tip B.

SECȚIUNEA 1

Imunitatea de tipul A

9. Consiliul Concurenței acordă imunitatea la amendă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea este prima care furnizează informații și elemente probatorii care, în opinia Consiliului Concurenței, permit declanșarea procedurii de investigație sau efectuarea de inspecții inopinate;

b) la data furnizării elementelor probatorii, Consiliul Concurenței nu deținea suficiente elemente pentru declanșarea procedurii de investigație sau efectuarea de inspecții inopinate;

c) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței, prevăzute la pct. 20.

10. Pentru ca autoritatea de concurență să poată declanșa procedura de investigație și să poată efectua inspecțiile inopinate în conformitate cu prevederile pct. 9, întreprinderea va trebui să furnizeze următoarele informații și elemente probatorii:

a) o declarație¹ care va include, în măsura în care întreprinderea are cunoștință despre aceste elemente la momentul înaintării cererii:

— o descriere detaliată a modului de organizare a presupusei înțelegeri, incluzând:

- (i) scopurile sale, activitățile și modalitatea de funcționare;
- (ii) produsele sau serviciile implicate, aria geografică, durata de funcționare și volumele de piață estimate a fi afectate de către presupusa înțelegere;
- (iii) datele și locurile de întâlnire, conținutul discuțiilor și participanții la întâlnirile desfășurate în cadrul presupusei înțelegeri;
- (iv) toate explicațiile relevante în legătură cu elementele probatorii furnizate pentru a susține cererea;

— numele și adresa întreprinderii care înaintează cererea pentru acordarea imunității, precum și numele și adresele tuturor celorlalte întreprinderi care participă sau au participat la presupusa înțelegere;

— numele, funcțiile, amplasarea birourilor și, în cazul în care este necesar, adresele de domiciliu ale persoanelor care, din cunoștințele întreprinderii, sunt sau au fost parte a presupusei înțelegeri, incluzând și persoanele care au fost implicate în numele întreprinderii;

— precizarea că întreprinderea nu a întreprins măsuri pentru a constrânge alte întreprinderi să participe la presupusa înțelegere sau să rămână parte a acesteia;

— informații despre autoritățile de concurență, din cadrul sau din afara Uniunii Europene, care au fost contactate sau care urmează a fi contactate în legătură cu presupusa înțelegere;

b) alte probe în legătură cu presupusa înțelegere, aflate în posesia întreprinderii sau disponibile la momentul înaintării cererii, incluzând în mod particular orice probe din perioada încălcării suspectate.

SECȚIUNEA a 2-a

Imunitatea de tipul B

11. Consiliul Concurenței va acorda imunitatea la amendă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea este prima care furnizează informații și elemente probatorii care permit Consiliului Concurenței să stabilească încălcarea art. 5 alin. (1) din lege și/sau a art. 101 alin. (1) din TFUE;

b) la data furnizării elementelor probatorii, Consiliul Concurenței nu deținea suficiente elemente pentru a stabili încălcarea art. 5 alin. (1) din lege și/sau a art. 101 alin. (1) din TFUE;

c) nicio întreprindere nu obținuse imunitatea condiționată conform pct. 9, în legătură cu presupusa înțelegere;

d) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței, prevăzute la pct. 20.

12. Pentru a obține imunitatea, întreprinderea trebuie să furnizeze informații și elemente probatorii de natura celor prevăzute la pct. 10.

SECȚIUNEA a 3-a

Întreprinderi excluse de la beneficiul imunității la amendă

13. Întreprinderea care a întreprins măsuri pentru a constrânge alte întreprinderi să participe la presupusa înțelegere sau să rămână parte a acesteia nu este eligibilă pentru a beneficia de imunitatea la amendă.

14. Întreprinderea prevăzută la pct. 13 se mai poate califica totuși pentru o reducere a cuantumului amenzii, dacă îndeplinește cerințele și condițiile prevăzute de prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL III

Reducerea cuantumului amenzii

15. Întreprinderile care dezvăluie participarea lor la o înțelegere, dar care nu îndeplinesc condițiile pentru obținerea

¹ Declarațiile pot lua forma unor documente scrise și semnate de către reprezentanții întreprinderii sau de împuterniciți în numele acestuia ori pot fi realizate oral, în acest caz fiind înregistrate pe suport audio.

imunității, pot beneficia de o reducere a cuantumului amenzii față de nivelul care le-ar fi fost aplicat în mod normal. Pentru a putea beneficia de o asemenea reducere, o întreprindere trebuie să furnizeze Consiliului Concurenței elemente probatorii referitoare la pretinsa încălcare a legii, care să aducă o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu cele aflate deja în posesia acestuia, și trebuie să îndeplinească condițiile generale pentru acordarea clemenței.

16. Noțiunea de „contribuție suplimentară semnificativă” se referă la măsura în care elementele probatorii, necunoscute până la acea dată, furnizate de o întreprindere, consolidează, prin însăși natura lor și/sau prin gradul lor de precizie, capacitatea Consiliului Concurenței de a demonstra existența presupusei înțelegeri. În această evaluare, Consiliul Concurenței consideră că, în general, elementele probatorii scrise provenind din perioada la care faptele se raportează au o contribuție mai mare decât cele stabilite ulterior. Elementele probatorii care au o legătură directă cu faptele în cauză vor fi considerate ca fiind mai importante decât acelea care nu au decât o legătură indirectă cu faptele respective. În mod similar, va fi luat în considerare și gradul în care este necesară coroborarea elementelor furnizate cu alte surse, pentru ca respectivele elemente să poată fi administrate cu succes în cadrul investigației. Astfel, elementele probatorii concludente vor fi considerate ca având o contribuție suplimentară mai importantă decât elementele probatorii precum declarațiile, care necesită verificarea și coroborarea cu alte surse, în situația în care sunt contestate.

17. În toate deciziile emise, la sfârșitul procedurii de investigație, Consiliul Concurenței va determina nivelul reducerii de care va beneficia întreprinderea, raportat la amenda care i-ar fi fost aplicată în mod normal:

a) pentru prima întreprindere care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă: o reducere cuprinsă între 30% și 50%;

b) pentru a doua întreprindere care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă: o reducere cuprinsă între 20% și 30%;

c) pentru celelalte întreprinderi care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă: o reducere de maximum 20%.

Pentru a determina nivelul reducerii în interiorul fiecăreia dintre aceste tranșe, Consiliul Concurenței va lua în considerare data la care i-au fost comunicate elementele probatorii ce îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 15, precum și valoarea contribuției suplimentare aduse de acestea.

18. Dacă întreprinderea care solicită reducerea cuantumului amenzii este prima care furnizează elemente, în sensul celor prevăzute la pct. 16, pe care Consiliul Concurenței le utilizează pentru a identifica fapte adiționale care conduc la creșterea gravității sau duratei încălcării, acesta nu va lua în calcul aceste fapte adiționale la stabilirea cuantumului amenzii aplicate întreprinderii care le-a furnizat.

CAPITOLUL IV

Condițiile generale pentru acordarea clemenței

19. Orice întreprindere care dorește să solicite clemență trebuie să se adreseze Consiliului Concurenței.

20. Întreprinderea poate beneficia de clemență dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) cooperează în mod real, total, continuu și prompt cu Consiliul Concurenței de la momentul depunerii cererii până la momentul în care autoritatea și-a finalizat procedura de aplicare a legii împotriva tuturor părților investigate prin adoptarea unei decizii sau a pus capăt procedurii de aplicare a legii în alt mod, respectiv:

— furnizează Consiliului Concurenței toate informațiile relevante și elementele probatorii de care dispune sau ar putea dispune referitor la încălcarea suspectată;

— rămâne la dispoziția Consiliului Concurenței pentru a răspunde oricărei solicitări care ar putea contribui la stabilirea faptelor în cauză;

— asigură disponibilitatea directorilor, administratorilor și a altor membri ai personalului pentru a fi intervievați de Consiliul Concurenței și depune eforturi rezonabile pentru asigurarea disponibilității foștilor directori, administratori și alți membri ai personalului pentru a fi intervievați de autoritatea de concurență;

— nu distruge, falsifică sau ascunde informații relevante ori elemente probatorii referitoare la presupusa înțelegere; și

— nu dezvăluie existența cererii pentru clemență sau conținutul acesteia înainte ca autoritatea de concurență să transmită raportul de investigație părților, în afara cazului în care Consiliul Concurenței a stabilit altfel;

b) a încetat implicarea în presupusa înțelegere cel mai târziu imediat după ce a depus cererea de clemență², cu excepția cazului în care, pentru asigurarea integrității investigațiilor sau inspecțiilor, Consiliul Concurenței solicită altfel;

c) pe durata procesului de luare în considerare a depunerii unei cereri pentru acordarea de clemență la autoritatea națională de concurență:

— nu a distrus, falsificat sau ascuns dovezi referitoare la presupusa înțelegere;

— nu a dezvăluit intenția sa de realizare a unei cereri pentru clemență sau elemente ale cererii, decât în fața altor autorități de concurență.

CAPITOLUL V

Elemente procedurale referitoare la acordarea imunității la amendă

SECȚIUNEA 1

Solicitările formale pentru imunitate

21. O întreprindere care înaintează o cerere formală pentru imunitate trebuie:

a) să furnizeze imediat Consiliului Concurenței, pe lângă declarații, toate informațiile și elementele probatorii de care dispune în legătură cu presupusa încălcare a legii;

sau

b) să prezinte într-o primă fază informațiile de care dispune, într-o formă ipotetică³. În acest caz, întreprinderea trebuie să

² Cerere pentru acordarea numărului de ordine, solicitare simplificată sau solicitare formală.

³ Prezentarea tuturor elementelor specificate la pct. 21, fără cerința de a identifica numele companiilor implicate.

prezintă o listă descriptivă a elementelor probatorii propuse a fi divulgate la o dată ulterioară convenită. Această listă trebuie să reflecte cu exactitate natura și conținutul elementelor probatorii, păstrând, în același timp, caracterul ipotetic al divulgării. Copii ale documentelor, din care au fost eliminate pasaje sensibile, pot fi utilizate pentru a arăta natura și conținutul elementelor probatorii prezentate în lista descriptivă. Numele întreprinderii solicitante, precum și numele altor întreprinderi implicate în presupusa înțelegere nu este necesar a fi divulgate până la momentul în care sunt furnizate elementele probatorii indicate în lista descriptivă. Totuși, trebuie identificate cu claritate tipul încălcării, produsul sau serviciul implicat în presupusa înțelegere, aria geografică afectată, precum și durata estimată a presupusei încălcări.

22. La cererea solicitantului, Consiliul Concurenței va confirma în scris primirea cererii de imunitate la amendă, precum și data și ora la care întreprinderea a furnizat elementele probatorii menționate.

23. După ce Consiliul Concurenței a primit informațiile și elementele probatorii, furnizate conform pct. 21 lit. a), și a verificat dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 9 lit. a) și b) sau pct. 11 lit. a)—c), va acorda întreprinderii, în scris, imunitatea condiționată la amendă⁴.

24. În situația în care întreprinderea a prezentat informațiile și elementele probatorii în formă ipotetică, Consiliul Concurenței va verifica dacă natura și conținutul elementelor probatorii descrise în lista prevăzută la pct. 21 lit. b) îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 9 lit. a) și b) sau pct. 11 lit. a)—c) și va informa întreprinderea. După furnizarea elementelor probatorii, dar nu mai târziu de data convenită, și după ce a verificat că acestea corespund descrierii făcute în listă, Consiliul Concurenței îi va acorda, în scris, întreprinderii imunitatea condiționată la amendă.

25. Consiliul Concurenței va informa întreprinderea, în scris, în ceea ce privește neîndeplinirea condițiilor prevăzute la pct. 9 și 11.

SECȚIUNEA a 2-a

Solicitarea unui număr de ordine

26. Un participant la înțelegere poate contacta Consiliul Concurenței, manifestându-și voința de a coopera cu autoritatea de concurență. În acest sens, întreprinderea poate solicita acordarea unui număr de ordine⁵, pentru a furniza informațiile prevăzute de prezentele instrucțiuni, cu scopul de a-și asigura prioritatea în ceea ce privește ordinea de înregistrare a cererilor de clemență. Întreprinderea va justifica cererea sa de obținere a unui număr de ordine.

27. Consiliul Concurenței poate acorda numărul de ordine pe o perioadă care va fi specificată de la caz la caz, pentru a permite colectarea informațiilor și a elementelor probatorii necesare.

28. Pentru a putea obține un număr de ordine, întreprinderea trebuie să furnizeze autorității de concurență informații referitoare la numele și adresa sa, părțile la presupusa

înțelegere, produsul/produsele și teritoriul/teritoriile afectat/afectate, tipul înțelegerii, durata estimată a încălcării, precum și o scurtă descriere a modalității de funcționare a presupusei înțelegeri.

Întreprinderea trebuie, de asemenea, să informeze Consiliul Concurenței cu privire la cererile pentru clemență adresate sau pe care intenționează să le adreseze altor autorități de concurență cu privire la presupusa înțelegere.

29. Atunci când va acorda un număr de ordine, Consiliul Concurenței va stabili termenul în care întreprinderea își poate completa cererea cu informațiile și elementele probatorii necesare îndeplinirii condițiilor de obținere a clemenței.

30. Întreprinderile care beneficiază de un număr de ordine nu pot să își completeze solicitarea prin înaintarea unei cereri formale sub formă ipotetică.

31. Dacă întreprinderea își completează cererea în termenul stabilit de către Consiliul Concurenței, se va considera că informațiile și elementele probatorii furnizate au fost transmise la data depunerii cererii inițiale.

32. În situația în care solicitarea nu este completată în termenul stabilit, Consiliul Concurenței o va respinge. În cazul în care întreprinderea va reveni și va solicita din nou clemență, iar aceasta nu a fost încă acordată condiționat, aceasta nu va mai avea posibilitatea să recurgă la sistemul numărului de ordine sau la cererea formală sub forma ipotetică. Întreprinderea va putea înainta Consiliului Concurenței doar o cerere formală prin care să furnizeze imediat toate informațiile și elementele probatorii de care dispune în legătură cu presupusa încălcare a legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Solicitările de clemență în formă simplificată

33. În situația în care Comisia Europeană este „mai bine plasată” pentru a analiza un caz, în concordanță cu prevederile pct. 14 din Comunicarea Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență⁶, întreprinderea care a înaintat sau dorește să înainteze o cerere de clemență Comisiei Europene poate adresa o solicitare simplificată și Consiliului Concurenței, atunci când consideră că autoritatea română de concurență ar putea fi mai bine plasată, conform aceleiași comunicări.

34. Solicitarea simplificată trebuie să includă o scurtă descriere a următoarelor elemente:

- a) numele și adresa întreprinderii care realizează solicitarea;
- b) celelalte părți implicate în presupusa înțelegere;
- c) produsul/produsele și zona geografică afectată;
- d) tipul/natura înțelegerii;
- e) durata estimată a încălcării;
- f) statele membre pe teritoriul cărora se află, probabil, elementele probatorii;
- g) informații referitoare la existența altor cereri pentru clemență, existente sau potențiale, privind aceeași presupusă înțelegere.

35. După primirea solicitării simplificate, la cererea solicitantului, Consiliul Concurenței va confirma în scris

⁴ În înțelesul prezentelor instrucțiuni, *imunitatea condiționată la amendă* reprezintă recunoașterea de către Consiliul Concurenței a eligibilității întreprinderii pentru a beneficia de imunitate la amendă.

⁵ Noțiunea de număr de ordine este similară noțiunii de „marker” consacrată prin Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cazurile de cartel, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 298 din 8 decembrie 2006.

⁶ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 101 din 27 aprilie 2004.

înregistrarea acesteia și, dacă este cazul, faptul că întreprinderea este prima care a solicitat acordarea clemenței.

36. În cazul în care Consiliul Concurenței decide să solicite informații suplimentare, întreprinderea trebuie să le furnizeze prompt. Atunci când Consiliul Concurenței decide să acționeze referitor la cazul respectiv, va stabili un termen în care întreprinderea trebuie să furnizeze toate informațiile și elementele probatorii necesare îndeplinirii condițiilor de obținere a imunității. Dacă întreprinderea transmite elementele respective în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, se va considera că acestea au fost furnizate la data când s-a înaintat solicitarea simplificată.

SECȚIUNEA a 4-a

Alte aspecte procedurale

37. În situația în care există mai multe solicitări pentru acordarea imunității, Consiliul Concurenței va examina aceste cereri, referitoare la aceeași potențială încălcare a legii, în ordinea cronologică a primirii acestora, indiferent dacă cererea pentru imunitate este prezentată formal sau prin solicitarea unui număr de ordine.

38. Dacă, la sfârșitul procedurii de investigație, întreprinderea îndeplinește condițiile prevăzute la pct. 9 sau 11, după caz, Consiliul Concurenței îi acordă imunitatea la amendă, prin decizie. În situația în care, la sfârșitul procedurii de investigație, întreprinderea nu îndeplinește condițiile prevăzute la pct. 9 sau 11, aceasta nu va beneficia de imunitate conform prezentelor instrucțiuni.

39. Întreprinderea poate să informeze Consiliul Concurenței, în orice moment, că nu mai dorește continuarea procedurilor referitoare la cererea sa. În această situație, solicitantul poate retrage informațiile și documentele înaintate Consiliului Concurenței în vederea acordării imunității sau poate solicita ca acestea să fie luate în considerare pentru o eventuală reducere a amenzii. Acest lucru nu poate împiedica Consiliul Concurenței să se folosească de drepturile sale de investigație pentru a obține informațiile respective.

CAPITOLUL VI

Elemente procedurale referitoare la reducerea cuantumului amenzii

40. O întreprindere care dorește să beneficieze de reducerea cuantumului amenzii, conform pct. 15, trebuie să înainteze o cerere formală Consiliului Concurenței și trebuie să prezinte suficiente elemente probatorii ale presupusei înțelegeri. Orice furnizare voluntară a unor elemente probatorii către Consiliul Concurenței, de natură a fi luată în considerare pentru a beneficia de tratamentul favorabil prevăzut la cap. III, trebuie să fie clar identificată, la momentul transmiterii, ca făcând parte dintr-o solicitare formală pentru reducerea cuantumului amenzii.

41. La cererea solicitantului, Consiliul Concurenței va confirma în scris primirea cererii pentru reducerea cuantumului amenzii și fiecare furnizare ulterioară de elemente probatorii, confirmând data și ora exactă a fiecărei astfel de furnizări. Consiliul Concurenței nu se va pronunța asupra unei cereri pentru reducerea cuantumului amenzii înainte de a lua o hotărâre cu privire la o cerere existentă pentru imunitate condiționată la amendă, referitoare la aceeași încălcare.

42. În cazul în care Consiliul Concurenței ajunge la concluzia preliminară că elementele probatorii prezentate de întreprindere aduc o contribuție suplimentară semnificativă în conformitate cu prevederile pct. 15 și 16 și că întreprinderea a îndeplinit condițiile prevăzute la pct. 20 și 40, va informa, în scris, întreprinderea cu privire la posibilitatea de a reduce cuantumul amenzii, conform pct. 17, dar nu mai târziu de data la care raportul de investigație este transmis părților implicate.

În cadrul aceleiași perioade de timp, Consiliul Concurenței va informa întreprinderea, în scris, dacă ajunge la concluzia preliminară că respectiva întreprindere nu poate beneficia de reducerea cuantumului amenzii.

43. În deciziile pe care le emite la încheierea procedurii de investigație, Consiliul Concurenței va evalua situația finală a fiecărei întreprinderi care a înaintat o cerere pentru reducerea cuantumului amenzii. Consiliul Concurenței va determina în aceste decizii:

a) dacă elementele probatorii furnizate de către întreprindere aduc o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu elementele probatorii aflate deja în posesia autorității de concurență;

b) dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 20;

c) nivelul exact al reducerii de care beneficiază întreprinderea, conform pct. 17.

În cazul în care Consiliul Concurenței constată că întreprinderea nu a îndeplinit condițiile prevăzute la pct. 20, întreprinderea respectivă nu va beneficia de un tratament favorabil conform prezentelor instrucțiuni.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

44. Orice declarație înaintată de o întreprindere Consiliului Concurenței potrivit prezentelor instrucțiuni face parte integrantă din dosarul cauzei. Aceasta nu poate fi divulgată sau utilizată în alte scopuri decât pentru aplicarea art. 5 alin. (1) din lege și/sau a art. 101 alin. (1) din TFUE.

45. Accesul la declarații este acordat doar părților implicate, cu condiția să se angajeze, împreună cu reprezentanții legali care primesc acces în numele lor, să nu realizeze copii, prin mijloace mecanice sau electronice, ale oricăror informații din declarațiile la care este acordat accesul. Aceste persoane trebuie să asigure faptul că informațiile obținute din declarație vor fi utilizate doar pentru scopurile menționate la pct. 44. Altor persoane, precum autorii plângerilor, de exemplu, nu li se va acorda accesul la declarații. Consiliul Concurenței consideră că acest tip de protecție specifică nu se mai justifică din momentul în care solicitantul dezvăluie unor terțe persoane conținutul cererii.

46. Consiliul Concurenței nu ia nicio hotărâre în ceea ce privește oportunitatea acordării imunității condiționate sau oportunitatea recompensării vreunei solicitări de clemență în cazul în care se constată că solicitarea se referă la încălcări care intră sub incidența termenului de prescripție de 5 ani, prevăzut la art. 63 alin. (1) lit. b) din lege, deoarece o astfel de cerere nu ar avea obiect.

47. Consiliul Concurenței are obligația să asigure, la cererea întreprinderii care solicită clemență, confidențialitatea cu privire la identitatea acesteia, până la momentul comunicării raportului de investigație.

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2019 pentru aprobarea normelor privind competențele profesionale, educația, formarea și atestarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. I. — Hotărârea Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2019 pentru aprobarea normelor privind competențele profesionale, educația, formarea și atestarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 5 martie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 2, la articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin excepție, educația și formarea inițială a psihologilor din specialitatea Psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf includ și un program specific de formare, avizat de către CPR, cu durata de

minimum 1 an și 400 de ore, derulat după absolvirea studiilor de licență în psihologie, prin intermediul unei asociații profesionale cu statut de furnizor de formare profesională.”

2. În anexa nr. 3, la articolul 15, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Până la adoptarea metodologiei de evaluare a candidaților în vederea obținerii dreptului de practică și a schimbării treptei de atestare, depunerea dosarelor și evaluarea candidaților în vederea atestării și schimbării de treaptă se vor face conform procedurilor în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,
Ion Dafinoiu

București, 12 iulie 2019.
Nr. 9.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

